

കൾകി

KALKI

9-1-1966

35

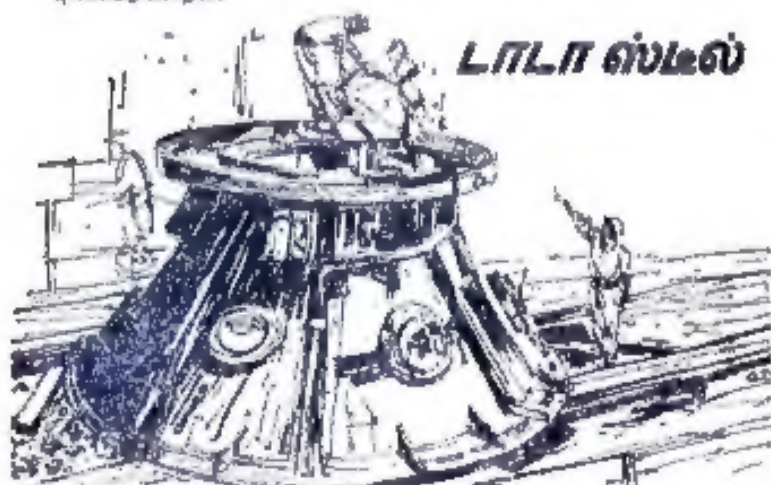
குறைந்த செலவில் அதிக உற்பத்தி

டாடா ஸ்டீல் தொழிற்சாலைகளில் உள்ள ஆறு இரும்பு உருக்கு உலைகளையும் சில ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை 'பழுது' பார்க்கவேண்டியது என்று இரும்புத் தொழிற்சாலைகளின் இவ்வேலைகளை சீலாஸில் என்று அழைக்கின்றனர். இது ஒரு மூலக்கியமான வேலையாகும், இவ்வேலைக்கு ஆயிரக்கணக்கான டன் உருகாததால் பாதிக்கப்படாத செங்கற்களும், எட்டும், உருக்கு இரும்பும், பல கைப் நீளமுள்ள மின் சுழிகளும் மற்றும் 'குழாய்களும்' நேரவாய்ப்படுகின்றன. மேலும் பல தொழிற்சாலை வல்லுனர்களும் தேர்ச்சி பிச்சத் தொழிலாளர்களும் நேரவாய்ப்படுகிறார்கள். இவ்வேலைக்காக ஒவ்வொரு சுட்டட்டமும், ஒவ்வொரு அம்சமும் மூலக்கியப் பேத் திட்டமிடப்படுகிறது. விறகு இவ்வேலையை விளரவாகவும் குறைந்த செலவினம் மூலக்கியப் பொருட்டு, தொழிற் உலைகளிலும் தொழிலாளர்களும் மூலக் பக்கமாக இணைத்து கரும்பே கண்ணாடி செயல்படுகின்றனர்.

கூடுதல் பல ஆண்டுகளாக டாடா ஸ்டீல் இந்தத்துறையில் விரும்பு மூலம் நேற்றத்தக கண்டுள்ளது. 1957ல் 98 இரும்பு உருக்கு உலைகள் சீலாஸில் செய்வதற்கு 33 நாட்கள் தேவைப்பட்டன. 1963ல் தொட்க காலத்தில் இவ்வேலை 74 நாட்களில் செய்யப்பட்டது. இச்சான்றிதைய மிகுவலது கடினம் என்று பலரும் அப்போது கருதினர். ஆனால் ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாகவே இரும்பு உருக்கு உலை 64 நாட்களில் சீலாஸில் செய்யப்பட்டது.

ஆனால் இத்தோடு மூலக் அகடயனிலும், 1957ல் 99 நாட்களில் இரும்பு உருக்கு உலைகள் சீலாஸில் செய்வப்பட்ட வேலை 57 நாட்களிலேயே செய்யப்பட்டது. இதன் விளைவாக, 'பழுது பார்க்கப்படில் பிச்சப்படுத்தப்பட்ட வேலை' இத்தியகையாத தேவையான எட்டு உற்பத்தியை அதிகரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஒரு வேலையை மேலும் குறைந்த நேரத்தில் செய்வதற்காக எடுக்கப் படுகின்ற இகடயிடாத இவையுடையமான மூலக்கியம் இது சாத்தியகமும் செலவினங்களின் சிக்கலாகவும் உற்பத்தியை பெருக்குதல் என்று விதவனம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள அடிப்பகட இவ்விதத்தை அகடயவதற்காகப் புரியப்படுகின்றன.

டாடா ஸ்டீல்

நந்தரின் குறை

ராஜாஜி

‘சக்கரவர்த்தி சபா மண்டபத்தில் எதைச் சொன்னால் எனக்கென்ன தன்மை? அவர் சொல்விற விஷயங்கள் என் நினைமையில் அதிக மகிழ்ச்சியோ, மூன்னைற்றமோ ஏற்பட்டுவிட முடியுமா?’ என்று டால்ஸ்டாயின் மகத்தான படைப்பாயிது. ‘போரும் அமைதியும்’ என்ற நூலில் ஒரு பாத்திரம் கேட்டிருது. யூனியன் உந்துறை மத்திரி ஸ்ரீ குலஜாரிலால் நந்தர் அவர்கள் அரசாங்க சிப்பந்திகளிடையே பேசியிருப்பதைப் படித்த போது மேற்கண்ட பாத்திரம் சொன்னதுதான் என் நினைவுக்கு வந்தது. ‘தாட்டித் தேவைக்கும் திகழ்கால சாதனைக்கு மிடைபெயுள்ள பெருத்த இடைவெளியைப் பாலமிட்டுப் பூர்த்தி செய்யும் பணியில் சிப்பந்திகள் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்ள வேண்டும்’ என்று ஸ்ரீ நந்தர் பெரிதாசப் பேசியுள்ளார். ‘அரசியல் துறையில் பெருத்த சக்தி விரயமாகாததே காண்டிரோம்; ஏனெனில், அரசியல் கட்சிகள் தேசத்தின் தலைய சயநலன்களிடப் பேசியு என்ற கருத்தை மறந்து விட்டிருக்கின்றன. அரசியலில் சய அதுகாலம் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கட்சிகள் மக்களைத் தவறான வழியில் நடத்திச் செல்கின்றன. மக்களின் அறியாமை காரணமாக அவர்களைத் தவறான வழியில் அழைத்துச் செல்வது சாத்தியமாக விடுகிறது’ என்றெல்லாம் ஸ்ரீ நந்தர் குறைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இதைப் போல் இன்னும் பல அருமைபான விஷயங்களையும் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் கூறி விடுகிறார். இவை மற்ற கட்சிக்காரர்களை விடக் காய்கிரண்டுகே மிகவும் தேவையான யோசனைகள்.

இதுபோன்ற பேச்சுக்கள் பத்திரிகைகளில் படிப்பதற்கு தன்னை இருக்கின்றன; இதயத்தைத் தொடுகின்றன. ஆனால், அரசாங்கத்தின் இன்றைய பொருளாதார கொள்கைகள் நீடிக்கும்

வரை பேச்சினால் மட்டும் சிப்பந்திகளைச் சரியாக நடத்திவிட முடியுமா? மக்களுக்குத்தான் அதிக மகிழ்ச்சி அளித்துவிட முடியுமா? காரணம் களைப் பொறுத்தே விளைவுகள் அமைவும். பிரச்சனத்தினால் விளைவுகளைத் தடுக்க முடியாது.

ஆனால் கட்சி - அரசாங்கம் இவற்றைக் கண்டனம் செய்யும் எதிர்க்கட்சிகள் யாவும் ஓர் அநாவசிய உபத்திரவம் என்ற எண்ணம் பதவியிலுள்ள காங்கிரஸ்காரர்களையும், பதவிக்காக முயன்று வரும் காங்கிரஸ்காரர்களைப் பேயாடப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. “தெருக்கடி கால”த்தில் எதிர்க்கட்சிகள் இல்லாவிடினே நல்ல தீர்வாகம் நடக்க முடியும் என்பது அவர்களின் அபிப்பிராயம். ‘குறைகளைக் கூறுவதால் மக்களின் மனம் குழம்பி அவர்களுடைய ராஜாங்க விலாசம் குறைந்துவிடும்; ஆட்சேபனைகளைக் கேட்பதும் அவற்றைக்குப் பதில் சொல்வதும் அவசியமற்ற கால விரயமும் சக்தி விரயமும் ஆகும்; அறிவுக்குப் பொருத்தி விடுப்பினும் கூட, ஆனால் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவர் களின் யோசனையை ஏற்பதால் அக் கட்சியின் பவம் குன்றி அந்தஸ்தும் குறைந்து விடும்; ஆனால் கட்சியின் உயர் மட்டத்தில் ‘ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு’ உண்டாக வேண்டும்; அதாவது பாருமே மாற்றுக் கருத்து தெரிவிக்கக் கூடாது; கட்சியின் அந்தரங்கக் கூடங்களில் இவ்வித மாற்றுக் கருத்துக்கள் வெளியானாலும் அவை வெளியில் பரவிவிட்டால் ஆனால் கூட்டத்தினிடம் பொதுமக்களின் நம்பிக்கை பல வினாறுமாதலால் அக் கட்சியினர் எல்லாவற்றிலும் ஏகோபித்து ஒரே கருத்துதான் தெரிவிக்க வேண்டும்’— இவையுடன் இன்று ஆள்கிற கட்சிக்காரர்களின் கருத்துக்கள். ருஷிய ஸார் மன்னர்கள் ஆட்சியில் காது கேட்காத

சைப அங்கத்தினரும், 'உங்கன் கருத்தையே தான் நானும் நினைத்தேன்' என்று உதிராமரத் திவமாக 'ஏனோபித்த' முடிவுகளுக்கு உதவியதாக உட்கண்டாயின் நூலின் காவ்விடுமும். இதேபோன்ற கட்டி அமைப்பைத்தான் கங்கிரன் மூக்கியல்புத்தரையும் விருப்பமுடிக். செவிட்டில் பலவிதமுண்டு: செவிப்பறை பழுதானால் காது கேட்காது; காதின் உட்பாகத்தில் குறைபாடுகளுந்தாலும் கேட்காது; நோனமும் உட்புறத்தில் மூன்று செவிப்பாதிப் போயிருந்தாலும் மற்றவர்கள் சொல்வது காதில் விழாது. தேசத்தின் பொருளை தாரம் முறையும் ஆவிற கட்டியின் குத்தகையில் இருக்கும் போது, 'உங்கன் கருத்தையே நானும் நினைத்தேன்' என்ற பல்வகிகள் ஒன்று செந்திராக் பரம்பரம் சுயநலத்துக்கு உதவும் ஒரு எங்கத்தையே நோற்றுவதிலும், பொருளாதாரம் அடிப்படையில் விழுவின வளரவில் இக் குத்தகை நீடித்து விடுமென அருவெய்யடி பிடுக்கிறது.

அரசன் இலங்கை எப்பதானோ, பார்வி மென்ட் இருக்கிறது என்பதாலோ ஐய நாவகம் ஏற்பட்டு விடாது; மக்களின் அத்தியாவசியத் தேவைவாழிய நல்ல திருவாகத்தைப் பெற்று விட முடியாது. குதிரை களையும் அபாயங்களையும் தீட்சணியமாக நோக்கி முன்கூட்டிய எச்சரிக்கையையும் எதிர்த்துக் கொண்டு இன்று அத்தியாவசியம் என்பது வெளிப்படை, அது ஆவிறவர்களுக்கு 'உபத்திரவமாக' இருக்கலாம். எனினும், அத்தனைப் பொருத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்; அதோடு வரவேற்கவும் வேண்டும். 'உங்கன் கருத்தையேதான் நானும் நினைத்தேன்' என்று சொல்பவர் உண்மையில் நன்மையாக உத்தியாவசியம் வெளிப்படைவாகவும் பெருமையாக - மனத்துக்கு ரம்மிய மிக்காதவற்றையும் பெருமையாக - உபயோகம் வாய்ந்த உத்தம நன்மையாக, இவ்வுண்மையை முன்பே திருவள்ளுவர் கூறினார்; மனத்தின் பொருட்டென்ற கட்டல் மீறுதல்கள் மெய்கொண்டு வித்தத்தின் பொருட்டு

தேவமனத்தைக் கொண்டு போர் செய்யும் போது இயந்திரவதிகம் சகாக்கள் விழுகம் அமைத்துக் கொள்வது வெற்றிக்கு உதவும். ஆனால் விவகமான முடிவுகளை இயம்பிய மாகக் கொள்ளும் போது வெவ்வேறு கோணங்களிலிருந்து நோக்க வேண்டும். மனம் விட்டுச் சொன்ன ஆட்சிபெண்களை அப்போது உதவும்.

சீமை இத்திய எங்களுக்குள் காடுருவிய போது பிரகடனமான 'தெருக்கடி' திவமை பாலிந்தான் ஆக்கிரமிப்போடு சைபமாக ஒட்டுப் போடப்பட்டிருக்கிறது; மூன்று ஆண்டுகளாக திவமை வரும் 'தெருக்கடி' இன்னும் இயம்பிய நீடிக்கப்படும் என்றும் திவமை வேண்டியுள்ளது. துறநாயக்கை அப்படிப்பட்டிருக்கிறது. 'தெருக்கடி'வைச் சர்க்குக் காட்டுவது அழகா? அப்படியே தெருக்கடியிலிருப்பினும், தெருக்கடி, காயல் களில்தான் எதிர்த்துக்கொண்ட அரசாங்கத்துக்கு மேலும் தெருக்கையாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்; கட்டு மந்திரி சைப அல்லது தெவிய மந்திரி சைப அமைத்து எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது அந் இடம் தருமனவுக்கு இந்த தெருக்கை வளர வேண்டும்.

சுயநலனுக்காகச் செயற்கையான கட்டுப் பாட்டின் மீது ஏற்படுத்தும் விவகாரமும் ஒத்தியையும் தேசத்துக்கு நல்லதல்ல. ஆனதிலுள்ளதும் நல்லதல்ல. இத்தியா பார்வி மென்ட் முறைப்படி, நிர்வகிக்கப்படுகிறது என்ற பெயரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால், சர்க்காரின் எல்லாவற்றை நடவடிக்கைகளையும் உத்திரமாக விமரிசிக்கும் உரிமை மதிக்கப்பட வேண்டும். கண்டனமென்பது சர்க்கார் நிர்வாகத்துக்கு எதிர்த்துக்கும் கருவியாக; உத்திரப் பிரதேசத்தில் கண்டனம் பூர்த்தி செய்யும் ஓர் அங்கம் அது; சட்டசபை ஆட்சியின் ஓர் அத்தியாவசிய அங்கம் அது. குறை சொல்பவர் ஒரு சகா; பொருள் பொறித்தென்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய தேச விரோதியல்ல.

டி. டி. கே. ராஜினாமா

ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்களின் ராஜினாமாவிற்கான காரணங்களை விட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்து இன்று (1-1-66) அவர் பதவியிலிருந்து விவசியப் பதவியைக் கையாறு பொருத்தாது. மொத்தத்தில் இது ஆச்சரியமூட்டும் செயலாக வந்துள்ளது. மூலமும் கப்பல் கிட்டு வெவ்வேறுவது போல் ஒட்டை கண்ட கொண்களையிலிருந்து புத்திராணியாக ஸ்ரீ டி. டி. கே. விவசியப் பதவியை எவ்வுகூட எண்ணத் தொன்று விருது. நிதிமந்திரி விவருவதைவிட நிதி கொண்கை மாறுபடுதே இன்று அவசியம்.

புதிய நிதி மந்திரி, சிவசூய மந்திரி இவர்களின் நியமனத்தில் பிரதேசவாரியாகத் திருப்பி தரு உத்தரவாட்டியை காண்பிக்கும். புதிதாக மந்திரி சைப அருபவம் பெறும் ஸ்ரீ வித்திர சௌத்திரி என்ன செய்யும்

போனார் என்பதை நாடு அக்கறைபுடன் கவனிக்கிறது. சரிபா காலமாக ஸ்ரீ டி. டி. கே. 'சர்க்கார் கருமானத்தையும் பெருக்க வழி தேடுவது மட்டும் பொருது; செயலுள்ளிக் கிணைம் காட்ட வேண்டும்' என்பதை உணர்ந்ததாகத் தோன்றிவது. இவ் விவகத்தைப் புதிய நிதி மந்திரி காரியமாக்கிக் காட்டினால் கேளாம் உண்டாகும்.

தேசம் இன்று மிகவும் விரும்புவது வரிச் சமை குறைவாகதையும், தனிவார் முகவிட்டுக் காக்கம் பெருகி உற்பத்தித் துறையிலும் ஒரு நிச்சயத் தன்மை ஏற்படுவதாகமே. இதோடு அத்தியைக் கொண்கை நிதியாக உருவாகி மேல்தொடுவதுடன் தப்புப் பெறுவதால் தேசம் பாதுகாப்பு பணம் பெறுவதோடு கூடப் பழையும் குறைவும். இவற்றுக்கெல்லாம் ஸ்ரீ வித்திர சௌத்திரி உதவி புரிவாரா?

எவ்வாறு? சேதி

- பதவி துறந்த பெருமை
- குழப்பம்
- இரு மீனாடி கந்தர்கள்

ஸிமூர் ராஜ்யத்தில் மதுவிலக்கைத் தளர்த்துவதை எதிர்த்து மத்திரி ஸ்ரீமதி தாஸப்பா அவர்கள் தமது பதவியை ராஜிநாமா செய்திருப்பது நிகழ்கால கால்கிரஸ் சரித்திரம் ஓர் அநிசபம் என்றே சொல்ல வேண்டும். பதவி கிடைப்பதற்காக எதைதரும் செய்யலாம் என்ற சூழ்நிலையில், கிடைத்த பதவியை ஒரு கொள்ளைக்காகத் துறக்க முன் வந்துள்ள ஸ்ரீமதி தாஸப்பா நம் அனிலாவின் பாராட்டுக்கும் உரிமையர். அவரது ராஜிநாமாவை வாபஸ் பெற முயற்சிகள் நடப்பதாகவும், அவர் நியாயமான முறையில் மீளவாத மாள இருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது.

! காத்திரியின் கொள்ளைகளை ஆளும் கட்சி வீனர் ஒவ்வொன்றாகக் காற்றில் விட்டு வருவதற்கேற்பவே, மதுவிலக்கு விஷயத்திலும் அண்ணலின் ஆணையை மீற முற்பட்டது வருந்தத் தக்கது. மதுவிலக்கைப் போன்ற சமூக நியாய விவரங்களை வேறுதலும் கிடையாது. உணவும் பற்றுக்குறையவியோ, சர்க்கார் வருமானத்தின் போதாகக் குறைவையோ காரணம் காட்டி மதுவிலக்கைத் தளர்த்துவது நாட்டில் அநாகரிகத்தை அளித்துவிட்டு, குடும்ப வாழ்வின் ஒற்றுமையைக் குலைப்பதற்கே வழி செய்யும். ஸ்ரீமதி தாஸப்பாவைப் போல மேலும் பலர் திரமூடன் முன்வந்தால் இந்த அவக்கேடு தடுக்கப்படலாம்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலிருந்ததைவிட இன்று மக்கள் சுதந்திரத்தைப் பேரிதும் இழந்து, பீதியில் வாழ்கிறார்கள் என்பதற்கு இன்று நாட்டில் காணப்படும் ஒரு நிகழ்ச்சியே போதிய சான்றாகும்.

கால்கிரஸ் அக்ராசனரி திரு காமராஜ் அவர்கள் எங்கோ ஒரு கூட்டத்தில், வேலா தேவிக்காரர்களிடம் தலைகளை அடகு வைத்து விட்டு, மீட்க முடியாமல் சிரமப்படுபவர்களின் கட்சி ஒருவாறு அடைந்து, அரசாங்கமே அந்த தலைகளை எடுத்துக்கொண்டு தங்கப் பத்திரங்களைக் காற்றில் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி வைத்தார். அதன் விளைவாகக் கிராம மக்கள் பெரும் பீதியில் ஆழ்ந்து, வேலாதேவிக்காரர்களிடம் வைக்கப் பட்டுள்ள தலைகளை வெல்லாம் அரும்பாடுபட்டு, வேலாதேவி திருப்பீப் பெற்று வருகிறார்கள். புதிதாக தனக் அடமானம் வைக்கப் பவப்படுகிறார்கள். செவ்வை அரசாங்கமும் ஹில்லாக் கனெக்டர்களுமே வேலாதேவிக்காரர்களிடமிருந்து தங்கப் பத்திரத்துக்கு தனக் களைப் பறிமுதல் செய்யும் உத்தேசமில்லை என்று அறிக்கைகளுக்கு மேல் அறிக்கை விட்டு வருகிறார்கள். இப்படி ஏழை மக்கள் வாழ்வில் பெரும் குழப்பத்தையும் தீர்க்கப் பற்ற தன்மையையும் உண்டாக்கி விட்டார் திரு காமராஜ். அவர் வாய் விட்டுச் சித்தித்த

ஒரு யோசனையைச் சர்க்கார் சட்டமாகவும், உத்தரவாகவுமே மக்கள் நினைக்கத் தலைப் பட்டுவிட்டார்கள் என்றால் சர்க்காரும் சட்டமும் ஒன்றாகிவிட்டது என்பதற்கு இதை விடப் பெரிய சான்று வேறு என்ன உண்டு?

நீர்ன்மாடக் கூடலாவிய மதுரையம்பதி கண்ட தமிழ்ச் சங்கங்களின் முதல் புள்வராக மதிக்கப்படுவர் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் அல்லவா? இப்பெயருக்கும் பொருத்தமாக மதுரையம்பதியில் புதிதாக இவ்வாண்டு பணி புரியத் தொடங்கும் மதுரை சர்வ கலாசாலைக்குத் துணை வேந்தராகத் திரு தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். இச் செய்தியைக் கேட்டுத் தமிழ் கடும் நல்லுயகம் பெரு மதிப்பு எய்தி யுள்ளது. ஏனெனில் திரு தெ. பொ. மீ. துணை வேந்தர் பதவிக்கு அய்வளவு தகுதி பெற்றவர். அவர் தீவிர தேச பக்தர். பன்மொழி பவியற்ற வித்தகர். தமிழில் பேரார்வம் கொண்டு பவியந்து. தமிழில் பெரியார் திரு வி. க. அவர்களின் பணிகளில் செழித்தவர். தமிழிலுள்ள அத்தவைத வேந்தர்ந்ததினும் சைவ சித்தாந்தத்தினும் மூழ்கித் திணக்கும் பெரியார். எனினும் பிற சமயங்களில் ஆழ்ந்த புலமையும் சமரச நோக்கும் கொண்ட பரந்த மனமுடையவர். சிந்தாநிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப் பன்னி அவர் செயல் திறமையைப் பறைசாற்றும். மேலுடுகளில் கற்றுப் பிரயாணங்கள் செய்து விரிந்த அனுபவம் பெற்றவர். இத்தகையவர் சங்கம் வளர்த்த மதுரையில் தோன்றும் புதித சர்வகலாசாலையின் முதல் உண அத்தியட்சகராக நியமிக்கப்பெற்றது மகிழ்ச்சிக்கூரிய விஷயமாகும்.

★

அன்பார்ந்த தேயர்களுக்கு சந்திரா சமாசாரம் தெரிவிக்கிறேன். பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் 'உயிர்', 'ஸ்வராஜ்யா' பத்திரிகைகளின் மூலம் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையைத் தமிழ்தாட்டு அரசாங்கம் ரத்து செய்துவிட்டது. டிஸம்பர் மூப்பதாம் தேதியன்று பப்ளிக் பிராஸிக்குட்டர் கீழ்க்கண்ட வாயஸ் அதிகைகையைத் தாக்கல் செய்தார்:

"ஸ்ரீ சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் எடுத்துக் காட்டியதன் பேரில் நினைமயினும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, இந்தக் குற்றச்சாட்டில் மேல்நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அரசாங்கம்

மொழிவைப் பொறுத்தமட்டில், கிங்கனம் தமிழ் இயற்றாக்கு அரசாங்கம் சட்டக்குறியில் முதலிடம் கொடுத்திருந்தாலும், ஆகிலும் இதுவரை இருத்தரப்போல் நீடிக்கும் என்று தம்பியோமாக. இவர்கையாவியும் இந்தியாவாவியும் தேசிய நடவடிக்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் நவீன காலத்தில் செயலாற்றுவதற்கு ஆர்விலாதனையில் சிறந்த உபகரணத்தை நாம் பெற முடியாது. நவீனம், தமிழ், கிங்கனம் முதலிய நமது மகத்தான, அம்புக்குறி மொழிகளைப் பற்றிய நமது உணர்வுகள், உணர்ச்சி ரீதியில் நிவாயமானவதால், ஆனால் அதற்காக ஏற்கனவே நம் நாடுகளில் பிடிப்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டதும், உலக மொழியுமான ஆர்வியத்ததைத் தேசப் பணிக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டதன் புத்திராதித்ததைக்கான மறுக்கும் குருடநாகாதிருப்போம்!

★

உணவு வித்யோகத்தில் இந்தியாவில் எவ்வளவு ஒற்றுமை குன்றி உள்ளதென்பதை உணவு கார்ப்பரேஷன் தலைவர் ஸ்ரீ பாய் எடுத்துக் கூறி விடுக்கிறார். உணவு தானிய ஸ்பீஷ் கிஷ்யத்தில் தேசம் முழுவதையும் ஒன்றாக வேண்டும் என்ற யூனியன் உணவு மத்தியின் முயற்சியை ராஜ்யங்கள் 'செந்திரமா' என்றிட்டுக்கின்றன. ஒற்றுமை ஒற்றுமை என்று சென்று வார்த்தை போவது கார்ப்பரேஷன் செளகரியமான, உலகமான அரசியலாயிருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் சுதந்திரமாக ஒரு ராஜ்யத்திற்காக மிதந்து நிவாயம் செய்ய வேண்டுமென வரும்பொது, கார்ப்பரேஷன் ராஜ்ய சர்க்காரர்களுக்குப் பிரதேசப் பித்தை எதிர்ப்பும் கிரம் இயல், ஒரு ராஜ்யத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகக் கூடுதலான ஸ்பீஷ் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. இன்னொரு ராஜ்யமோ நவீனவியைக் காரணம் அறிந்துப் பெற்றிருக்கிறது. ஆயினும் கார்ப்பரேஷன் ராஜ்ய மக்கள் மிதவர்க்கு உதவ முன்வராமலில் கார்ப்பரேஷன் சர்க்காரர்கள் 'ஒற்றுமை'க்கான எதுவும் செய்வதில்லை.

தானிய விவாபாரத்தைச் சுதந்திரமாக விட்டிருந்தாலே அமைதியான, கிங்கனமான முறையில் விவகாரங்கள் நிரவகிக்கப்பட்டிருக்கும். சுதந்திரமாய்த் தொழில் செய்யும் விவாபாரிகளுக்கு ஒரு சிறிய எளிய கிடைத்து விட்டால் அது 'கரண்டல்' என்று அவசியமில்லாமல் பயத்து சர்க்கார் தலையிடும் போக்கு தீர்க்க வேண்டும். தொன்றுதொன்றுத் திருப்பிரமமாகக் காரியத்ததைக் கவனித்துவந்த விவாபாரிகளின் இடத்தில் ஒரு விஸ்தாரமான சர்க்கார் இலாகாவை அமைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை விட்டு, சுதந்திரமான போட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டும். இறக்குமதியாகும் உணவுதானிய வித்யோகத்தை மட்டும் அரசாங்க அதிகாரிகள் மேற்கொண்டு, உள்நாட்டு உற்பத்தியை விவாபாரிகள் வரம் விடவேண்டும். சர்க்கார் சரிவாதே சோஷலிசம் கொண்டுவரக்கூடிய பல தவறுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன; அந்தத் தவறுகளிலிருந்து மீள்வதற்கு அந்த விட அதிசம் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது.

எம் கருதுகிறது. எனவே, இவ்விரு வழக்குகளையும் வாயஸ் பெறுவதற்கு எங்கள் அனுமதிக்குமா கோரிட்டாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

இதன்படியே வழக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது.

★

இவர்கையின் திருவாகத்தில் நிவாயமான அணவுக்குத் தமிழை உபயோகப்படுத்துவது தாக்கல் எவ்வுருக்கு முன் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதியைச் செயலாக்கத் தொடங்கியுள்ள பிரதமர் ஸ்ரீ டப்டி சேன தாயகாவுக்கு வாழ்த்துக்கள்! இவர்கையின் வடக்குப் பகுதியிலும், கிழக்குப் பகுதியிலும் வாலும் தமிழர்கள் அத்தியின் பிரஜாவுரிமையில் தங்கலுக்கும் சமத்துவம் உண்டு என்ற பாத்தியதை சர்க்காரால் அமோதிக் கப்பட்டிருப்பதில் மித்ச்சி கொள்வர்.

திரத்தரமாக உள்ள சிறுபான்மையினருக்கு நிவாயம் இழைத்தாய்தான் ஒரு நாட்டில் சமாதானமும் முன்னேற்றமும் காண முடியும். அரசியல் கட்சி அபிப்பிராயங்களில் சிறுபான்மையாடயினவர்கள் விஷயத்தில்தான் பெரும்பான்மையினரின் ஆட்சி ஓரணவுக்கேளும் பொருத்தும்; அரசியல் கருத்ததன், பிரதமர்கள் எண்ணிக்கையில் சிறுபான்மையினராக இருப்பவர் மீது பெரும் பான்மையாட்டி செய்வது.

இந்த விவாதங்கள் ஒருபுறமிருக்க, வாழும் பானத் தமிழர்கள் இவர்கைக்காகச் செய்துள்ள பணிகளைப் பற்றியும், இவர்கையின் பண்பாட்டு வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ள தமிழ்ப் பெரியார்களின் பற்றியும் அந்தாடு முழுதும் பெருமையுட வேண்டும்.

விருது பெற்ற வித்தகர்கள்

சென்ற டிசம்பர் 24த் தேதி வன்று தில்லியில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவில் சங்கீத நாடக அகாடமியின் வருஷாந்திர விருது பெற்ற கலைஞர்கள் ஸ்ரீமதி இந்திரா காத்நியிடமிருந்து விருது பத்திரம் பெற்றனர்.

இவர்களில் காத்நாடக சங்கீத வாய்ப்பாட்டுக்கான பரிசை ஸ்ரீமதி பிருத்தா அவர்களும், வாத்நிய இசைக்கான பரிசை ஸ்ரீ டி. ஆர். மகாலிங்கம் அவர்களும், நாட்டியத்துக்கான பரிசை ஸ்ரீ டி. சொக்கலிங்கம் பிள்ளை அவர்களும் பெற்றனர். மூவருமே தத்தம் துறையில் பெருமைகொண்டு, தேசிய விருதுக்கு முத்திரையும் தகுதி பெற்ற பாத்திரங்களாயர்.

ஸ்ரீமதி பிருத்தா அவர்கள் கிட்டி தனம்மாணியின் பரம்பரை யில் வந்துள்ள கலைஞர். காத்நாடக சங்கீதத்தில் நெளிவு களியுக்களையும், கன நவங்களை யும் அற்புதமாகப் பேணிப் பொற்றித் தருபவர். தாய்மை வான மரணமும், கருதி சுத் தத்தையும், நாட மெருகுகளை யும் முத்தியமாகக் கருதுபவர். களில் மதிப்பில் ஒங்கி நிற்பவர். ஸ்ரீமதி பிருத்தாவை வித் தவர்கள் பாராட்டும் விதழி எவ்வே சொல்லலாம்.

ஸ்ரீ டி. ஆர். மகாலிங்கம் மாவீ என்ற பெயரில் லட்சக் கணக்கான ரசிகர்களின் பாராட்டைப் பெற்றவர். இசைக்களியில் மிசையும் உழைத் தவர். சங்கீதத்தைச் செம்மை யாக அளித்து உள்ளத்தைத் தொடக்கடிவ ஆற்றல் பெற் றவர். அவருக்கென்றே ஒரு பாணி உண்டு. அதன் நுதனங் களில் சொக்கித் திளைக்கும் ரசிகர் ஏராளம்.

ஸ்ரீ சொக்கலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் தொன்மைப் புகழ் வாய்ந்த ஒரு நாட்டிய சங்கீத தாயத்தின் பிரதிநிதியாவார். இன்று அவரது கலைபலிக்கம் பல்விப் பெருதி அவரது பாணியை ரசிகர் உவருக்து அளித்து வருகிறது. கலைச் சிறப்பாலும், வயதாலும், அநு பவத்தாலும், தேசத் தின் பாராட்டைப் பெற உள்ளம் பெற்ற பெரியவர் அவர்.

விருது கொண்ட விதபன் னர் வாவருக்கும் தமது மன மார்த்த வாய்த்துக்களை அவிக்கி யேனும்.

தலைவலி

எவ்வளவு கடுமையாயினும்

உபாதை

வலிக்கும் பகுதியில்

மட்டுமே

அமிர்தாஞ்சனம்

தடவி விரைவில் நிவாரணம் பெறுங்கள்

உடலில் ஒரு பகுதியை மட்டும் பாதிக்கும் வலிக் கால உள்களுக்கு மருத்து சரம்பிடுவானேன்? வலிக்கும் இடத்தின் மேல் மட்டும் அமிர்தாஞ் சனம் தடவி விவரமாக வலி நிவாரணம் அமட டப்படும். பத்து மருத்துவம் கொண்டு விஞ்ஞான முறையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள அமிர்தாஞ்சனம் தலைவலி, தலைவலி, கழுத்து மற்றும் மூட்டு வலிகளுக்கு சிறந்த மருந்தில் தன்வ நிவாரண மளிக்ரும். மற்றும் மார்புப்பகுதி, துபதோஷம் போன்றவைக்கும் ஏற்ற மருத்து அமிர்தாஞ் சனம். ஒரு சமஸ்திவ் தேவையானதெல்வாய் மிகச் சிறு அளவே: ஆதலால், ஒரு பாட்டில் உக்கம் குடும்பத்திற்கு மாதக் கணக்கில் வரும்.

அமிர்தாஞ்சனம் 70 வருடங்களாகக் குடும்பக் களில் பயன்படுவதும் கடைகடை திராட்சம்.

பத்து மருத்துப் பொருள் ஒருங்கே சேர்ந்த அமிர்தாஞ்சனம் வலிகளுக்கும் ஐஸ் தோஷத்திற்கும் ஏற்ற சிறந்த நிவாரணி

அமிர்தாஞ்சன் லிமிடெட், மதுரை-பம்பாய்-கொச்சி-கெடயி

கும்பாபம் (தமிழ்)

✽

(கும்பாபம்) பெருக்கெற்ப ஊர், பேர் தெரியாமல் போக வேண்டிய படம்பதான் ஊரும் பேரும் தெரிவக்கூடிய அளவுக்கு விளம்பரப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒளிப்பதியும், வண்ணக் கலையையும் கொடுவதன் கதைக்கு உலர் கைட்டு வில்லா! மேல்தாட்டு வலிப்பு நடனம் வெறி உட்டுவிறா! அங்கு மெய்வதா நம் தாட்டு நடனம் ஒன்று! சுடு கொடுத்து ஆடிப் பாவசப் படுத்துவதென நடிப்பு மகந்தது!

இப்படியாகப் படம் பார்க்கப்பவர்களின் மதிப்பைக் கிறங்க வைத்து எட்டுப் பேரை ஒரு ஆகாய விமானத்தில் மூலம் அறாமதெய்த நிலை கொண்டு இருக்கி விடுவதென்கள்! கதைத்தமைய தவின வசதி களையும் உணவு வகைகளையும் அங்கு காண்கிறோம். இரவுக்கு ஒரு கொடுவதாக எட்டுப் பேர் பேசல் அதுவர உலர் துறப்பதைக் காணும்பொழுது உணவாகக் கட்டிக் காட்டில் விட்டாற்போல் இருக்கிறது! அப்பதும், காதல் காட்சிகளுக்கு உலர் கைட்டி வந்த ஒரு ஆணும் பெண்ணும் கதைவை இவது மூடிப்பதற்கென்றே மிடுக்கிடுக்கள்! படத்தின் தொடக்கத்தில் நடந்த கொடுமை மூடி மறைப்ப தற்காக ஒருவர் இத்தனை கொடுமைகளைப் புரித் திருக்கிறார்! தகிப்பேயது தம்பிரான் புண்ணிய மாச உலர் தப்பிவன் டி. ஐ. பி. டெம் போலுக்காச வேண்டி அவன் ஆறு கொடுமைகள் மூடிவதற்காகக் காத்திருக்கிறார் அதன் பின்னரே தன்னை இவன் காட்டிக் கொள்கிறார்! மூடிக்க இப்படி அவித்ததின், குறையும் டெம்போவை நினை திரைக்கக் குற்றவாளியும் குற்ற இனக்கா அதிகாரியும் கைகலக்கிறார்கள்! அந்த நேரம்

பார்த்து ஆகாய விமானம் வருகிறது! தன்னை இட்டுக் கொண்டதான் என்று குற்றவாளி ஓட, அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு இ. ஐ. பி. ஒடுகிறார்! ஆகாய விமானத்தில் ஒரு எண்ணை இருக்கும் என்று ரகசியம் தினைக்கும் வேண்டியே, ஏமாந்து விடுகிறார்கள்! குற்றவாளி சிதைப்படுத்தப்படுகிறார்! கைடிலில் கதைவும் கபமாக முத்து விடுகிறது! திரைவுவிலை கதைப் பஞ்சம் எப்படி உணவுப் பஞ்சமெனத் தகிவித்தாடு கிறது என்பதையும் கருமை கூறு கிறார்கள் 'கும்பாபம்' தமிழ்த் தட்டித் தயாரிப்பாளர்கள்!

தாணல்

✽

திரைக்கதையின் திரிப்பதமான கும்பாபத்தில் சென்னை திரைக்கு தன்னை தடிக்கச் சத்தாப்பம் விடைத்திருக்கிறது. அண்ணர் விட்டு எவ்வாறையும் கைக் கலங்க வைக்கிறார். கே. ஆர். வித்யா குறைத்த உடையும் திரைத்த விசிப்பு மாச வந்து காதல் புரிந்து கைகலங்கிக் கல்பாணமும் செய்து கொள்கிறார். போய்-ஊப் இன்ஸ்பெக்டராக வரும் குத்தாரமனுக்குக் காதல் புரியவும், மர்மத் திருட்டுக்கு கைகலக்கவும் சாணல் அடிக்கிறது. காட்சி தவறாமல் வந்து எவ்வாறையும் விசிப்பில் ஆழ்த்தக் கிடைத்த காயப்பை நாளை நன்றும்ப் பவப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

ஆனால் கதைதான் வினிமாவுக்கு எந்ததாயிற்று. பரண தண்டித விதிக்கப் பட்ட கைதிகள் தாய்வர் சிதைவிருந்து தப்பி ஒரு பெரிய மனிதனின் பங்களாவுக்குப் புதுத்து அகை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு விட்டும் உள்வாங்கினைத் துப்பாக்கி மூலையில் மிரட்டிச் சாக எய்தல் புரிவதும் கைடிலில் போன்கா கிடம் சிக்குவதும் என்ன கதைபோ! அந்தப் பெரிய மனிதன் மட்டும் அங்கம், திடவத்திர உருவமுள்ளவனும், உலுாரி மாணவனுமான் அவன் தம்பியும் மேற்படி குற்றவாளிகளிடம் தருங்குவது வேலிக்கத்தானர்!

"தாணல்" நாடக மேளையில், பாராட்டப்பட்டிருக்கலாம். ஒரு கைட்டி நடக்கும் கதை நாடகத்துக்கு உகந்த தாக இருத்திருக்கலாம். ஆனால் படத்தில் கதைபெல்லாமோ எதிர்பார்த்துப் போகும் ரகசியத்தை திருப்பிச் செய்யும் அளவுக்குத் திரைக்கதை திருப்பி வலிப்பதாக்கியே!

அவட்டிக் கொள்ளாமல் தடிக்கும் விதயன் மூடர்களுக்கு தாணல் போல் கவித்து கொடுத்துப் பெயர் வரங்கு கிறார்! படத்தில் 'டெம்போ' இவ்வாத தால் பார்க்கப்பவர்களை அதுதக்க வைக் கிறது. தாம் இன்றும் நாடகமேடை 'டென்கி' விடுகிறது புரணமாச விடுபட கியிய எப்பதையே எடுத்துக் காட்டு கிறது 'தாணல்'.

அத்தியாயம் இருபத்தொன்று இருபுறமும் நெருப்பு

சக்கரவர்த்தியிடமிருந்து அவசரமான அழைப்பு வந்ததைக் கண்ட விகவநாதன் நேரே அரண்மனைக்குச் சென்றான். அவனுக்கு முன்பாகவே அங்கு அந்தரங்க ஆலோசனை மண்டபத்தில் பலர் கூடியிருந்தனர். அமைச்சர் சாலாவதரமில்மர், சக்கரவர்த்தியின் தம்பி அக்கதராயர், மருமகன் நாமராயர், முக்கியமான அமைச்சர்கள் முதலிய பலரும் அங்கே அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

சக்கரவர்த்தி மட்டும் எரிமலைபோல் குழறிக் கொண்டிருந்தார். பாபிலி சுல்தான்களிடம் அவர் அனுப்பியிருந்த தூதுவர்களில் மூன்று பேர்கள் திரும்பி விரும்பினார்கள். நீலப்பூர், பிடார், கோல்கொண்டா ஆகிய மூன்று நாடுகளின் சுல்தான்களும் தங்களால் அப்போது வடக்கே படை திரட்டிச் செல்வ முடியாது என்பதை மிகவும் இராஜதந்திரத்தோடு சொல்லி விரும்பினார்கள். மூவருடைய மறுமொழி கூறும் ஒன்று போவவே இருந்தன.

"இன்னும் இருவரும் இதே காரணம் களைத்தால் சொல்லப் போகிறார்கள்" என்றார் வெள்ளபெதவராயர். "ஆனால், நாம் தலியாக நீண்டவது நம்மானைதான் செய்யத்தான் வேண்டும்; வெள்ளத்துக்கு அந்தப் போட அஞ்சி வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்பது வேண்டிதான்."

"சக்கரவர்த்தியேனோ!" என்று பதறிக் கொண்டே எழுந்தார் அக்கதராயர்.

"அக்கதா! நீங்கள் விரும்புவது போவவே நடந்திருக்கிறது. நீங்கள் எதிர்பார்த்தது போலத்தான் சுல்தான்களும் செப்தி அனுப்பி விரும்பினார்கள்" என்று கூறிவிட்டு, அக்கதராயர் அமைச்சர் மூத்தவர்களிடம் கூர்ந்து தொகிலிவாரே, "எனக்கும் ஓரளவு எல்லாம் தெரியும்" என்று முடித்தார்.

அமைச்சர் முதல் பலர் இதைக் கேட்டு வெவ்வேறுபாடு போனார்கள்.

"ஆனால் உங்கள் முயற்சியையும் மீறி அவர்களுடைய ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கும் என்று நம்பினேன். அது தடைபெற்றதில்லை. இந்த வகையிலாவது உங்களுக்குள் ஒற்றுமை ஏற்பட்டிருப்பது எனக்கு ஆற்றல் தருகிறது. ஆனால் விஜயநகரம் தன் கடமை விருத்து இத்தகைய பிந்தங்கி நிதயம் போவதில்லை."

"நாம் மட்டிலும் வடக்கே படை நடத்திச் செல்வது நமக்கே ஆபத்தாக முடியும்" என்றார் சக்கரவர்த்தியின் மருமகனான நாமராயர்.

"உங்களைத்தான் வடக்கே அனுப்புவதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறேன்" என்றார் சக்கரவர்த்தி. "பொருள் கருவிகள், உணவுப்

வெற்றித் திருநகர் அகிலன்

பொருக்கள், நிரலியக்கம் முதலியவைகளும்
எடுத்துக் கொண்டு தீயகன் தூணை
காவிடம் சென்றிருக்க. வடக்கே தூணை
காணும் காணும்படியும் அங்குள்ள பற்றை
கிளையும் பற்றை இடிக் கருகிருக்க. அங்கு
எனக்கு தீயகன் பின்பயமாக இருக்க. தனி
செய்து வேண்டும். நான் பிறையுமாகப்
போகும் கலத்து கொண்டு வேண்டாம்.
ஆனால் போகும் வேந்திக்கு நமமாக
ஆனதை வேண்டாம் நான் செய்கிற ஆ
வேண்டும். தூணைக்காவிடம் நான் உதவி
செய்வதாக வாக்களித்திருக்கிறேன்."

சாமராயர் சக்கரவர்த்தியைப் போலவே
கலதையும் சாமராதியுடன் தனது இயக்கிய
மாகக் கொண்டு செல்பார். சக்கரவர்த்தி
யின் ஆணைகளை அனுசரிக்கும் தனதுமகன்
செய்து முடிப்பார். அவருக்குச் சக்கர
வர்த்திதான் சாமராதியும், வடக்கே செல்வ

ததனாகத் துயிலும் சக்கரவர்த்தி தேர்த் தெருத்தெயிலுத்த அகந அகர் எய்வனவு பொறுப்பான பணி என்று உணர்ந்து கொண்டார்.

“படைகளை அனுப்பிவிடும் நடத்திச் செய்கிறேன்” என்று ராமராயர்.

“படைகள் வேண்டாம்; இரும் நாய் தந்தாப்பொரு ிருக்க வேண்டிய அவசியம் வந்திருக்கிறது” என்று சக்கரவர்த்தி.

ஆயுதங்களையும் எண்ணுப பொருள்களையும் அனுப்பி வைப்பதுகூட அச்சதரையருக்கு அச்சத்தை விளைவித்தது. காலுவி விடுத்து படைபெடுத்து வரும் பாபருக்கு திவ் தெரிந்து விட்டாம், அவருடைய படைகளை விடக்கு வாய்வியதாக இருக்குமென்று அவர்.

“தம்பி! படைபெடுத்து வருகிறவர்களுக்கு கெய்வாய் வரவேறு! வறழ்ந்துவந்தவர்களுக்கு விஜயநகர சாம்ராஜ்யம் தோன்று விடும், அச்சமும் கோழைத்தனமும்நான் இந்த சாம்ராஜ்யத்துக்குப் படைபெ தவிர, படைபெடுத்து வரும் அன்னியர்களல்லர். படை நடக்க வகுகிறவர்களுக்கெய்வாய் சதவகளைத் திறந்து விட்டு விடுத்தோமாய் நடத்தி உபசாரப்படுத்தலாம், இந்த நாட்டில் ஆண்டுகளே நிறத்திருக்க வேண்டாம், கொய்கை அடக்க வகுகிறவனின் படைக்காக அஞ்சி, நாய் நம்புண்டிய மானிகைகளை அலுத்துக்காகத் திறந்து விடுவோமா? படைகளை முறியடிக்க வரணுமென்ற மனத்தின்கண் வீடுமாய், படைவழி வாரும் வாய்வு ஒரு வாய்வாகாது.”

கட்டத்தைக் கவித்து விட்டு, விவநாதியை அழைத்து விட்டபே அனுப்பியவன் டிய பொருள்களைக் கணக்கெடுக்கச் செய்தார் சக்கரவர்த்தி ராமராயர். அவரது மனதையா, உடல் இடுத்து கொண்டேயே வேண்டிய நிரவியங்களைத் தனியே ஒதுக்கி வைத்தனர். அதேபோல் ஆகக் கூட உணவுப் பொருட்களுக்காவே ஏற்பாடுகளைத் தனித் தனியே தடைபெறத் தொடங்கின.

ராமராயரின் பவனத்துக்கான எண்ண ஏற்பாடுகளும் துரிதமாக நடைபெற்று முடிந்தன. ஆனால் சக்கரவர்த்தி அவரை உடனடியாக அனுப்பி வைக்காமல் தாந்தம் செய்து வந்தார். அவரதுகாரி, பிராசர் ஆவிய இரு நாடுகளிலிருந்து திரும்பி வரும் நாடவர்களை எதிர்பார்த்து அவர் காத்திருப்பதாகவே ராமராயரும் மற்றவர்களும் சிந்தித்தார்கள். அவர்களும் அதே பதிலுடன் திரும்பி வந்து விட்டனர். அதற்குப் பிறகும் சக்கரவர்த்தி ஏதோ ஒரு செய்கியை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதுபோல் நோன்றியது.

அவர் எதிர்பார்த்த செய்தி இருக்கிறது செய்தியாகவே உடக்கிலிருந்து வந்து சேர்ந்தது. நவாஸ்காஜும் ராணும்கும் தங்களுடைய ஆறுவர்களை அவரிடம் அனுப்பியிருந்தார்கள். தூதுவர்களால் செய்தியை வாய்விட்டுச் சொல்வக்கூட முடியவில்லை. அவ்வளவு தூரம் அவர்கள் கவனிப்போயிருந்தார்கள்.

“இவ்வி நகரம் விழுந்து விட்டது. பாவி பட்டிய் நடந்த பவங்கரமான போர்க்களத்தில் இப்போதில் போடியும் அவருடைய படை

வீரர்களும் சிவனுயின்மமாகப்பட்டார்கள். பாபரிடம் இருந்ததைப் போல் இப்போதில் போடியும் பன்மடங்கு படைவீரர்கள் இருந்தும் அவரால் எதிர்த்து திற்கமுடியவில்லை. குறைந்த வீரர்களாக இருந்தாலும் பாபரின் வீரர்கள் பதிலெயில் திறத்தவர்கள். பாபர் போர்முறைத் தத்திரக்கலிலும் படைகளை நடத்துவதிலும் வீரத்திலும் திறத்தவராக விளங்குகிறார்.”

இருவருக்கேவராயர் ஒரு உணம் எதுவுமே பேச முடியாது அமர்ந்து விட்டார். பணி போடு அவரிடம் ஒவ்வ ஒன்றை நீட்டிக்கும் தூதுவர்களில் ஒருவர். அவரை படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற நினைவே சக்கரவர்த்திகளுக்குச் சில விதாடிக்குக்குப் பிறகு தான் ஏற்பட்டது.

“விவரங்களைத் தூதுவர்கள் தேரில் உறுவார்கள். இயல்வையும ஆக்கவையும டைபர் கைப்பற்றி விட்டதால், நாய்கள் யாரும் கோர்வடையவில்லை, இப்போதில் போடியால் எதிர்த்து திற்க முடியாது என்பதை நாய்கள் முன்பே அறிந்திருந்தோம். இப்போது நானும் ராணும்கும் இரு குள்ள திறவரர்களை பெய்லாய் ஒன்று திரட்டி வருகிறோம். இந்தக்கள் இல்லாமல்தான் என்ற வேறுபாடின்றி எவ்வொன்றையும் திரட்ட முன்வந்திருக்கிறோம். ஒத்திவனர்த் தவிர, பெரும்பாலோர் இணங்கி வந்தவிட்டார்கள். ஆனால், நாய்களும் பாபரின் கத்தர்கள் கருடக் உடையவாக இருந வரவேண்டும். அவர்களுக்குத் தனித்தனியே தூதுவர்களை அனுப்பியிருக்கிறோம். ஒருவேளை அவர்களுடைய ஒத்துழைப்புக் கொண்டாக் விட்டாலும், நாய்கள் தகிலையில் விஜய நகரத்துப் படைகள் மட்டிலும் வந்தால் உடல் பெருதும். தங்களை வீரத்தின் புதல் இவையத்துக்கு அப்பாதும பரவினப்பதால், தங்களை சாம்ராஜ்யம் தீர்தப் பரதனை டத்தில் பாதி அளவு திரும்பதால், தங்களை வறவை ஒன்றே போதும் தமது வெற்றிக்கு. நம் கூட்டுப் படைவீரர் எய் வேருமே தங்கள் வரவால் கனக்கம் பெறுவார்கள் பாபரின் படைகளுக்கும் தங்கள் பெயரே சிவ் கோப்பவமாக இருக்கும். ஆகவே, எங்களுக்கு வேண்டுகோளாய் புரக்கவிக்காமல், உடனடியாகப் புறப்பட்டு வந்து வேருங்கள், தங்கள் வறவைகளால் வெற்றி நமக்கென்பது உறுதியாகிவிடும்.”— நவாஸ்காஜும் ராணும்கும் ஒவ்விய கையொப்பமிட்டிருந்தார்கள்

மறுநாள் முடியு உறுவதாக்கச் சொய்வி அவர்களை இருத்தினர் மானிகைகள் தங்கள் சொது விட்டு, ராமராயரைமும் விவநாதியையும் மட்டிலும் தனியே அரைத்துப் போன்ற சக்கரவர்த்தி. தாயே படை நடத்திச் செய் வேண்டும் என்ற துடிப்பு அவருக்குக் கணத்துக்குக் கணம் மிகுந்து கொண்டிருந்தது. யாராதுமே கமது முடிவை மாற்ற முடியாது என்பதுபோல் அவர் பேசத் தொடங்கி விட்டார்.

“இந்தச் செய்தி இப்போது யாருக்குமே தெரிய வேண்டாம். இதில் யாருடைய கருத்தும் வேறுவிதமாக இருக்க முடியா

தென்று தம்புவிடுநீள். என்னை நீங்கள் இருவருமே வரலாம்" என்றார் கிருஷ்ண தேவராயர்.

கிவநாதன் போருக்குப் புறப்படுவதற்குத் தயங்கவில்லை. ஆனால் சக்கரவர்த்தி செவ்விருக்கும் முடிவு கேட்டு அவன் பேரறிஞ்சி யுற்றான். அச்சந்தராயரும் அமைச்சர் சாஸுவநரமும் அப்போது தலைநகரத்தில் இருப்பார்கள். படைவீரர்களும் சக்கரவர்த்தியோடு சென்று விடுவதாக, பீஜாபூர் அபிஷேகமின் மனம் எப்படி மாறுமென்று சொல்ல முடியாது. தலைவரின் மானினை கவனித்து வந்தது விட்டுச் செல்வது போல் சக்கரவர்த்தி விஜய நகரத்தை விட்டுச் செல்வ முனைத்து விட்டாரே!

கிவநாதன் மௌனமாக ராமராயனின் ஆலோசனையாகக் காத்திருந்தான்.

அந்நியம் இருப்பினும்

இலட்சியம் வீழ்ந்ததா?

பூதீரட்டன் தலைவியையே மாற்றி அமைத்த புதிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் ஒருபுறம் நடந்து கொண்டிருந்தன; மறுபுறம் அன்றைய புதிய இடத்தில் களம் தோன்றிச் செயல்பட்டது துடித்துக் கொண்டிருந்தன. பாபரிங் பாஸிப் போர்க்களம்தான் இந்த நாட்டில் முகலாய சாம்ராஜ்யம் எழும்பு வதற்கு அடிக்கல் நாட்டப்பெற்ற இடமாகும். அப்போது முதல்முறையாக, வடக்கே குறுநாடு உணர்ச்சியைத் தாண்டி, விடுவதற்கு முயன்ற இடமும் பாஸிப்ட்கான். புகழ் கந்தாள் இப்பதவிச் செயலுக்கும் அவரை படை வீரர்களும் வீழ்த்த பின்பும், புகழ்வினைப் பார்ப் கைப்பற்றிய பிறமும், வடநாடு ஒய்த்திருக்க வில்லை. ரதபுத்திர ராணுகள்தான் இந்த மன்னர்களும் ஆப்பகாவியத் துருக்கிய வழி வந்த இந்த நாட்டுக் கந்தார்களும் தோளோடு தோள் நின்று கொண்டு பாபரை எதிர்த்து துணிந்து விட்டார்கள்.

அகலாபுதுக்காத்தான் சமய உணர்ச்சியை தவிர, புறவாழ்விய் அது குறுக்கிட்டு நாட்டுப் பற்றுக்கு உடல் வைக்குமானால், தங்களை புறவாழ்வியை நிலைநிறுத்து விடும் என்பதை முதல் முறையாக இந்த நாட்டு இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் அன்றைக்கு உணர்ந்து கொள்ளினர். ஆனால், கண் குருடாகிய பிறகு கதிரவன் வந்தபுத் துடித்துப் போல், வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து விட்ட பிறகு அவர்கள் அனை பொட ஸ்ரீநாதர்கள். ஒன்றுபட்ட வாழ்விய வாழ்வு என்பதை அவர்கள் காலம் கடந்த பிறகு கண்டார்கள் என்றாலும், அப்படி ஒரு புதிய சித்தனை மலர்வதற்கே காரணமாக இருந்தது பாஸிப் போர்க் களம்தான்.

அந்தப் புதிய சித்தனின் உயிர் துடிப்பு நிலைநிறுத்த ஒன்று இப்போது கிருஷ்ணதேவராயரின் கரத்தில் இருந்தது. அந்த ஒலியின் செவ்வி அவரது நாடி தரம்புகளெங்கும் பரவி

"சக்கரவர்த்தி உன் மன்னன் வேண்டும்!" என்று தொடங்கினார் ராமராயர். "பாமினி கந்தாக்களின் ஒத்த துடிப்புக் கிடைக்காத இந்த நிலையில், தாங்கள் எக்காரணத்தினால் கொண்டும் படைகளை விடுவதற்குத் தயக்கம் வெளியே அதுபுட்பக் கூடாது. மேலும் தாங்கள் இங்கு இருந்தால் தான் இந்த சாம்ராஜ்யமும் நிலைக்கும். முன்பு கட்டிய விட்டபடி தான் ஆபத உதவிகளைச் செலவிடுதல், அது போதும்!"

"ஆமாம், சக்கரவர்த்திகளே!" என்று கண் கவங்கக் குழறினான் கிவநாதன்; "தாங்கள் படைகளோடு இங்கு இருந்தே தீரவேண்டும்; கட்டிய விட்டால் தானும் இவர்களோடு புறப்படுகிறேன்."

கிருஷ்ணதேவராயர் இருதயக் கொள்ளி எழும்பு போல் குடித்தார்.

அவரை ஆட்கொண்டு விட்டது. நாளடைகாலும் ராணு மிம்மும் தங்களை வடக்கே திழிபுர்க்களென்றோ, வெவ்வேறு சாஸிங்களின் கரத்தில்களென்றோ அப்போது நிலைக்கவில்லை. தெற்கே தோழநாட்டி விருத்த கிருஷ்ணதேவராயரை உடல் பிதறிதாரென்று நம்பி அவரைத் துணக்கு அழைத்திருந்தார்கள்.

"ராமராயரே! இந்த ஒலியின் அழைப்பு என்னும் மறுக்கக் கூடாத ஒன்றாகத் தோன்றுகிறது. இப்போது நான் உதவிக்குச் செயல்பட்டால் பிறகு என் காலமெல் லாம் இத்தகை வரத்தை வென்றிய நிலை ஏற்படும்" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

"தங்களுக்கு உன் பரந்த கண்ணோட்டம் வடக்கே உள்ள எம்மா அரசர்களுக்கும் இருக்குமானால், நம் துணையின்றியே அவர்களால் பாபரை முறிவடிக்க முடியும். இன்னும் சிலர் அங்கு தனியே ஒதுக்கி நிதினார்கள் என்றும் தெரிகிறது. அது சமயம் இவருள்ளவர்களும் நம்புவதற்கு இடமில்லாத மண் குதிரைகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த மண் குதிரைகளை நம்பி நாம் வடக்கே சென்றும், கிழவநகரமே வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு போகக் கூடும். ஆகவே தாங்கள் புறப்படுவது என்ற எண்ணத்தையே விட்டுவிடுவது தான் நல்லது."

"ஆமாம், சக்கரவர்த்திகளே! நம் சாம்ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சி கண்டு பொருமைப் படை கொண்டவர்கள் நம் எங்கேயேயே இருக்கிறார்கள். நாம் படைகளின் மூழ் முயல்களும் நமது வளர்ச்சியை நமக்குப் படை தேடித் தந்திருக்கிறது. தாங்கள் இங்கு இருந்தே ஆக வேண்டும்" என்று மண்புழுவின கிவநாதன்.

இரவின் அரண்மனையிலேயே தங்குவதற்குத் தன் அணியாருக்குச் செவ்வி அனுப்பி விட்டு, நெடுநேரம் சக்கரவர்த்தியோடு அவன் இருந்தான். ராமராயரும் தமது

ராஜ தந்திரம்!

மாஜித் தூதுவர் ஒருவரின் புகைவியை அவருடைய பழைய தோழி ஒருத்தி கண்டு பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

"உன் சண்டைத் தூதுவர் வேலைக்கு இருந்தாரே. அந்த வேலை எப்படி?" என்று தோழி கேட்டாள்.

"அவர் தூதுவர் வேலையில் இருந்தது எல்லா வகையிலும் உங்களுக்குத் தான் இருந்தது. ஆனால் ஒரு வகையில் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அது என்னவென்றால் எல்லாருமே - வேலைக்காரிகுட - ராஜ தந்திர முறையில் பேசுவார்கள்" என்று மாஜித் தூதுவரின் மனைவி.

"அப்படி என்ன பேசுவார்கள்?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டாள் தோழி.

"ஒன்றுமில்லை. வேலைக்காரி சில தட்டுக்களை உடைத்து விட்டு, என்னிடம் வந்து, 'அம்மா நம்மிடம் இருந்த 120 கட்டுகள் இப்போழுது 150 தாசு இருக்கின்றன!' என்பாள்."

மாணிக்கசுரன் செல்வனிடம். சக்கரவர்த்தி தன்நிரலுக்குப் பிறகு தமது படுக்கையறைக்குச் சென்றார்.

அங்கு அவரால் உறக்க முடியவில்லை. தமது வாழ்நாளிலேயே இப்படி ஒரு பெரும் புயல் வீசியும், அதை நேரில் சென்று தடுக்க முடியவில்லையே என்ற கொதிப்பு அவருக்குள் குமுறிக் கொண்டிருந்தது. பீழ்ப்பூர் அறிவொழுக்கு அவர் அறப்பெருந்த தூதுவரிடம், அதிலுள்ள மட்டும் இந்தப் போரில் ஒத்துழைப்பதாக இருந்தால், ரெய்க்குரின் ஆட்சிப் போதுபடி அவருடைய கொடுத்து விடுவதாகவும் கூறிவிருந்தார். அப்படித் கூறிய பிறகு அவர் ஒத்துழைக்க முன்வரவில்லை.

"பாபகர இப்போது முறிவடிக்காவிட்டால், பிறகு எல்லோருமே தங்களுடைய தாடுகளை அவிட்டமோ அவர் மக்களிடமோ பறி கொடுக்கத்தான் போகிறார்கள்!" என்று தமக்குள் கூறியபடியே அவர் நீண்ட பேருழக்க விட்டார்.

திருமென்று உணர்ச்சி வயப்படும் இவன் பிணரான கிருஷ்ணதேவராயருக்குப் பவர் மீது அப்போது சினம் போங்கியது. "தம்பி அக்கரையர், அமைச்சர் எல்லாருமேயும்,

அம்மதையுட்கர் பவர், பாபிவி உத்தரவகரி இவர்களில் யாருமே பரத கண்டத்தின் எதிர்வைத்தில்தான் தங்களுது எதிர்காவம் இருக்கிறது என்பதை உணரவில்லை. ஒவ் கொடுவரும் தங்கன் சாதி, சமயம், குறுகிய நாட்டுப் பரப்பு, குறுகிய வாழ்நாள் இவற்றைத் தவிர்த்துத் தவிர்த்துப் போய் மூலிக் கவிக்கிறார்கள். மேற்கிலிருந்து போக்குகிறேன் நாட்டாளும் கடமெயிருந்து பல படைவரும் வத்தும்கட இவர்கள் விழித்துக் கொள்ள பழக்கிறார்கள்..... தலைவி! தாட்டின் தலைவி!....."

மதியொண்ட மாமன்சுருக்கு அந்தத் தலைவி இறங்கத்தை விடப் பெரிதாக அப்போது விட்டியெய்த்ந்து. இறங்கத்தையே கட அவர் அப்போது தொந்து கொண்டார். அந்த மனை மட்டிலும் கடமேற்கே உணர்வாக்கு இடம் விடாமல் தெருக்கமாக உலர்ந்திருந்தால், இந்தனை கொடுமைகளை இந்த நாடு கண்டிருக்குமா?

ஒருகண்டுகட அவர் கண்டித மூடி உறக்க விட்ட.

விடிவெள்ளி முளித்தது. வழக்கம்போல் உடற்பிழிக்கும் குதிரைச் சவாரிக்குமாக அவர் படுக்கையிலிருந்து துள்ளி எழுந்தார். உண்டல் செந்து உலர்விருந்தன. அவரோடு பிழிவெளில் விவதானதும் ராமராயும் அன்று கண்டு கொண்டார்கள். பிழிவெளர் நடித்தவுடன் அருமையான முடிபு வானிதாக்கு நடந்து வந்தார் சக்கரவர்த்தி.

"நான் இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை! பெரும்பாலும் நானே பண்டாசுடன் புறம்படலாம் என்றுதான் நினைக்கிறேன்" என்று ராமராயரிடம். இதைக் கேட்டவுடன் ராமராயர் வாயடைத்துப் போனார். விவதானதாக்குத் துக்கவொளிப் போட்டது.

அதற்கு மேல் சக்கரவர்த்தியிடம் மறுத்துப் பேசுவதற்கு அவர்களுக்குத் துணிவில்லை. இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டார்கள். "உன்னுடைய சித்தம் எதுவோ அதன்படி நடக்கட்டும்; மனித சக்திக்கு மீறிய காவலர்களை உயக்கத்தில் நடத்துவெனக் நீ!" என்று விவதானதன் வேண்டிக் கொண்டார்.

சக்கரவர்த்தி தமது குதிரையில் தானிது. உடனே அது வெகு வேகமாகப் பறத்தது. மேலும் வகுவிதவர்களைப் பற்றிய திணியே அன்று அவருக்கு ஏற்படவில்லை என்று தெரிந்தது. அங்குடைய மிகுபெருக்க ஸ்கெத்ப அவர் குதிரையும் பறக்க வேண்டுமென விரும்பியவர் போல் அவர் பறந்தார்.

போர்க்களத்தில் பாடிப் புரவிபெண்கள் குதிரை பாய்வதைக் கண்டவுடன் விவதானதும் ராமராயரும் அதைப் பின்பற்ற முயன்றார்கள். குதிரை வெகு கொண்ட வேகத்தில் முன்செ சென்று கொண்டிருந்தது. அதன் வானிலிருந்து போல்கிய நுரைகாற்றில் மிதமானதப் பின்செ சென்ற வரிக் கண்டார்கள்.

விஜயநகரம் சமசெயிப் பிரதேசத்தில் உருவான நகரம்கலை. மேடுகள், பள்ளிகள்,

உலகமெலாம் தமிழ் முழக்கம்

பிரதமரின் கனவு பறித்து வருகிறது என்ற எண்ணத்தால் சென்னை ராஜகவுஸ் கல்யாண டெடபத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தில் பதின்மூன்றாவது மகாநாட்டிலிருந்து போது எழுந்தது. 'உலகமெலாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செல்' என்றார் பாரதியார். இதோ ஒரு ரஷ்ய இளைஞர் திரு செம்பியன் ரோயன் (மே. 19) டத்தில் ஒளிபெருக்கிக் கருவியின் மூல் மூன்று பேசுபவர்தான்) தமது குழுவைக் குரலில் தமிழ் வழங்குவதைப் பாடுங்கள்! தமிழின் இனிமை குழுவைக் குரலையும், எவ்வளவு இனிமையாக்குகிறது! அதோ, வர் அமெரிக்காவைப் பாருங்கள். தமிழைக் கிடைக்க ஆராய எவ்வளவு ஆர்வத்துடன் வந்திருக்கிறார் திரு பெக்! இவற்றையெல்லாம் பார்த்தும்போது, உலகமெலாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செல்பும் பணியைத் தொடங்கி விட்டோம் போலிருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சிதான் ஏற்பட்டது! இப்படியொரு கிஷ்டானை ஆட்சிமுறைமைக் கொண்ட குஷ்டாலயமும், இவ்வளவு அபிவிருத்தியைக் கொண்ட அமெரிக்காவையும் ஒருபோது ஒரு மேகடலில் காணும் கார்ப்பு தமிழ் எழுத்தாளர்களோடு சேர்த்து - கன்னித் தமிழ்! தேனினும் இனிவந்ததமிழ்! தமிழ்ப் பாவ வந்த காரணத்தினாலேயென்கிற இவர்களுக்கும் இங்கு பத்து கூடினார்கள்!

ஏறத்தாழ இத்தகைய இன்பச் சூழலில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சங்கத்தில் இவ்

திலகம் என்ற தம்பிக்கை சூசகமாக இவ்வாண்டு விழாவில் வெளிப்பட்டது. இந்த ஒரு மகத்தான வெற்றியாகவே கருதுகிறேன்.

எழுத்தாளர்கள் என்பவர்கள் அனைவரும் ஒரே மாதிரியான அரசியல் கொள்கைகளை வும் இலக்கியக் கொள்கைகளையும் வைத்துக் கொள்ள முடியாதவர்கள்! வேறுபட்ட கொள்கைகளையும், வேறுபட்ட இலக்கிய வழிகளையும் கொண்டவர்களாகத் தான் இருக்க முடியும். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் 'கொண்டிருக்கோம், கண்டதே காட்டி' என்ற முறையில் பேசத் தீர்மானிட்டார்கள். அவர்கள் தங்களை அறிமுகமில் மற்ற சக எழுத்தாளர் களைப் புண்படுத்திவரக்கூடாது என்று ஆசிரிய மாதிரிச் சூத்திரியையும் கொள்கையையும் மதித்து ம. பொ. கி. அவர்கள் சொன்னது போல், பிறரை 'தங்கக் கொற்கையால்' புண்படுத்தாத வகையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அது இவ்வாண்டு பெரிதளவும் கனம் முடிந்தது.

முக்தியைமாற இக்கார்ப்பு திகழ்ச்சிகள் விழா யில் 'சுருத்தரங்கு திசுமும்போது எழுந்ததுண்டு. இவ்வாண்டின் சுருத்த-வருக்குத் தலைமை வகித்த திரு செல்லையாண்டியன் கால்பீர் பிரச்சினையைக் குறித்தும், சாதி வித்தியாசத் தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுப் பேசிக் குறுப்பி யது தவிர, மற்றப்படி அனைவரும் வெகு சிறப்பாக காரையும் நோகாத முறையில் பேசினார்கள். திரு வணாபு அவர்கள் "தேசப்பாதுகாப்பின் எழுத்தாளனின் பங்கு"

என்ற கருத்தரங்கு விஷயத்தைச் சீரிய முறையில் தொடங்கி வைத்தார். அப்படியே பழிமதி வகைதி ராமகங்காமி, திரு கு. ராஜவேங்கு, திரு அ. வெ. ர. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார், முகவை ராஜமாணிக்கம் முதலியோர் தங்க முறையில் பேசினார்கள். நண்பர் சி. ராஜேந்திரன் பேச வந்தபோது ஒரு தங்க டாஸ்பே வெளிப்பட்டது.

தலைமை வகித்த திரு செல்வபாண்டியன், "இனி வரும் பேச்சாளர்கள் காலத்தின் அருமை கருதிப் பத்து நிமிடங்களுக்குத் தங்கக் பேச்சை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்!" என்றார்.

திரு ராஜேந்திரன் தமது உரைசங்கச் சித்தமாக எழுதித் தயாரித்துக் கொண்டு வந்திருந்தார். "இதைப் படித்துப் பார்த்தேன். ஒழுக்கப் படித்து ஒழுக்கப் பதி கொட்டு நிமிடங்கள் சேர்க்கின்றன. ஆகவே, தான் படித்துக் கொண்டே வரும் போது பத்து நிமிடங்கள் ஆகவுடன் 'நிறுத்து' என்று சொல்லும் நிறுத்தி விடுகிறேன்" என்றார் ராஜேந்திரன்.

"தான் ஏன் 'நிறுத்து' என்று சொல்ல வேண்டும்? நீங்கள் பத்து நிமிடங்களுக்குக் உரைசங்க எழுதித் கொள்ளுங்கள்!" என்றார் தலைமைவகித்த திரு செல்வபாண்டியன்.

இப்படிப் பேச்சாளரை நிறுத்த விரும்பாத தலைவரையும், தலைவர் உத்தரவுக்குக் கட்டுப்படுகிறேன் என்று கூறும் பேச்சாளரையும் காண்பது அரிதல்லவா!

திரு ம. பொ. சி. அவர்களின் திறப்புப் பேச்சுரையில் பன் கருத்துக்களை வெளியிட்டார். மிக நீண்ட நேரம் பேசினார். கருத்துக்கு இடைஇடைவேளைகள் என் கருத்தை நீங்கள் ஏற்க வேண்டும் என்ற நிலை, உங்களை சிந்தனைக்குத் தூண்டுகிறேன்" என்று மிகுந்த அமைமனத்தோடும் பேசினார். இப்பண்பு எவ்வளவு எழுத்தாளர்களும் கருத்தரங்கில் போது சென்ற ஆண்டுகளில் வெளிப்படுத்தியிருந்தால், இந்தப் பதிவரூபம் ஆண்டுக்கொன்று தமிய எழுத்தாளர்கள் எங்கும் எவ்வளவு நேரப்பட்டிருக்கும், எவ்வளவு வளர்ச்சிபெற்றிருக்கும், எவ்வளவு கனிவாய்ந்ததாக இருந்திருக்கும் என்ற எண்ணம் தான் மெளனமாகிறது.

இதற்கான அந்தியார்த்தத்தை சென்ற ஆண்டு தலைவராக இருந்த திரு மோம. வெ. தங்க அமைத்திருக்கிறார். அந்த அந்தியார்த்தம் மீது தங்க எட்டாம் எழுப்பம் கூடிய புதிய தலைவராகத் திரு அழ. வங்கியப்பா வந்திருப்பது நல்ல சூதாகும்.

மனமொழிப் புலவர் அருளத்தொனாருக்கு
 கி. பி. வேலம் கொடுத்தேன்.

மெ. து. அப்புவாஸி அவர்களுக்கு
 கி. பி. வேலம் வழங்குகிறார்.

"விழாசங்கப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை" என்று சொல்பது காலில் விழுந்தான் செவ்வெறு.

வரவேற்புரை திகழ்த்திய பழிமதி ஜெயா அருளுரையும் அவர்களின் உரைகளையும், தலைவர் மோம, வெ. அவர்கள் உரைகளையும் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க வெளியீடான பாரதியில் பார்த்துக் கொள்ளலாம். முத்தியமாக இரு மோம. வெ. அவர்கள், அரங்கத்துக்குச் செல் உருப்படியான போசுகளை வழங்கியிருக்கிறார். பி. இ. எம். சங்கத்துக்கு ஆங்குமிதானும் நிதி உதவி அளிப்பதாயிற்று தமிய எழுத்தாளர் சங்கத்துக்குத் தமிழக அரசாங்கம் நிதி உதவியளித்ததாம் என்று கூறியிருக்கிறார்.

இவ்வாறானும், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் பன்மொழிப் புலவர் திரு ஸா. அப்பாத்தனார் அவர்களுக்கும் திரு மெ. து. அப்புவாஸி அவர்களுக்கும் கேடயங்கள் வழங்கிப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

சில தமிழ்ச் கவிதைகளையும் பாரதியாசின் ருயில் பாட்டையும் ஆங்கிலத்தின் மொழி பேசுந்த பழிமதி தெருப்பா ஜெயாசங்க அவர்களுக்கும், திருக்குறள் கருத் மொழியில் ஆக்கி வெளியிட்டுள்ள திரு ஹாரத் கதிரவரத்தி அவர்களுக்கும் பதக்கங்கள் வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

டாக்டர் வி. பி. ராமசாமி அப்பர் அவர்கள் திறப்புரை திகழ்த்தி, தமது முன்னமைய தமிழரைத் தவிர ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, லிங்கு, வத்தின் ஆகிய பிற மொழி கவிதை பரிகாரத்தே வரவாற்றை ஆற்றுகை மோடு சொன்னார். ஆனால் தமிழில் அவர் தாடியுள்ளவர் பாடல்களையும் பாரதியார் எழுத்துக்களையும் எவ்வளவு வளமில் படித்திருக்கிறார் என்பது அவர் மேற்கொண்டக் கட்டிப் பேசியிருந்தது புலனாயிற்று. பல மொழிகள் படித்திருக்கிறதான் தமிழில் கவையான தீவனங்கள் கவிஞர்கள் வாச என்பது டாக்டர் வி. பி.க்கு வாராருடைய உதவியும் இல்லாமலே தெரிந்ததொ என்றும் தெரன்வியது.

மொத்தத்தில் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் புதிதானார் ஏட்டைத் திருப்பியிருக்கிறது. அது தங்க முறையில் வரும் என்றும் எதிர் பார்த்தலும் பாரதியார் ஸ்காட் கவையு நன்வாசையும் இடம் இருக்கிறது! —எம். வி. எம்.

நாகரீகப் போக்குள்ள நங்கையர் அறிவர்...

பினிக்ஸ் வாயில்கள் நாகரீகத்தின் உறைவிடம். மாசற்ற நெசவு. மனங்கவர் வர்ணஜால வரிசை. தரம்? ஈடற்றது. ரீங்களே பார்க்கலாமே!

பினிக்ஸ் மில்ஸ்

மில்லறை விநியோக மையங்கள்.

சென்னை 33, எய்டன் ரோட், 5, 93, தாண்டிப்பட்டை கடை தேரடி, கம்.

மதுரை: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

மோனிகா: ஷாட்லர்
— எழுத்தா

சேவைக்கு ஒரு சகோதரி

சகோதரி பள்ளிப் படிப்பை முடித்த இப்போது ஆறு ஆண்டுகள் ஆகியுள்ளது. இந்த இடைக்காலத்தில், குறிப்பாகக் கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களில், ஆங்கிலப் பகுதியில் படித்த இந்திய மாணவிகளின் எண்ணிக்கை மனமளவென்று அதிகரித்து வந்தது. இருந்தாலும் ஏற்கன்கூடும் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் இத்தொடர் பள்ளிகளில் மாநிலமே வியல் - அத்துக்கு மாறாக, அங்குள்ள சூழ்நிலை முன்னேறின அதிகமாக - அப்படி அதிகரிக்க இடமிருந்தது எனக் கொண்டால் - மேலுட்டுப் பாவிப்பிவெய் அமைத்திருக்கிறது.

ஒவ்வொரு நாளும் காலை எவ்வாறானாலும் ஒரு பேரீய கூட்டத்தில் ஒன்றுகூடுவார்கள். வசிக்கிறவர்கள் செவ்வார்க்கு, எவ்வாறானாலும் ஒரே மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களின்மேலாக வால் காலை இதை மனக்கூடம் இருக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக எல்

மோரும் சிபிட்டிஷாரின் தேரீய மதம் கலைச் சேர்ந்து பாடுவார்கள்.

உயராதிய இயக்கத்தில் முதல் முழக்கங்களை உணர் ஆரம்பித்திருந்த சில இந்தியப் பெண்கள், இப்பழக்கத்தை எதிர்க்கலானார்கள். துணிந்து மறுபரிசீலனை எதிரியம் இருப்பதாகக் கொண்டாடாமல், அவ்வாறு செய்வதனால் பலன் ஏதும் இராது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். ஆகையினால் அதிகாரத்தை எதிர்த்தும் முறையிற் பாட்டுக்களின் வார்த்தைகளை மாற்றி உச்சரித்து உரக்கப் பாடினார்கள். இப்படித் துணிச்சல் காட்டுவதற்காகத் தன் டிக்கப்படுவோமோ என்று எந்தெந்தவுடன் எதிர்பார்த்தார்கள்.

பின்னால் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக விளங்குகிற ஸ்ரீமதி நல்ல முத்து ராமசுந்தரி, அன்று சகோதரி கப்பலக்கூப்பியின் மாணவிகளில் ஒருத்தி.

அவர் பின்னும் இவ்வாறு எழுதினார்: "இதுபோன்ற விதேசப் பற்றுக்களில் கட்டாயமாக எங்களை ஈடுபடுத்தியதால் எங்களுடைய இனம் மனங்களில் எதிர்ப்பைத்தான் எழுப்பி விட்டனர் அதிகாரிகள். எங்களுடைய நாட்டியங்கள், உடற்பயிற்சி எவ்வாறு துரோகப்பிய வகையைச் சார்ந்தவை - 'வால்ட்ஸ்' (Waltz) கேக் வாக் (Cake Walk) ஸ்வீடிஷ் டிரில் (Swedish Drill) போன்றவை. சங்கீதமும் ஆங்கிலச் சங்கீதம் கூட. எங்கள் இனம் தமிழ் ஆசிரியை சகோதரி கப்புலக்ஷமிதான் தேவியக் குடும்பம். கொலாட்டம், எங்களுடைய சொந்த மொழியில் நாடகங்கள், பாட்டுகள் எவ்வாறு பள்ளிக்கூடத்துக் கீழ் நிகழ்ச்சிகளில் புத்திவிட்டவர்."

தங்களுடைய தாய்மொழியின் அழகு, அதன் பழங்கால நூல்களின் மிதப்பிலும் பெருமை கொள்ளச் செய்தது சகோதரிதான் என்று பூர்வதிராமமுர்த்தி மேலும் எழுதியிருக்கிறார். பள்ளிக்கூடத்தின் ஆங்கிலப் பகுதி முழுவதிலும் பெண்கள் தங்கள் வகுப்பில் இருக்கும்போதோ, விளையாட்டின் போதோ ஒருவரோடு ஒருவர் ஆங்கிலத்தில்தான் பேசவேண்டும் என்பது சட்டமாக இருந்தது. தமிழில் பேசும்போது அகப்பட்டுக்கொண்டவர்கள் சிறிய அபராதம் கட்டவேண்டும். சகோதரியே இது சரி, இவ்வாறு தான் இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தாள். விட்டில் ஆங்கிலம் பேசாத பெண்கள் அந்த மொழியை சகஜமாகக் கற்றுக்கொள்ள இதுவே சிறந்த முறை. ஆனால் அவர்களுக்கு ஒன்றை உணர்த்த வேண்டும். அதாவது ஆங்கிலம் மிகவும் முக்கியமானது கப்போகமானதும், ஏன் மிகவும் அழகானது மான ஒரு பாஷையாக இருந்தாலும் அது தமிழ்மொழி மோலானதல்ல. தமிழ் சிறந்து வேறுபட்டது, அவ்வளவுதான். எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் மிகவும் நுட்பமாகப் பாசுபடுத்தித் தமிழில் கூற முடியும் என்றும் அவைகளுக்குத் தகுந்தபடி ஆங்கிலத்தில் வார்த்தைகள் இல்லை என்று. பெண்கள் சகோதரியிடமிருந்து அறிந்து கொண்டார்கள், ஏதும் குறைய இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பே - இங்கிலாந்தில் இலக்கியம் என்று கருதப்படக் கூடிய ஒன்றே அவ்வது 'தற்காலத்தில் ஆங்கிலம்' என்று அழைக்கப்படும் பாஷைக்கு ஒப்பான ஒரு மொழியோ உருவாவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே - தமிழ்ப் பெரும் புலவர் திருவள்ளூர் குறையா எழுதி விட்டார். இருந்தும், இன்றும் திருக்குறையே கலப்பமாகப் படித்துப்

புரிந்து கொள்ளலாம். அவருடைய செயல்கள் இன்றும் அதே படிப் பிழைகளைக் கற்பித்து வருகின்றன. பள்ளியில் உள்ள பெரிய பெண்கள் இதுபோன்ற விஷயங்களைக் கேட்டு கியப்பி மிக மெய் சினித்தார்கள். கவனி ஞானம் பெறுவதில் ஏற்படக் கூடிய உற்சாகமானதோர் உணர்ச்சிப் பெருக்கை அவர்கள் இப்போதுதான் முதன் முறையாக அனுபவித்தார்கள். என். எம். எல். ஸி. பரீட்சைக்கு இடைபாடமாகத் தமிழ்நாடுப் படிக்க வேண்டும் என்று சகோதரி கூறிய போது ஆவலோடு அவர்கள் அதற்கு ஒத்துக் கொண்டார்கள். பழைய நூல்கள் சில மிகவும் கடினமாக இருந்தன. ஆனால் பெண்கள் உற்சாகத்தை இழக்கவில்லை. அவர்களுக்குப் புரியாத ஏதையும் வினக்கிச் சொல்லச் சகோதரி எப்போதும் தயாராக இருந்தாள். சகோதரி படிப்பில் பிந்ததில் பெண்களைக் குத்திக் காட்டி, கேலி செய்வதோ அவர்கள் எழுதிய பாடல்களைக் கிண்டல் செய்து, அவர்கள் உற்சாகத்தைக் குலைப்பதோ இல்லை. அவர்களுக்குக் கிடைத்த ஆசிரியைகளுக்குச் சகோதரியே மிகவும் மோலானவள்.

மீள் பாட்டரிஸன் சகோதரி புத்திய பதுமைகளை வரவேற்றாள். மீள், கிள்கம் அவ்வாறேதான். இவ்வ பெட்டர் அம்மாள் கப்புலக்ஷமிக்கு அடிக்கடி சொல்லி அனுப்புவதைப் பார்த்துச் சில உபாத்தியாயினிகள் பொருமைப் பட்டார்கள்! அவர்கள் இவருக்கு மீண்டயே பேசவேண்டிய விஷயங்கள் நிறைய இருந்தன. விதவைகள் இவ்வம் தொடங்கிச் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு மேலும் இரண்டு இளம் விதவைகள் அதில் சேர்த்தார்கள். ஆயினும் பெற்றோர்களைப் பழைய மரபிலிருந்து விடுவித்து அவர்களுடைய விதவையுப் பெண்களுக்குப் புது வாழ்வு தொடங்குவதற்கான ஒரு வாய்ப்பளிக்க முன்வருமாறு இவ்வம் வைப்பது மிகவும் கடினமானதாக இருந்தது. இது காட்டெனும் குத்தம் பெண்களை அழைத்து வருவதாக வரக்கூறிய சில தந்தையர், பிறகு, தம் நண்பர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும் என்ன சொல்வார்களோ என்று அஞ்சி வராமல் இருந்து விடுவதைப் பார்த்து, மீள் கிள்க் வெகுண்டு ஏழுவான். அவர்கள் வரக்கூறினது விட்டதைச் சுட்டிக் காட்டி அதற்குக் கீழ்ப்படியுமாறு அவர்களைப் பயமுறுத்திப் பார்ப்பான்.

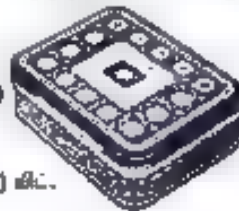
"பிறரைப் பயமுறுத்தக் கூடிய ஆதரம் எனக்கு இல்லையா என்ன?"

என் அருமைப் பாட்டி!

பாட்டி மீது எனக்கு மிகவும் பிரியம்.
முட்டையும்தான் எனது அதிக அன்பு எங்கள்
இருவருக்குமே கண்டிப்பாக விழுந்தீர்
மிட்டாய்களையெல்லாம் மீது உன்

விழுந்தீர் மிட்டாய்களும், டாபிகளும் தினமும்
திரைகள் நீட்டாததால். மலிச்செலி வாட்டுபவை.
உலகம் நமது ஆறு ஆறுதான் அதுபது
ஆறும் உன் உலகத்துக்குப் பிடிக்கும்.

விழுந்தீர் கன்பெக்ஷனரி கம்பெனி (பிரைவேட்) லிட்.
சென்னை - ஆந்திரா கிஷோம்

மிட்டாய்கள், டாபிகள்

SP, MC, EP

என்று மில்லிங்ஸ் ஏமாற்றத்தோடு கூறினான். சுப்புலக்ஷ்மிவும் அவளும் மற்றும் ஒரு நந்தித் தம் வாக்கை மீறி வசதிக் குறித்து வருத்தப்பட்டுப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"இருக்கிறது: பிரதமர் பயமுறுத்தக்கூடியவர்களாக நீங்கள்" என்று சுப்புலக்ஷ்மி ஆமோதித்தாள். "ஆனால் பயமும் சிறமும் மோசமான ஆபத்தங்கள். நீங்கள் அவற்றை உபயோகப்படுத்தாமல் இருப்பதே நமக்கு நல்லது என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள்."

மில்லிங்ஸ் அவளை வெறுத்து நோக்கினான். பி. டி. பன்னிக்கூடத்தில் யாருமே, ஏன் மில்லிங்ஸ் பாட்டரிஸ்ட் கூடத் தான், தம் மேலதிகாரி ஒருவரிடம் சரிசமமாகப் பேசக் களவிலும் துணித்திருக்க மாட்டார்கள், "நீ ரொம்பவும் துணிச்சல் உள்ளவன். நேரிடையாக முகத்திலடித்தாற்போல் இப்படி என்னிடம் சொல்லுகிறாயே" என்றான் அவன்.

"இல்லை," சுப்புலக்ஷ்மி அடக்கமாகக் கண்களைத் தாழ்த்தி மறுமொழி தந்தாள். "இது துணிச்சல் இல்லை. எளிமைதான். உண்மையைக் கூறத் துணிச்சல் எதற்கு? வெற்றி பெறுவதற்குச் சிறந்த முறை அன்பையும் மதிப்பையும் பெறுவதுதான். பயமுறுத்தி ஆள்பவர்களால் தன்மை எதும் செய்ய முடியாது."

இது அநாதையும் உண்மை என்று மில்லிங்க்ஸுக்குத் தோன்றவில்லை. ஆயினும் இளைப்பாறாத இந்தப் பெண்மணி தன்னைப் போலவே அபிப்பிராயங்களை வெளிப்பாடையாக எடுத்துச் சொல்பவளாக விளங்க ஆரம்பித்திருப்பதைப் பார்த்து அவன் ஆவன்தம் கொண்டான். மரியாதைக்காகவும், காரியார்த்தமாகவும் தான் சொல்லவந்ததெல்லாம் ஆமோதிக்கும் அடக்கம் போன்ற அவன் சத்தித்திருக்கிறான். அவர்களுடைய சொற்களை அவர்கள் வெளிவிட்ட அபிப்பிராயங்களுக்கு மாறுபட்டிருந்தன.

சுப்புலக்ஷ்மி ஒன்றி வ மறைவின்றிப் பேசுவது அம்முதியவளையும் மனம் நிறந்து பேசத் தூண்டியது. வெறுப்பு, கோபம் பாஸமாகக் கருதப்படவேண்டிய ஒன்று என்பதாக வளரும் பிராயத்தினிருக்கே உணர்ந்து வந்த சுப்புலக்ஷ்மிடம் அவள் கூறினாள்:

"அயர்வாந்து நாட்டவரும் இத்தியர்களும் நிரே. மாநிலியான நிலையில்தான் இன்று இருக்கிறார்கள். ஆகவே யோர்கள் இரக்கமற்றவர்களையும் செய்வப் பெருக்கத்திலேயே அதிக நாட்டம் உள்ளவர்களையும் இருப்பதனால்தான் நம் இரு தாடுகளையும் வெற்றிக்கொண்டு

விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வெற்றி நீடித்து நீங்காது. நமது தேசத்தவர் கிறிப்பனாத்து விட்டார்கள். ஒரு நாள் தாம் எல்லோரும் கத்திரும் அடைத்து விடுவோம்."

4

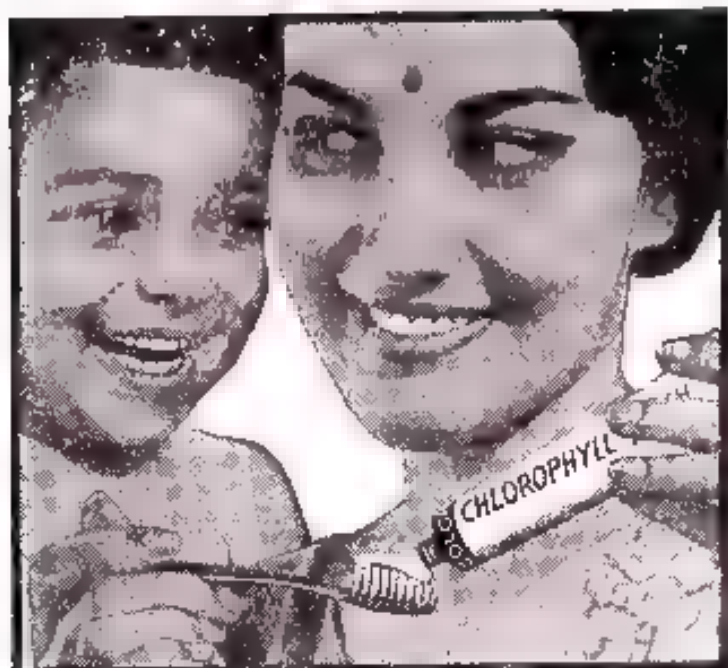
சீத்தி இப்பொழுது ஆகாட்டே லுக்குச் சென்றுவிட்டபடியால் ஸ்ரீராமர் போல் விசாலாட்சிக்குக் கல்லூரி நாட்களைத் தன் கணவருடன் கோயமுத்தூரில் கழிக்க முடியவில்லை. சென்னையில் அவன் தேவைப்பட்டான்.

அவருடைய கடைசிப் பெண்கள் சோர்னாலும், தித்தாலும் மிகவும் கெட்டிக்காரப் பெண்கள். இருவருக்கும் பன்னிக்கூடம் மிகவும் பிடித்திருந்தது. தன் பெரிய சகோதரிகளைப் போல் இல்லாமல் சோர்னாம் தன் வயதுக்கு மேல் உயரமாக இருந்தாள். உடலின் அமைப்பைப் பார்த்தால் அழகுச் சிறியாக வளருவாள் என்று தோன்றியது. அவருடைய தம்பனாரால் பெரிய அளவில் வரதட்சிணை தர முடியாது என்பது தெரிந்திருந்தாலும்கூட, பல பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்காகச் சோர்னத்தைக் கேட்டனர். பிள்ளையைப் பெற்ற பல தாய்மார்கள் விசாலாட்சிக்கும் பெண்ணின் திருமணத்தைத் தள்ளிப் போடுவது உசிதமல்ல என்று தீவிர முத்தியலன்மை இருந்தனர்.

சகோதரி இப்பொழுது என்னிடம் கூறினாள்: "அந்த நாட்களில் பிராமணக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண் பெரிய வளாக் விட்டால் பிறகு அவளுக்குக் கல்யாணம் செய்வதே மிகவும் கடினம். முடியாத காரியம் என்றே சொல்வோம். அதனால் பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் எப்படியாவது அவளுக்குச் சீக்கிரம் கல்யாணத்தை முடித்து விட்ட துடித்தார்கள். பிள்ளையைப் பெற்றவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட அவசரம் எதும் இல்லை. அவர்கள் தங்கள் எது கேட்டாலும் கிடைத்து விடும் என்று மிகவும் அபரிமிதமான அளவில் வரதட்சிணை கேட்டார்கள். உண்மையில் இவ்வாறு பயமுறுத்தலுக்கும் பணம் பறித்தலுக்கும் ஆளான தந்தைமார்கள் பட்ட கஷ்டம் கொஞ்ச சந்தர்ப்பமில்ல. ஒன்றிரண்டு பெண்களுக்கு மேல் பெற்ற விட்டவர்கள் பாடு அடைந்தார்கள்!"

"கல்யாணம் நடக்காமல் தாமதமானால் பிறகு அப் பெண்களின் நிலை என்ன? அவர்கள் வாழ்தான் முடியும் கல்வியாகவே இருந்து விடுவார்களா?"

பிரபல பல்பைத்திய நிபுணர்கள் நீரூபித்துள்ளனர்
கால்கேட் குளோரோபில்
ஈறுகளைப்
பலப்படுத்துகிறது என்று

[illegible][illegible]

மேலும் இந்த சித்
பேரட்டிக்கு இதை
விட அதன் விதம்
குறைவாக
இல்லை. துருத்த
கல் அதன் இடைய
பெரியபுள்ளி
வாசனைகள்
விதம்பெற்றதன்.

சென்னை, 15.12.2016
 கீழ்க்கண்ட செய்திக்குரிய செய்தி
 குறித்து அறிவிக்கப்படுகிறது.

“இல்லை, இல்லை. பெற்றோர்கள் ஏமாற்று வித்தைகளைக் கையாள்வார்கள். தாய்மார்கள், பாவம், மனமாகாத தங்கள் பெண் பெரியவளாகி விட்டால் அந்த ரகசியமாக வைத்திருப்பார்கள்!”

சகோதரி பிறர் பேசுவதைத் தெளிவாகச் செவியுறத் தான் பயன்படுத்தும் கருவியின் ‘மாட்டரி’ப் பெட்டியை எடுத்துச் சிரித்துக் கொண்டே நங்கு குறுக்கினார். பிறகு என்னைப் பார்த்துத் தொடர்ந்தார்: “மனிதர்கள் எப்பதிலக்காரத்தனமாக நடந்து கொள்வார்கள். அந்த நாட்களில் உய்யாணம் ஆகுமுன் எந்தப் பெண்ணும் பெரியவளாக முடியாது. அவளுக்கு எத்தனை வயதானாலும் சரி தான்!” சகோதரி சிரித்தார்-சத்தோஷத் தோடு அல்ல: ஒருவித வெறுப்புடன்.

பதின்மூன்று வயதிலேயே சொர்ணம் திண்மையான மெதுதிடம் கொண்டவளாக இருந்தான். படிப்பிலேயே மூழ்கி விருந்தான். அவளும், சிறுமி நித்தியாவும் இப்பொழுது பிடித்தே பெரிய வட்டிய ஆசைகளைக் கொண்டிருந்தனர். சகோதரியைப் போலவே தாய்களும் உபாத்தியாயினிகளாகி விடுவது என்று தங்களுக்குள் நிபந்தித்திருந்தனர்.

உய்யாணம் செய்து கொள்வதால் அவர்கள் ஆசை பூர்த்தியாவது தடைப்பட்டது என்று விசாலாட்சி எடுத்துக் கூறினாள். அவர்களுடைய அப்பாவின் தண்பாக்களில் அநேகர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் படித்த மனைவிகள் வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். அவர்கள், உங்கள் நாட்டுப் பெண்கள் விரும்பினால், பெரியவர்களான பிறகு உத்தியோகம் பார்ப்பதற்குக்கூடத் தடை செய்ய மாட்டார்கள். இது போன்ற வாதங்களினால் சொர்ணத்தை இளைக்க வைக்க முடியவில்லை. தான் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும்; பிறகுடைய விரும்பத்தகுந்த கீழ்ப்படியாமல் தன் வாழ்க்கையைத் தானே வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புவதற்காக கூறி அவன் பிடிவாதமாக

இருந்தான். அவளுடைய திருமண விஷயமாக தானுக்கு தான் உயிர் அதிகரித்துக் கொண்டு வந்தது அவன் தாயாருக்கு. தன்னால் இயன்றவளையில் அப்பெண்ணின் மனத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று எண்ணினான். “உனக்குத் தெரியவில்லையா?” என்று அவன் ஒரு நாள் ஆரம்பித்தான். “உய்யாணம் செய்து கொள்ளாவிட்டால் என்ன நடக்கும் தெரியுமா? நீ வயதான பிறகு — உன் தம்பனாகும் நானும் போய் விட்ட பிறகு, உன் சகோதரிகள் தங்கள் குழந்தைகளுடனும், பேரன் பேத்திகளுடனும் சத்தோஷத்தில் மூழ்கிவிருக்கும் போது, — உலகத்தில் தன்னந்தனியாக நின்பாய்.”

சொர்ணத்தின் பெரிய அக்கறைகள் தெளிவாகவும் அமைதியாகவும் இருந்தன. அவன் தாயின் முகத்தை ஏறிட்டு நோக்கிக் கேட்டான். “அப்பறம்! அக்கா? — அவளுக்கு என்ன நேரும் என்று சொல்வ வில்லையே?”

எதையும் பாதியில் விட்டு விட்டு உடியவன் அல்ல விசாலாட்சி. சொர்ணம் என்னவது ஒரு நாள் தானாகவே மனத்தை மாற்றிக் கொள்ளுவான் என்று எதிர்பார்த்தவன்மேல் இருந்தான். இதற்கிடையிலே சொர்ணத்தின் இரண்டு குணியைச் சம்பிரதாயமாகக் கொண்டாடத் தீர்மானித்தான் விசாலாட்சி. ஏழம்பூரில் உள்ள ஆசாரமான மாநார்களின் விடுகளுக்குச் சென்று அவர்களையும் அவர்களுடைய பெண் குழந்தைகளையும் தொடர்ந்து இரண்டு மூன்று நாட்கள் அரசமரத்து வீட்டில் தடை பெறவிருக்கும் விசேஷங்களில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளும்படி அழைத்தான்.

யாரும் மறக்கவில்லை. ஏழம்பூர் பெண்மணிகள் தங்களுக்குள் இத்தப் புதுமைவழிப் பற்றி வம்பளந்திருப்பார்கள். ஆயினும் அங்வளவு மதிப்புக் குரிய வீட்டின் அழைப்பை அவர்கள் கட்டளைவாகக் கருதினார்கள். தவிரவும் என்னதான் நடக்கும் என்பதைக் கரணும் ஆவல் குறுகுறுப்புடன் இருந்தார்கள். (தொடரும்)

உ கோவிந்த் நாடு
தேவரீ பரிசம் போர் ஐயிர்
பாக்கலிம் கார்க்கிலிம்
'கூங்கி' எல்லாம் நாடு
கொழ் பெயர்த்த திரு
தெய்வா ரதநாதன் முதல்
மத்திரியிடம் பர்சு
பெறுகிறார்.

உ தமிழ்நாட்டுக்கு விஜயம் செய்த போது பன்னர் மகேந்திரரும், ஈகாரீ ரதநாதரும்
மகாபலிபுரம் சென்று கலித் செவ்வகிலித் கண்டு களித்தனர். செவ்வகிலிப் பெருமான்
இவ்வுட்கால் கொல் பாக்கிக்குப் போய்ப் பார்க்கை விட்டனர். தேவபாள ராணி ரதநா
'சூர்வீ' ரவியுக்குள் ஒழிப் பார்க்கைவிடுகிறார்.

உ இந்த வகுஷம் தமிழ்
இசை விழாவுக்குத் தலைமை
வகித்த ஸ்ரீ பாரதாசாம் செவர்
அவர்களுக்கு 'இசைப் போதி
ஸார்' என்ற பட்டத்தைத்
தமிழக செய்தித்தாறு மத்திரி
திரு பூவராகன் வழங்கிக்
கொள்கிறார்.

திருமுகக் கிருபாணந்தவாரியர்

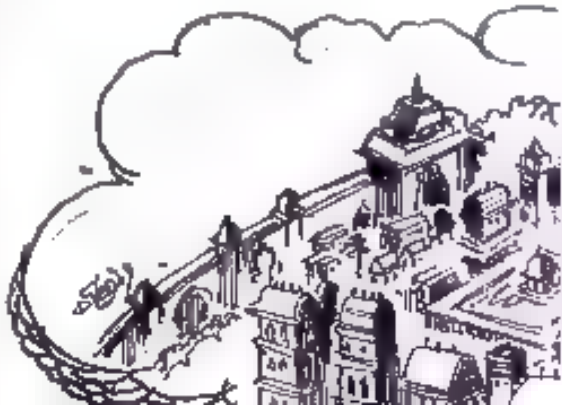
62. வள்ளலுக்கு ஒரு வள்ளி!

தெய்வத் தச்சன் கந்தப் பெருமாவின் ஆணையைச் சிரமேற் கொண்டு, விண்ணுலகத்தைக் குழப் போன் மதில் களையும், நான்கு வாயில்களையும், ஏழு நிலைமாடங்களையும், கோபுரங்களையும், எண்ணில்லாத விதிகளையும், தடுவேலுக்கு பெருங் கோயிலையும், செங்குன்றுகளையும், அளவில்லாத நீர் நிலைகளையும் அமைத்தான். மாளிகைகளையும் மணிமயமான மாண்டபங்களையும் உண்டாக்கினான், தயப் பள்ளிகளை அழகுற அமைத்தான். இத்திரனுக்கும், பிரம்மாவக்கும், திருமாயுக்கும் தனித் தனியாகக் கோயில்களை அமைத்தான். கந்தக் கடவுள் எழுந்தருளுவதற்கு ஏற்றதோர் திருக்கோயிலையும் தனியாக அமைத்தான். அழிந்த விண்ணுலகம் இப்பொழுது பிரம்மாவின் சத்திய உலகத்தினும் வளப்புடையதாகவும், வளமுடையதாகவும் வேள்கியது. தெய்வத் தச்சன் மனத்தால் இவ்வாறு வளங்களை யெல்லாம் சேர்த்து அமைத்த திறமையைக் கண்டு யாவரும் வியமிதமுற்றனர். பிரம்மாவும் திருமாயும், தெய்வத் தச்சனிடம், "உனது தொழில் திறமைக்கு நிகரில்லை" என்று கூறிப் புகழ்ந்தார்கள்.

விண்ணுலகம் பெற்ற அழகைக் கண்ட இத்திரன் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினால் தெய்வத் தச்சனைக் கட்டித் தழுவினான். அமராவதியை அழகுற அமைத்த தெய்வத் தச்சன் ஆறுமுகப் பெருமாவின் திருவடிகளை வணங்கி நின்றான். ஆறுமுக வள்ளல் தெய்வத் தச்சனுக்கு அருள் புரிந்து தம் கணங்களுடன் நகரத்தினுள் சென்றார்.

அப்போது அயிராணி அரம்பையர்கள் குழ ஒரு விமானத்தில் வந்து இத்திரன் கோயிலு அடைந்தாள். ஆறுமுகக் கடவுள் அந்தக்குட்புகுந்து தெய்வயானை யம்மையாகுடன் சபா மாண்டபத்தில் எழுந்தருளி விருந்தார். பின்னர் மயில்வாகனக் கடவுள் திருமாவையும், திசைமுகனையும் நோக்கி, "அமராவதியில் இத்திரனுக்கு விளரவில் முடிசூட்டுங்கள்" என்று கட்டளை யிட்டார்.

கந்தப் பெருமானின் கட்டளையை ஏற்ற தேவர்கள், சாமரம், குடை, வாள், கிரீடம் முதலிய அரச அங்கங்களையும், மற்றவற்றையும் கட்டளை கொண்டு வரச் செய்தனர். இத்திரனைக் கங்கை நீரினால் அபிஷேகம் செய்வித்தனர். ஆடை ஆபரணங்களால் அவங்கரித்துச் சிங்காதனத்தில் அமரச் செய்தனர். விண்ணவர் போற்றவும், கற்பகமலர் தாவவும், அரம்பையர் பாடவும், முழவுகள் முழங்கவும், மிகவும் சிறப்பாக இத்திரனுக்கு முடி சூட்டினார்கள். தேவர்கள் யாவரும் இத்திரனை வணங்கினார்கள். இத்திரன் எம் பரம பிதாவாகிய கந்தக் கடவுளைத் தொழுது, "எந்தையே! ரூபையிடுத்து, அடியேன் இழந்த அரகரிமையையும், பொன்னுலக ஆட்சியையும் மீட்டுத் தந்து என்றும் அபிரா இன்பத்தையும் நலத்தையும் வழங்கியருளினீர்கள். அடியேன் உயிர்நேன். இதனினும் ஒருவன் பெறும் பேறு உண்டா? தங்கள் திருவடித் தொழும்புளிய என்னுடைய தவமே தவம்" என்று துதிசெய்து நின்றான்.

"இந்திர! இனி நீ அஞ்சுத்தன்மை
யின்றி என்நென்மைக்கும் அமரா
வதியை அரசுபுரிந்து இன்புற்று
இருப்பாயாக" என்று அருள் புரிந்து
ஆகி உறியருவினார் ஆறுமுகவள்ளல்.
பின் எவ்வாற் தேவர்க்கோவும் தத்தம்
இடங்களுக்குச் செல்லும்படி பணித்தார்.

சூத்தவேள் விண்ணுலகில் சில
நாட்கள் தங்கியிருந்த பின் தெவ்வயாண
அம்மையாரோடு கந்தவேற்பில் வித்தி
ருக்கத் திருவுளங் கொண்டு புறப்பட்டார்.
அதனை அறிந்த ஆகண்டவன்,
அரவணச் செல்வன், அம்புயன் முதலி
யோர் வந்து கந்தவேளைத் தொழு
தார்கள. பெருமான், அவர்கள் புடை
குழத் தெவ்வயாண அம்மையாருடன்
தேரிக் அமர்ந்தார். வீரலாகு தேவர்
அக் தேரைச் செலுத்தினார். இலக்கத்
தென்மரும் பூதர்களும் குழ, ஆறுமுகக்
கடவுள் திருக்கவிலாய மலையை அடைந்
தார். அங்கே, தந்தையை வணங்கி
அவர்களது திருவருளும் விடையும் பெற்
னார். எவ்வாற் தேவர்களுக்கும் தத்தம்
இருக்கை செல்லுமாறு விடை கொடுத்து
விட்டுக் கந்தகிரியை அடைந்தார். வீர
லாகு தேவர் முதலிய வீரரும்,
படைத் தலைவர்களும், பூதர்க
ளும் துதித்துக் கொண்டு திரிக்.
தெவ்வயாண அம்மையா
ரோடு இந்தினை விவகாரத்தில்
விற்றிருந்தருளினார்.

துய்யதேவர் மகனொன்றும்
துதித்திற் கரிய செவ்வகம்
செய்யபே ருட்கள் வாழ்க
வேலும் மயிலும் வாழ்க
வெய்ய ரூர் மார்பு கோட
வேற்படை வாழ்க அன்னான்
பொய்யிலிடுர் அடியார் வாழ்க
வாழ்கடுப் புலனம் எல்லாம்

புக்கதேவர் குமா லுத்தி
பொருதிறல் வயவர் வாருத்
தொக்கனர் பணியிற் நிற்பத்
தொல்படைக் கண்களைய போதது

வைக்கருத் குயின் ஒன்மண்
வடைய வேளூர் மேனி
மிக்குப் பணிப்பீ டத்தில்
விற்றிருத் தருளி னானே

வீரம் பல திறைத்து அண்டர் பரவுத்
தொண்டை நன்னாட்டில், மேற்பாடி
என்னும் ஊரின் அருகில் வள்ளியை
என்று ஒரு மலை உள்ளது. அது காண்
பார் கண்ணையும் கருத்தையும் ஒருங்கே
கவரும் கவினுடையது. அம்மலைச்
சாரலில் அருத்தவ மிக்க நிறர் என்ற
ஓர் ஊர் பெருமை பெற்றிருந்தது. நிறிய
ஊராகப் பணித்திருக்கும் வினய அழகே
அழகு. என்னமயின் உருவான வள்ளி
யம்மை பிறக்க இச் சிற்றூரைக் காட்டி
தும் உற்ற இடம் எதுவுண்டு? இன்
தைச் சித்தாரே அன்றைச் சிறார். அச்
சித்தாரில் வேடர் அரசனும், பண்டைத்
தவமுடையோனுமாயிவ நம்பி என்
பான் வாழ்ந்தான். அவன், தாய் வழி
பத்தும், தந்தை வழி பத்தும், தான்
ஒன்றாமாக இருபத்தொரு தலைமுறை
களைக் முகுடிப் பெருமானை ஆராதனை
செய்து வந்தவன், அவனுக்குச் சில

ஆன் மக்கள் இருந்தனர். பெண் மகவு இன்னமையால் அவன் உணம் வருந்தினான். அடியவரீ வேண்டும் வரங்களை வழங்கும் ஆறுமுகக் கடவுளை வழிபட்டும், குழி கேட்டும், வெறியாட்டயார்த்தும் மகட் பெற்றை எதிர்பார்த்திருந்தான்.

கைவ முனிவருடைய சாபத்தினால் திருமால் சிவ முனிவராகவும், திருமகன் மானாகவும், உபேந்திரன் நம்பியாகவும் பிறந்திருந்தனர். அந்தச் சிவ முனிவர் சிவபெருமானிடம் சித்தத்தைப் பதிய வைத்து, அம்மலைவிடத்தே மாதவம் புரிந்து கொண்டிருந்தார். அப் பொது முருகப் பெருமாளின் திருவருளினால் இவக்குமியவதாரமாகிய அழகிய, பொன் மயமான பெண் மான், முனிவர் முன்னே வந்து உலாவியது. மரணக் கண்ட சிவ முனிவர் காம உணர்ச்சி பெற்றுக் கலங்கினார். தெய்வப் புணர்ச்சி போலக் கண் மலரால் அம்மாலிடத்து இன்பம் அதுபவித்துப் பின் மெய்யுணர்வால் தெளிவுற்று உறுதியான தவத்தில் நிலை பெற்று நின்றுார்.

சுந்தலேனைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் பொருட்டு ஆங்கோரசாரி தவம் புரிந்து கொண்டிருந்த சுந்தரவாய்வி, நமசித தனக்கு முருகவேன் கட்டலாயிட்டவாறு, அம் மான் வயிற்றில் சுருவாகப் புகுந்தான். முருகனின் அம்மான் திருமால் அம்மான் மகன் இம் மானின் மகளாக வந்தான். மான்கூல் கொண்டது. அங்கும் இங்கும் உலாவித் திரிந்து உடல் நொத்தது. வேட்டுவப் பெண்கள் வள்ளிக் கிழங்கு அகழ்ந்தெடுத்த குழி ஒன்றில் பங்கோடிச் சந்திரப் பிரகாசமும் மரத்த வண்ணமும் உடைய சர்வலோக மாதானைக் குழந்தையாக சுன்றது. மலித உருவில் தான் சுன்ற அந்தக் குழந்தையைக் கண்ட மான் மருண்டு ஒடி விட்டது. வைகுண்டம் போய் இவக்குமியாயிற்று.

மான் வயிற்றில் பிறந்த குழந்தை அழகு கொண்டிருந்தது. அந்த அழகைப் போலி, 'கென்னரர்கள் யாழ் ஒளிவோ? கலைவானியின் இன்னிசையோ?' என்று ஐயுறும் வண்ணம் மதுரமாக இருந்தது. அதனைக் கேட்டு அய்விடத்தில் வேட்டைக்கு வந்த வேட்டுவர் மனமெழித்தனர். பிறந்த குழந்தை அழாவிடில் மற்றவர் அழ வேண்டியவரும் தானே?

ஆறுமுகக் கடவுளுடைய திருவருள் தூண்டுவதால், வேட்டுவ மன்னனாகிய நம்பி, தன் மனைவியோடு பரிசைங்கன் குழந்தை இன்பப்படுத்திக்கு வந்திருந்தான். குழந்தையின் அழகைப்போலி கேட்டு உள்ளமும் ஊனும் உருவிலும். அழகுரல் கேட்ட வழியே போனான்.

அங்கே, பாற்கடையில் பிறந்த திருமடத்தை தானுமாறு விளங்கும் திருக் குழந்தையைக் கண்டான். "என் மாதவம் பளித்தது" என்று உள்ளம் உவந்தான். ஆனந்தக் கூத்தாடினான். தோங்களைத் தட்டினான்; துள்ளிக் குதித்தான். குழந்தையை எடுத்துத் தன் மனைவியாகிய கொடிச்சியின் கரத்தே கொடுத்தான். பெண் குழந்தை வின்றிப் பல்வாண்டுகளாக வருந்திக் கொண்டிருந்த கொடிச்சி மிக்க மகிழ்ச்சி உடன் குழந்தையைக் கையிலேந்தி உச்சி மோத்து முத்தம் தந்தான். மார்போடு அவிைத்துக்கொண்டான். அன்பின் மிகுதியினால் அவளுக்குப் பால் பெருகிற்று; பாலுரட்டினான். பின்னர் அனாவரும் சிறார் போலச் சிறு குடிலில் புகுந்து குழந்தையைத் தொட்டிலில் இட்டனர். குழிஞ்சிப் பறையை ஒலித்துக் குரவைக் கூத்தாடினர், வெறியாட்டயார்த்து முருக வேளக்கு நல்கிறா எடுத்தனர், வள்ளிக் கிழங்கை அகழ்ந்த குழியேற் கண்டெடுத்ததால் அக் குழந்தைக்கு வள்ளி என்ற பெயரிட்டார்கள், படித்தறியாத மோ ராஜன் அன்பு மிகுதியால் வைத்த அப்பெயர் மற்றொரு விதத்திலும் குழந்தைக்குப் பொருந்துவதாயிற்று. வள்ளல் முருகன் எனில், இக்கத்தரவல்லி வள்ளி என்றுதானே பெயரிடப் பெறவேண்டும்? கேட்ட தெய்வம் கொடுக்கும் வள்ளன்மை பொருத்திய இச்சா சக்தியை வள்ளி யன்றோ? கிரியா சக்தியாகிய தெய்வ வான்மையையும், இச்சா சக்தியாகிய வள்ளி யன்மையானையும் உயிர்கள் இன்ப மூறும் பொருட்டுத் தழுவுகிறார் முருகப் பெருமான். என்னுடியில் தெரியும் நிழலை அளக்கும் பொருட்டுத் தான் அளசுவது போல் உலக உயிர்கள் இன்புறும் பொருட்டு ஞானபண்டிதன் சக்தி உடன் இன்புறுகிறார் என்பதெய்வன்றே தத்துவம்?

மூலம் முருத்தன் முதல் தான்
பெணம் அழகை
தேவநி தேவன் திருமணத்தன்
தேவிதன்
மரணாழ் சுரத்திலும்
மாமகனாய் போதுறுகையால்
ஆவா குறவர் தவம்
ஆர் அனக்க வள்ளரே

உலகங்களுக்கு கெல்லாம் தாயாகிய வள்ளி தாயினை வேட்டுவ மன்னனாகிய நம்பியும் அவன் மனைவி கொடிச்சியும் தங்கள் குழந்தையாக அன்பு செய்து இனிது வளர்த்தார்கள். (தொடரும்)

அநாயாசமாய்ச் சவாரி செய்ய உகர்த்தது பி.எஸ்.ஏ. **BSA**

பிரபலமிக் பி. எஸ். ஏ. — இலேசானது, உறுதியானது. துரிதமாகக் செல்ல வல்லது—அது நிரூபணம் வந்துள்ளது. உற்சாகமான இளைஞர்கள் அநாயாசமாக ஈசக்கின் ஓட்டம் மகிழ்ச்சியைப் பின்பும் பெற. பி.எஸ்.ஏ. இப்போது இந்தியாவிலேயே தயாராகிறது. அதைப்படி அழகுக்கும் அபராத சேவைக்கும் உலகப் புகழ்பெற்றது பி.எஸ்.ஏ. உலகில் இப்பகுதியில் சிறந்த ஈசக்கின்களைத் தயாரித்து வருபவர்களால் இப்போது பி.எஸ்.ஏ. ஈசக்கின் அதன் உயர்ந்த தரத்திற் கேற்பத் தயாரிக்கப்படுகிறது.

சிறந்த ஈசக்கின் வேண்டுமா? பி.எஸ்.ஏ.வைத் தேர்ந்தெடுங்கள்

பி.எஸ்.ஏ. உங்கள் மனைக்குரிய உயர்ந்த ஈசக்கின்

தாரார்ப்போல்: ஏ. ஐ. ஈசக்கின் ஆம் இந்தியா, அம்பத்தூர், மதராஸ் 65.
உரிமையாளர்கள்: உதும் இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் ஆம் இந்தியா மிடெட், மதராஸ்.

BSA-INDIA-1980

புதிருக்குள் புதிர்!

நா'யர் பேச்சிலிருந்து 'நீ என் கண்ட யண்பை படுக்காதே' என்று சொல்வா மல் சொன்னதைப் புரிந்து கொண்ட சபைகள் களைக்கக் கூடாது. எழுதித் கொடுத்துவிட்டுத் திரிலும் தயக்கமுமாக அங்கிருந்து எழுந்து போய் அந்த மன்றே சீராயின் அடிவட்ட தளத்தில் தன் கால் வாய் எப்பையத் தவிர்க்கு அணையாக வைத்துக் கொண்டிருந்து விட்டான்.

மேலு நேரம் வரையில் அவனுக்குத் தாக மைய பிடிக்கவில்லை. "அந்த முரட்டுப் பயல் தச்சி அவ்வெருளில் பெண் வேதாவை எப்படி பாடுவதுதிருக்கு!" என்று என் னம அவன் மனத்தில் பெரிதாக எழுந்து குடைந்து கொண்டிருந்தது. அத்துடன், தன்னைப் பற்றி நச்சி எப்படி கிணத்து அப்படி ஆடுவதற்காக அடிக்க வந்தான் என்றும் சிந்தித்துப் பார்த்தான். "நான்தான் அவளை எப்போ கொண்டு போய் மறைத்து வைத் திருந்து விட்டு இன்று வெளியில் அரைத்து வந்திருக்கிறேன் என்று நினைத்திருப்பான்.. அப்படி கணிலிருந்து அவளுக்கு நான் இடைய மாக்க கடிதம் எழுதி என்னிடம் ஒரு வந்து விடும்படி செய்து, பிறகு அவளை வைத்துச் சொறு போட வைப்பாமல் இங்கேயே கூட்டிக் கொண்டு வந்திருப்பதாக எண்ணியிருப்பான். இக்கியலானால் என்னைக் கண்டதும் அவளுக்கு அளவளவு அக்திரம் வந்திருக்குமா?... எத்தனை சேவலமரன் சந்தேகங்களுக்கு நான் ஆளாகிவிட்டேன்!" - பகுத்திருந்தவன் திரி யோன் எழுந்து உட்காரித்து கொண்டிருவிட் டான். அவருகையே பெருக்கிக் கொண்ட அவமான சாணிச்செயல் அவனால் தான் நடைய னியல். தலையிலேயே பிடித்துக் கவித்துக் கொண்டு புலுப்போல் அப்படியும் இப்படியு மாக தெளிந்தான்.

"அந்தப் பெண்கூட ரயிலில் வரும்போது என்னிடம் சரியாகப் போயிடுவா. பிறயான நேரம் முடிவதும் ஏதோ விளி பிடிக்கவன் போவதும் எனக்கு பற்றியே இடைவிடாது சித்திப்பவன் போலவும் இருந்து வந்தான். நேற்றிரவு பெருங்குடி டெஸ்டார்க்கில் விதக்க உத்காகத்தடனும் மறிச்செயடனும் நடந்து கொண்டார்கள். அங்கிருந்து புறப்பட்டு நடி வறியில் மறைத்து குறுக்குவந்தராக அந்த அம்மைவாரின் விட்டடி போல் சிந்தி விட்டு வந்த பிறகே அப்படி ஒரு மாக்ருத் துக்கு கள்ளகைக் காணப்பட்டான். இவருக்குக் காரணம் என்னவாயிருக்கும்?"

11. காரணங்கள் தொள்ளை அவனுக்கு. ஆனால் அவன் மனத் தம் மனத்துக்குள் இருக்கையாகப் பிளித் தப் போட்டுப் பரப்பிய பார்த்தவன் அவன்

விருப்பவிலை. "அதெல்லாம் எப்படியாவது போகட்டும்! நாளைப்பொழுது விடிந்தால் என் றுமைய விஷயம் என்ன? காலைநில முதல் வேகியாக ஏழுமையால் அசை முதலாயி கண்ணிராக்கப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். ஊக்குப்போனாயின் எனக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற் றங்களைப்பும், இழப்புகளையும், இன்னுகளையும் அவரிடம் கூறி, மூப்பலையில்லாமல் காதித் துள்ளி கொடுத்து உதவுமாறு கோரவேண்டும். பிறகு அங்கிருந்து பழைய தொழிலை ஒழுங் கூட, சிவாயமாக, கூத்காகமாகச் செய்யத் தொடங்கி, அதைக் கொண்டு என் எதிர் கால வாழ்க்கையை ஒரு கண்ணியப் பாங் குடன் அமைத்துக்கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும்" - அவன் மனம் அமைதியடைத் தது. மேல்வத் தளரவில் சாய்ந்து விட்டான்.

தூக்கம் கண்ணில் நிறங்கிக் கணக்குத் தொடங்கிய வேகையில் பாரோ தல் பக்கத் தில் வந்து நின்றுதை உணர்ந்து மெல்ல இளமகிணத் திறந்தான் சபைகள். அந்தச் சமயத்தில் பூத் சிங்காரிதான் அவன் அருகில் நின்று நுமிந்து பார்த்தான். அவனுக்குச் சற்றுத் தள்ளி ஓர் ஆடவன் பிடி புனைத்த வரது நின்றிருந்தான்.

"ஓ... அந்தப் பன்னாண்டாரு!... இன் றும்கூடப் பிளாட்டாரத்தை உடைய போகிருக்குது!" என்று சித்த அவன். "பாலம்! நுய்ந்தைப் புள்ளி! தாங்கட்டும், தாங்கட்டும்!... போய், நீ வாய்வா, அந் தாண்டா எங்களுக்குப் போவலாம்!" என்ற வரது அங்கிருந்து நடந்தான்.

"இன்னும்போ, இன்னும்போ எங்கே பார்த் தாதான் இவ்வுருக்கிறே?" என்று அந்தத் தக்கொண்டால் அந்த ஆடவன்.

"அட, சந்ததான் வாய்வா! என்னமோ ரோம்பக் கொக்கியிப் பண்ணிக்கிறே!" - நம் மானக் சிவியு; சேனிய் பேச்சு, தொழிலினை

ஜிவகீதம்

சொந்தப் பூவின் மணம் காற்றில் கசிந்து
வந்தது.

அந்த மனத்தை அழகுறுப்பதன் துணிந்த
பேசுனாக்கு ஏதோ சுவை பானை ஒன்று
அவ்வழியாக வந்து அவனைக் கடந்து
சென்றது போன்ற பிரமை. இன்னொரு
சமுதாயப் பண்ணையின் இந்தப் பங்கை
அழகம் பகுதிக்கு மீண்டும் தான் விஜயம்
செய்ய தெரிட்டு விட்டதை எண்ணி மனம்
புழுங்கி அழுதான் அவன். இப்போது அவ
னுக்கு இந்த கலகமே ஓர் இழவுக் கனமாகக்
காட்சியளித்தது. தொலை தூரத்தில் கடல்
அலைகளில் பெராரகாரம். எப்படி யோ
வெகு காலம் பட்டுத் தூக்கத்தை வந்ததற்கு
கொண்டு தூங்கிப்போகும்.

இரவு பங்கீரணம்
மணக்க முடியாது ஆகிவிட்டது.
மக்களிடையே ஏதக்கட்டிக்
கொண்டிருந்தான் மாதவன்
நாயர்.

"இன்னு நாயர், எப்போ
வந்தே?"

மாயலர் தெருப்பை
அணிந்து விட்டுத் திரும்பிய
நாயர் முகமெல்லாம் சிப்
பாக, "வாடா, வா! உன்
கூத்தாண்டா இப்ப தினக்
கக்கிட்டு இருந்தேன்" என
முன் மகிழ்ச்சிக் குரலில்.

கிரெட்டை ஒரு மூலை
லாக இழுத்துப் புனைவாய்
பக்கவாட்டில் ஊதியவாறு
வந்து பெருமியின் மீது உட்
கார்த்தான் தங்கி.

"இன்னுமோ, எப்படி இருக்கிறே? மாயி
லார் ஊட்டலே ரேஷன் கீஷன் எல்லாம்
கிளாப் போடறாங்களா?"

தச்சியின் இத்தக் கிண்டலான கேள்வியைக்
கேட்டு மெட்கத்துடன் நடைத்தவாறு தன்
மெட்டைத் தலையைத் தடவிக்கொண்டே
நாயர், "இப்பவேல்லாம் முன்போல இல்
கிடா! ரோட்பக் கண்டம்! ஆளுக்கு ஆள்
அடிக்கிறான். தாக்குதலுக்கு உடம்பிலே
செது இயிலா; வலக ஆப்போர்க் இயிலையா?
அப்பே இப்ப ஜன்மம் காய்க்கிவங்களுக்குத்
தான் மதிப்பு! என்ன தெரட்டு, கள்ளச் சாரா
யம் ஆராய்க்கிக் கண்டாலே மெட்டை
நாயைக் காதித் துப்பமுப்பிலே துப்பமுக்கள்,

சுஜாதா

சுஜாதா

அதனால் இந்தக் கர்மாத்மகர் காரியத்தைய நூடாவா விட்டுவிடலாயினு தீர்மானத் தோடு தான் வந்திருக்கிறேன்" என்று கூறத் துரவின.

"இதோ!... "தன்மம்" வாங்கிவங்கவதுக்குத் தான் மதிப்பா? அப்படியானது தானும் அந்த மதிப்பை வாங்கிட வேண்டியது தான்...."

இருக்குறத்து நிரம்பியதால் அவரையே நச்சுவை ஏற்றிப் பார்த்து. "என்னடா, நீ என்ன சொல்றே?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம், நாயர்! எனக்கு ரொம்ப அடித்துப் போச்சு! நாயிலார் வம்பென போய்க் கொஞ்ச காலம் ரெஸ்ட் எடுத்துக் களாமினு தீர்மானிக்கிட்டேன்."

"ஓ, லேனா! யாவை மூடலா!" என்று அடக்கிய தாயர். "இதெல்லாம் விளையாட்டு இல்லைடா!" என்று கூறிக் கைத் தட்டினார்.

"அது போவட்டும், இங்கே என் தொத்து சரேயர் வந்தானா?" என்று சித்திக்குக் கொண்டு கேட்டான் தச்சி.

"ஓ.... அதுக்குத்தான் இப்ப இங்கே வந்தியா? அதோ, மன்ரே லிட்ட படுத்துத் தூங்கறான்."

எழுந்திருந்து பார்த்துவிட்டுத் திருப்பி யுடன் தலைவாட்டிக்கொண்ட தச்சி "அவன் இங்கேதான் வருவானா? நினைச்சேன். தூங்கிட்டானா. சரி தூங்கட்டும்! சுயமிகக் கொஞ்சம் கவனிக்கக்க, இன்னு?" என்னுள். பிறகு ஏதோ யோசனைமூட. "தாய்! இந்தா, காலம்பர இந்த ஒரு ரூபாயை அவன் லிட்ட தால்தாவுக்குக் கொடுத்துவிடு!" என்றவாறு தன் காகசராய் சேலியிலிருந்து மணிப்பிள்ளை எடுத்தான். அத்துடன் பசுபாசப் பாச சிலிய புதுக் கத்தி ஒன்றுடன் வந்தது.

அந்தக் கண்டு பிடித்துவிட்ட தாயர். "என்னடா இது. ராத்திரியிலே கத்தி கத்தி எல்லாம் கைச்செருக்கிறே?" என்று திவித் திவித்த துரவின.

கத்தியின் கூரீச மூலியைத் தடவிப் பார்த்துவிட்டு ஒரு கோணம் சிரிப்புச் சித்தித் தச்சி. "இதானே? நானாக்குப் பெயர்செருக்கல் வரும்; படிச்சுப் பார்த்துக்க!" என்று அவன்செயலாகச் சொல்லி சேலியின் போட்டுக் கொண்டு அங்கிருந்து விளையாட்டின் திரும்பி நடந்தான்.

அந்த தன்மீரவு நேரத்தில் தச்சி வந்து கைவலத் தட்டியது பற்றி அங்கிட்டி லிருந்த வாரும் ஆச்சரியப்பட வில்லை; கோயித் தூக் கொள்ளவும் இல்லை. அவர்களுக்குத் திவமும் சகலமாவும் போன ஒரு விஷயம் அது. மக்களின் தொண்டருக்குத் தொண்ட லும் தலைவாளுக்குத் தலைவருமான மருமருத்து வின் விடாய்ந்திறு!

விசுவாசம் வராததால் ஒரு மூலையில் படுத்துக் கிடந்த வேலைக்காரப் பையன் மூலகிக் கொண்டு வந்து இரும்பாணை தள்ளிப் படலித் தன்வித் திறந்தான்.

"யாரு, விளையாடப்படு?"

"ஆமாம்மே!" என்று கோட்டுவாய் விட்டான் பையன். அவன் பெயரே விளையாடப்பயன் தான். அவனுக்கு தச்சுவை தங்கு

தெரியும். தன் எஜமானருடன் நெருக்கிப் பழகுவதன் என்பதும் தெரியும். அவன் தலைவன் சொந்தத் தொண்டு சித்திக்கும் போது தச்சி தாலையிலா, எட்டையிலா கொடுத்து விட்டுப் போவதும் உண்டு.

"தச்சி! இருக்கிறா?" என்று ஏதோ மிகவும் அவரையாகப் பார்த்த வந்திருப்பவன் போல் இரகசியத் துறவில் கேட்டான் தச்சி.

"என்ன அண்ணா, விஷயம்?" என்று சுயமும் தனித்த தொலியில் வினவினான்.

"தலைவருக்கு ரொம்பவும் வேண்டிய பானை போட்டாலேயே தானு குடிசைக்குத் திருப்பி எரித்து....."

"பையன்! கிட்டேயுக்குப் போன் பையன் விஷயமா?"

"தம்ம தலைவர் அந்தக் காரியத்தையச் செய்வதில்லையென்றான் அவர்விட்ட சொல்ல வந்திருக்கிறேன்."

"அதுக்குத்தானே குடிசைக்கு எரித்துப் போய்விட்டே, அண்ணா?"

"அட பார்த்துக்க, விஷயம் தெரியாத வனுக்குக்குள் எரிஞ்சா இன்னு. சாய்ம கைப் போனும் தம்மக்கு இன்னுடா!... எரிஞ் சம்புறம் கெட்டையாட்டியும் போய்ப் பார்த்துவிட்டு விட்டு வந்து, 'தீ விபத்தால் விடிந்துதான் உதவி திடு'ன்னு தானு பணக் காரங்கலிட்டேயும், சிலிமா ஸ்டாருங்க லிட்டேயும் பணம் தண்டிப் பாதியை நோய்வினை போட்டுக்கிட்ட மிச்சம் மீதி இருக்கிறதை..... சரி, சரி; அதெல்லாம் உனக்கு எதுக்கு. பெரிய விஷயம்? தலைவர் இருக்கிறா, அந்தச் சொத்து?"

"மாடியிலே தூங்குறா; போய் எழுப் பட்டுறா?"

"வேணும். தொலை! நானே நேரிக் பார்த்துப் பேசிக்கிறேன்."

"தங்கலா போலீசு?..... வந்து....."

என்று தயங்கிற்றுக் கையன்.

"ஏன்டா? எம்மானியம்மாளும் மேலே தூங்குகுங்கரா?"

"இல்லை, அண்ணா! அவர்க் கைப்பவும் சேறதான் இடிப்பாங்க. பக்கலெகட மாடிக்குப் போறதில்லை....."

"அப்பறம் இன்னு கைப்படுறா?"

"செருடிக் காலுங்க ரெண்டு பேரும் ஊரிக் இல்லை, அதுவேனா ஐயா மட்டும் தனிவா தூங்குறா."

"அப்படியா? ரொம்ப தலைதாப்போச்சு!"

"தூக்கத்திலே எழுப்பினு....."

"ஒன்றும் கொவிச்சுக் காட்டார். அவர் எழுந்தாததானே கொவிச்சுக்கறதுக்கு?"

"என்ன அண்ணா, சொல்றீங்க?"

"அ..... ஒன்றாமிக்கலை!..... ஆயிரக் கைக்கிலே கருமாவும் வருகிற விஷயமான அவரைப் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். அதுதான் கொவிச்சுக்க மாட்டாருக்கிறேன்."

"அப்படியென்ன போங்கண்ணா! இப்படி இத்தப் படி மேலே ஏறிப் போங்க."

"கதவு எத்திரிக்குதுடா?"

"சாதாரண பழக்கம் இல்லை. தான்தான் இங்கே வந்துகூடப் படுத்துக்கிடக்கிறேன்!"

"தம்ப தலைவர் ரொம்ப தம்பிக்கையான் வந்தான்" என்று கடிந்த துரவின கூறித்

சகல பரதூஷப்புக்கு

மைசூர் சந்தண சோப்

இதற்கு இனையாக
வேறு ஒன்றுமே இல்லை

இந்த உத்தம மூட்டம் வானை
சோப்பில் உங்கள் சந்தண என்
னைய உங்கள் சகலத்துக்கு
பொலிவும் போஷாக்கும் தருவ
தோடு, இன்னும் தேவதந்தை
அளிக்கிறது.

தரம் அறிந்தோர்க்கு ஏற்ற
உபத்தர சோப்பு

மைசூர் கவர்ன்மெண்ட்
சோப் பாக்டரி
பெங்களூர்-12

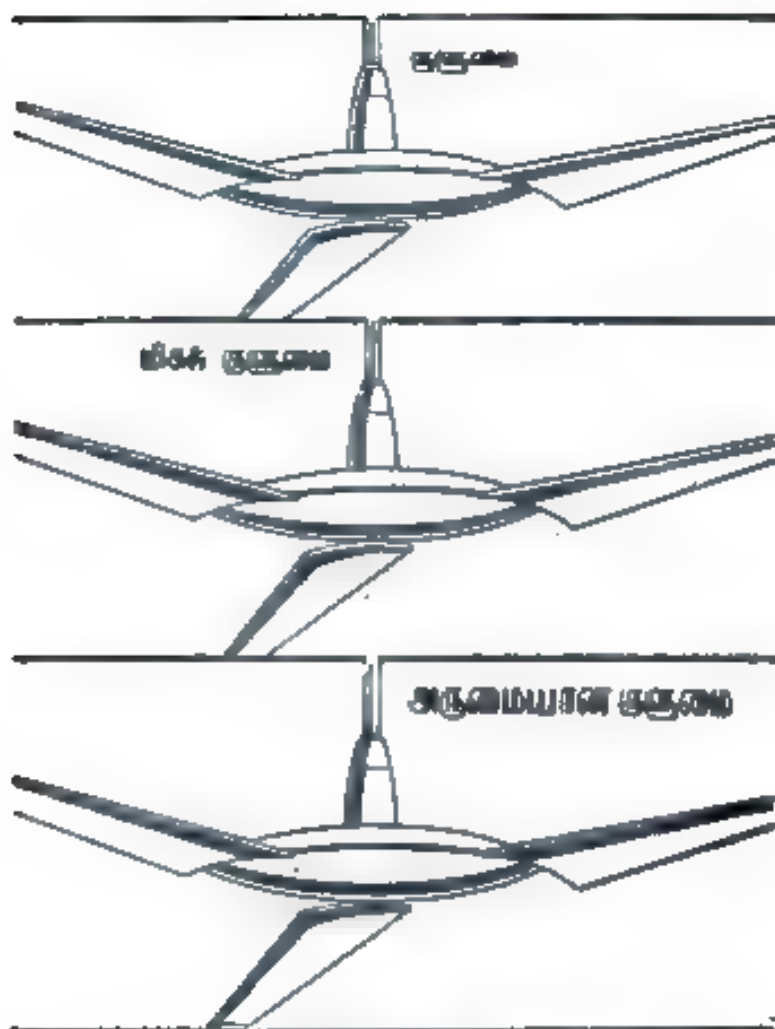
பருக்கள் மறைந்து விடுகின்றன

நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) உபயோகித்தால் முகப்பருக்கள் எல்லாம் மறைந்து விடுகின்றன. இன்றைய நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) உபயோகியுங்கள். உங்கள் சரும மிகுதுவாகவும் வழவழப்பாகவும் மாற மறுவீரையும் உலகத்தின் காண் பிரகர் நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) சருமத்தில் மீது ஏற்படும் முகப்பருக்கள் எட்டிகள் செத்திற்றதும் புக்கள் மெளடப் பரவும் படை, பட்டாணை, வேஷப் புக்கள் முதலிய உபாதைகளுக்காக காரணமான கிருமிகளையும், புத்திகளையும் அரிக்க விடுவான முறையில் தயாரிக்கப்பட்டது. உங்கள் சருமத்தில் கொல்லி துவாரங்கள் உள் "ருக்கம் புத்திகளையும், கிருமிகளையும் அத்தாவதல் உங்கள் சரும உபாதைகள் விலகா. இன்றே உங்கள் கெழின்படும் நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) வாங்குங்கள். முகப்பருக்கள் மறைவச் செய்து சருமத்தை மிகுதுவாகவும் வழவழப்பாகவும் ருக்கச் செய்யும் என்ற புரண தம்பிக்கையுடன் நிக்ஸோடெர்ம் (Nixoderm) வாங்குங்கள்.

பவுன்சூரியன்

மார்க் புகாரினை
காரைக்குடி

"EVEREST"

S.C.C.

**ஸ்ரீலிங்க
விநியோகம்**

கடற்காற்றைப் போல புத்துயிரளிப்பது

உறுதல் எலக்ட்ரிக் கம்பெனி ஆப் இந்தியா லிமிடேட் லிட்.

தொலைநிலை விற்பனை முறை - இது உறுதல் எலக்ட்ரிக் கம்பெனி ஆப் இந்தியா லிமிடேட் மூலமாக நடைபெறுகிறது.

044/26132

கொண்டே மாடிப் படிக்கில் நிதானமாக
ஒதிச் சென்றான் தச்சி.

அந்த கிட்டும் மாடிப் பகுதி அவனுக்கு
தனது பழக்கமானது அல்லவா?

தட்டுத் தடங்கலின்றி மாடி வராத்தா
வுக்கு வந்து சேர்ந்த தச்சி கவிராமனாக
ஒதுங்கி நின்று சுற்றமுற்றும் பார்த்தான்.
போர்ட்டுகோ தனத்தில் கட்டிடமாக நின்றது
பிரம்பு நூற்காலிகளும், நடுவே ஒரு மேடை
வும் போடப்பட்டிருந்தன. அந்த மேடையில்
மேல் காலியான் கோடா மட்டும், கண்
மூடித் தம்மர்கள், அரைகுறையாகச் சாப்
பீட்டு கிட்டுப் போட்ட உணவுத் தட்டுகள்
முதலானவை அங்குகோவமாகக் கிடந்தன.
இரவில் மருதமுத்து கனமான உணவு சாப்
பீடுவதில்லைவாம்; கம்பன் 'கிட்டியான்'தான்
பண்ணுவாராம் - இதை அவரே மேடை
களில் பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்!

இருட்டில் மறைத்து நின்று தச்சியின்
கூரில் பார்வை வரவேற்பு அளவுப் பக்கம்
திரும்பியது. உயர்தரமான கோடா செட்டு
டன் அழகான கிளங்கிய அந்த அறையின்
நிலவாணம் பூரே கவர்களில் மருதமுத்துவின்
'அரங்கப் பெருவாழ்வு'க் காலம், இடம்.
குழந்தைகளோடு நினைவுபடுத்துப் புனைப்
படங்கள் பல மாட்டப்பட்டிருந்தன.

பதுக்கிப் பதுக்கி அந்த அறையினுள்
அழகுத்த தச்சி இன்னும் சுற்று முள்ளே
சென்று அருகில் திரைச் சீலை நொங்கிய
கதவு ஒன்றில் அருகில் தங்கி நின்றான்.
பிறகு திரையை மெல்ல கிளக்கினான்.
இரட்டைக் கதவுகளில் ஒன்று ஒருக்கவித்துத்
நிறுத்திருந்தது. சன்னே மட்டும் பார்த்தான்.
அது படுக்கை அறை. மருதமுத்துவின்
பிரத்தியேக அலுவல் அறையும் அதுதான்.
எங்கோ மறைவாகப் பொருத்தப்பட்டிருந்த
'பெட்டி ரும் கிட்டி' குளிர்த்தொண்டை பகலா
ஒளிவாய் அங்குறை வெங்கும் இரண்டைப் பூரி
யிருந்தது. அங்கே, இடதுபுறச் சன்னே ஓரம்
போடப்பட்ட அழகிய எட்டியில் கவரப்
பக்கமாகத் திரும்பிப் படுத்துக்கிடந்த மருத
முத்து பங்கேடு ஒலிக் கவகையுடன் நறண்ட
கிட்டித் தாங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அவரைப் பார்த்ததும் பங்கேடுமாதே
தன் உடம்பை ஒரு குறுக்குத் துண்டி ஒரே
விளிர் பந்தைக் கைத்துக் கொண்ட. தச்சி,
யின்னும் திரும்பிப் பார்த்து கிட்டித் தன்
தேயியிலிருந்த கத்தியை வெட்டுக்கொண்டு
எடுத்து அவதக் கிழக் குத்தான இரட்டைப்
பிடித்துக் கொண்டு அறையினுள் ஓடி
எடுத்து வைத்தான். ரதோ தேயுப்பை
மிதித்தவன் போல் ஒரு துள்ளுக் துள்ளிப்
பின்னால் தளர்ந்தான். அடுத்த கணம் அவ
னுடைய சிவந்த பெரிய கண்கள் எதிர்ப் கை
ரில் மாட்டப்பட்டிருந்த பழைய புனைப்படம்
ஒன்றின்மீது போய்ப் பரபரப்புடன் பதித்தது.

அது ஓர் அழகிய இளம் பெண்ணின் படம்.
பூத்தொட்டி கைக்கப் பெற்ற உயரமான
தொகு முகாளரியின் அருகில் நித்பதுபெண்
ஒரு உருவத்தில் எடுக்கப்பட்ட படம் அது.
அந்தப் படத்திலுள்ள பெண்ணின்மேல்
தான் எங்கோ, எப்போதோ பார்த்திருப்
பது யோன்ற மிகக் கண்களான நினைவு

"மட்டைத்துக்கும் போல் ஹாலஸின் தன்மை
கவனம்மையாத்து கிட்டி வந்திருக்கிறேன்! செழந்தை
மையு இருக்காள்?"

"சேலின் முன்குத்து வந்திருக்காள். நோட்டி,
கவையுத்து, கவையுத்து, அடமானம் என்று,
ஒதுக்கினாள்மேலே, நூது கைத்தேயே வடிக
கவையு தெக்குக்கிட்டிருக்காள்!"

ஒன்றில் அறிச்சியோகேயே தச்சி அப்படித்
திகைப்படைத்து நின்றான். அவனது நெத்
தில் போட்டிகள் நாயுடன் கிளகென்று
புடைத்து எழும்பின.

"இது...இந்தப் படத்திலிருக்கும் பெண்...
ஆமாம்; பல ஆண்டுகளுக்குமுன் நான்
கிறவனுமிருந்தபோது ஒரு தாள் இரவு
செய்யுடன் ரயில் நிலையத்தில் பிரம்புப்பெட்டி
யோன்றை எங்கிலும் கொடுத்து கிட்டிப்
பிறகு மாயமாய் மறைந்தவள் அய்வகா
இவள்? அதாவது, அப்பெட்டியில் மூன்று
மாடிக் குழந்தையாலிருந்த சேதாவின் தாய்?"

கிளக்கிக் கெலகெலத்துப் போன
தச்சி, தன் கையில் கெறிப்போகத்துடன்
இறுகப் பற்றியிருந்த கத்தியைத் தன்னை
வறிவாய்கே நேரடியில் போட்டுக் கொண்டு
அவசரமாக அங்குமிங்கும் வீறித்துப் பார்த்த
தான். அவனது நெஞ்சில் கவன்று கொண்
புருத்த கெஞ்சினமும், பழிவாங்க கெண்டு
மென்ற கெறித் துடிப்பும் இப்போது அடி
போடு குவித்து போய் கிட்டின. ரதோ ஒரு
நிர்மாதத்துடன் பூகி போல் முன்னேறி
அந்தப் புனைப்படத்தை மட்டும் ஒரைய்
படாமல் சுற்றி எடுத்துத் தன் எட்டைக்
கண் மறைத்து வைத்துக் கொண்டு சரசர
கெனக் கிழே இறங்கி வந்தான்.

"என்ன அண்ணே! ஹாலஸைப் பார்த்த
திங்களா? மாடியில் கிளக்கே போடலியே?"
உறக்க மயக்கத்தில் உட்கார்த்திருந்த யோனிக்
கவரப் கையன் கேட்டான்.

"ஆட, போடா! தலைவர் நம்மா தாங்க
குர். நேண்டு முன்னுமாட்டிக் கய்யிட்டிப்
பார்த்தேன். எழுத்து வரக்கூட. கான்மபற
பார்த்துக்கொண்டு வந்துட்டேன்." என்று
கொங்கிக் கொண்டே அங்கிருந்து வேகமாக
கெளரியேறினான் தச்சி. (தொடரும்)

கோடு மரம் பளிடறயவா கயசா, அவ
... நுகைத உகரேசுவரை சிவநயில தள்ளி
விட்டு மதுராகதை தான் ஆண்டுவந்தான்.
நாட்டிலுள்ள கயமலர்களில் ஒருவரை
அகநூரை அனுப்பி பலராமனையும்
கிருஷ்ணனையும் மதுரை கைக்கு அடைத்து
வர ஏதாடு செய்கிறான்.

வழியில கம்சனது ஆளான ரேகி என்ற
ராட்சன் குதிரை வசுடுவெடுத்து பலசம
னையும் கிருஷ்ணனையும் தாக்கினான்.
கிருஷ்ணன் பாயிந்தி, குதிரை வாய்க்குள்
கையைக் கொடுத்து, அது மூச்சு தினை,
வயிறு வீயிச்சேரும்படி செய்கிறான்.

மதுரையில் கிருஷ்ணனையும், பலராமனையும்
கொல்லும்படி முன்னிபயங்கர மயபுத்த
னோகிய கம்சன் அனுப்பினான். கிருஷ்ண
னும், பலராமனும் அந்த மல்லுக்கரை வதம்
செய்தார்கள்.

பொடி, அழகர்க்கை மகமல்ல ஏறபாடு செய்
பெய்திருந்த குயவாபிடம் என்ன பாளை
பலராமனையும், கிருஷ்ணனையும் தாக்கியது.
கிருஷ்ணன் பாயியின் தந்தங்களில்
ஒன்றை முறித்து, அன்றக் கொண்டு ஈரனை
காயக் கொள்ளான்.

தனது கோபத்தை மேலும் அடக்கமுடைய
மல கிருஷ்ணன் கம்சனை மீது பாய்ந்து, அவனை
சிம்மசேனாத்திலிருந்து இழுத்துத்
தள்ளி வதம் செய்தான்.

பிறகு உத்தேசனரை சிவநயிலிருந்து விடு
வித்து அவரை மதுரையிலே மன்னரக்கினான்.

உயர்ஸோலில் சிரஞ்சீவிப் புகழ்பெற்றது.
உடைமெங்கும் உபயோகத்திலிருப்பது.
இந்தியாவில் கிடைக்குமிடம்:

ஸ்டேன்ஸ்டயர்
அண்டு ரப்பர் பிரகட்க்ட்ஸ் லிமிடெட்

(சித்திரவிலாஸ் நந்தலாபாறு
பாடு நகையாடும்படியானது
கொண்டிருக்கிறான். ஏதோ
காரணம் வந்து போன
புதுக்குடி அங்கு நான்
கொண்டே பார்த்துக்
கொண்டே வந்து
பார்த்துக் கொண்டே
வருகிறேன்.)

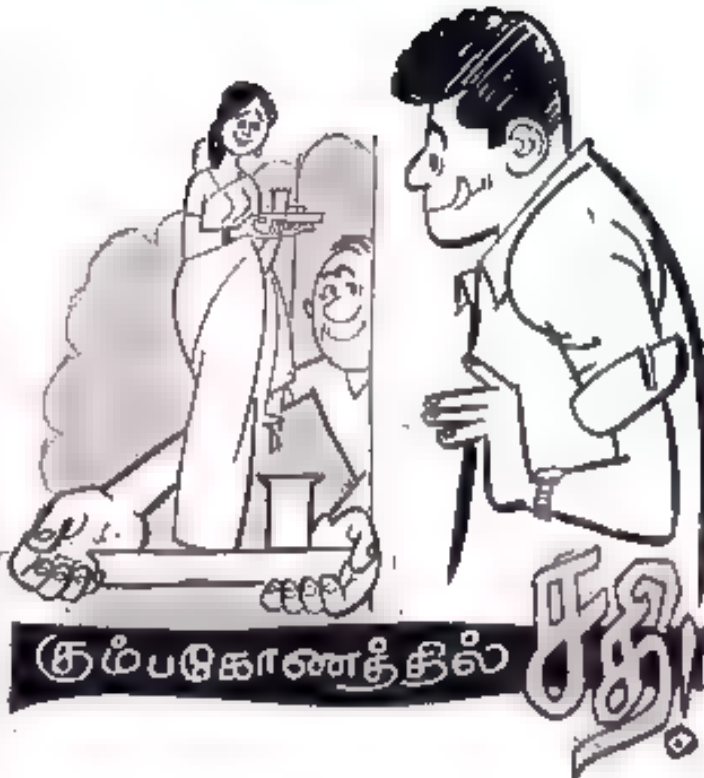
பாறு: (கொண்டே
பார்த்து): ஆபத்தானதுவா!
அந்த ரட்சகர்! என்னை
சமயத்திலே பிரத்தியட்ச
மாணம்! உன்னைதான்
பார்த்துக்கொண்டே
கொண்டிருக்கிறேன்!

கொண்டே: என்னடா
தம்பியே! நிறைய ஸ்தூ
பைக்கோ! காரணம் யில்லா
மல் நீ இப்படி காதலாய்
பிடிக்க மாட்டாயே!... என்
வனோ கண்டே கண்டே
கொண்டு நடக்கிறான்
மாறும் நீ போய்க் கொண்டே
புதுக்குடியில் நான் உன்னைப்
பார்த்துக்கொண்டே எதிரே வந்து
நிற்கிறேன். என்னைப் பார்த்து
கத் துடிப்பதாய்க் கதை
கொண்டிருக்கிறேன்! என்னை நம்பச்
கொண்டிருக்கிறேன்?

பாறு: நிஜம்மா! நான்
உன்னையே நினைச்சு நடந்து
வந்து கொண்டே இருக்கத்
திருவே கண்டே! மூடி
கொண்டு விட்டேன் போய்
ருக்கிறது. என்னை இருத்
தான் நான் ஆபத்தான
பார்க்க இல்லைமா? நான்
உன்னை எதிர்பார்த்தேன். நீ
வந்துவிட்டாய்! கொண்டே
இப்போது ஒரு தெருக்கடி!
எதிர்பாராத இடத்தில்....

கொண்டே: நான்...
போய்க் காப்பி குடிக்கிறது
மாக்கும்! கவலைப்பட்டாதி
வா! காப்பி வாங்கித் தரு
கிறேன். காண மாத்திரம்
நீ கொடுத்திருக்கிற இடத்தில்
யிருக்கும்! காப்பி வாங்கித்
கொடுத்திருக்கிற வந்த விர
தத்தைச் சேய் கவலை
அனுப்புகிறேன்!

பாறு: பிரத்தியாக்
வாங்கிக் கொடுத்தாய்! மாத்
திரம் குடிப்பவாக்கும்?...
நான்சென்றேன் (அப்பைத்
தட்டிக் காண்பித்து) இப்
போதே என் கட வா!
நூற்றி எட்டுக் காப்பி
வாங்கி உனக்கு அபிஷேகம்
பண்ணுகிறேன். ஆனால்
நீமாத்திரம் காண்களை ஒரு
சிறு உதவியைப் பண்ண
வேண்டும்.

குடும்பகோணத்திலே

சதி!

கொண்டே: அந்தக் காப்பியையும் வேண்டிப் பண்ணுமல்
குடிக்காத வேண்டும் என்னைப்பாக்கும்! பேசாதக் குடி
கிறேன்! ஆனால் கொஞ்சம் தயவு நேறாட்டதுக்கு அரைத்துக்
கொண்டு போகிறது.

பாறு: மறுபடியும் இப்போது ஒரு பெரிய டெஞ்சர்மே மாட்
டிண்டு ஸ்பார்க்கொண்டிருக்கிறேன்! நீ உன்னைக்காக காப்பி
குடிக்காதுமே! மிதக்கிறது?... அப்படி அந்த பல் கட்டாண்டு
நிழலுக்கு கா, பேசுவோம்!

(இருவரும் ஏதோ நடக்கிறார்கள்)
கொண்டே: (தணிந்த குரலில்): ஏதும் காதல் டெஞ்சரா
பிரதர்! கன்னி எவ்வளவு கன்னியாக மாறி விட்டாள்?
பாறு: அதை விடப் பெரிசு தம்பி! அம் கல்யாண டெஞ்
சர்! நீதான் கைகொடுத்து உதவ வேண்டும்.

கொண்டே: கவிதான்! உனக்குப் பார்த்த பெண்ணுக்கு
நான் தாவி கட்டப் போனாக உதை கொடுத்து கிரட்டி
யடிப்பான். நம்பமுது தாங்காது! மேலும் இந்த மாறும்
ஒரு ரெடிமேட் மாப்பிள்ளைப் பதவி நமக்கு வேண்டாம்.

பாறு: பரவாயில்லை! நான் சொல்ல வந்ததிலே ஒரு
பகுதியை ஓர் அளவு புரிந்துகொண்டே! இன்னொரு பகுதியை
நான் விளக்குகிறேன்! நீ ஒன்றும் தாவி கட்டப் போக
வேண்டாம்! அதைக் 'காண்க' பண்ணப் போனாய்
போதும்!... வந்து....

கொண்டே: காட்! காட்!... ஆயிரம் பொய் சொல்லி ஒரு
கல்யாணம் பண்ணி வை என்னைக்க. நீ ஓர் அரைப்
பொய்யிலே ஒரு கல்யாணத்தையே நிறுத்தக் கொடுக்கிறேன்!

பாறு: கரெக்ட்! அது அரைப் பொய் இல்லை! ஆசாயிப்
பொய்! நாளைக்கு மறுநாள் நீ என்னைப் பதிலாகக் குடும்ப
கோணத்துக்குப் பெண் பார்க்கப் போகிறது. கொண்டே
பொய்யில்லை. பாதுகாக்கப் போகிறது. நன்றாக மூக்குப் பிடிக்க

கோமதி ஸ்வாமிநாதன்

சிற்பரிகளில் 50%
உள்ளவர்கள் 30%
மீதி 20%
ஹிஸ்பான்ஸிக்!

மேயம் தாப்பீடு, ஆட்சேபணை இல்லா ஆனால் எப்படியாவது சென்னை சீர்திருத்தமைய எப்போதாவது அங்களுக்கு உணர்த்தி விட்டு வெற்றிகரமாக வாபஸ் ஆக வேண்டும். அப்போதும் அவர்கள் மூக்கப் பேசுக என பக்கம் வீசக் கூடாது.

கோபாலி: அப்பா பாது! இந்தப் பட்டாளத்திலே என்னை இதெல்லாம் விட்டுப் பறந்துவிட்டுப் போன எத்தனை நாட்களாகத்தான் இப்போது இப்போதுதான் ஒரு வாய்ப்பாகும் நான் உன்விடம் வந்திருக்கிறேன்!

பாதுா ஓர் -தூப்த நன்யல் யோகிற
யேதாடா இது? ஂயக்ரு ஈர் ஂயத்த
ஂய்லய் -ஂயத்த ததூக் ஓர் ஂயயது ஂய்
ஂயயம் இய்யயாடா?

கொய்யா உலக்கு ஆபத்து வீணும்
 பாண்டி அறத்திடம் பெரிய ஆபத்து அருக்கும்
 இதென்ற அந்தக் காலத்திலே நாம் காலே
 திலே படித்தபோது ஈந்ததற்கும்கூட பதிலை
 தருதல் அட்டென்சன் கொடுக்கிற
 ஸீயமா?... இது அன் மாருட் விஷயம்
 அப்பேல் தன் கொடுக்கத் தயாரில்லை பிரதர்

பாது: நான் ஒன்றும் பயந்துகொண்டு
உள்ளே எவ்விடையில்? இப்போது ரூப்பிடி
கூட இருக்கும் திசையைப் பார்த்து "எனக்கு
யிதக்கவில்லை" எனக்குப் பிடிக்கவில்லை"
என்று ஊழி தடையங்கள் இன்றித் தகித
தொடர் - ஆனால் தோடிக்கு மாறு நான் எனக்கு
இப்போது தான் நோயும் வேலை இருக்கிறது.
ஆதனங்கள் ம.வ. கையில் ஊழிக்குத்

கோடால்: இந்த ஸ்தலத்தில் கிழமை
இப்பேரணை அடுத்த ஸ்தலத்தில் கிழமை
பேரயிட்டு வருவது?

பாது: இந்த மாதிரி ஆபத்துக்களைப்பற்றி
எம். ஆரம்பத்திலேயே சொல் எதிர்த்துவிட
வேண்டும். அப்போதும் அந்த மனுஷன்
பெண்டியை வெறத்துக் கொண்டு எங்கும்

விட்டுக் கொடுத்த விட்டால்
கூடும் எங்கள் அப்பா முன்
நினைவாக கொடுத்த முடி
கூடும் அது ஒரு தருணம்
கூடும்

கோபாலம்: தான் கண்டேனா?... அந்தச் சொல்லி அது!

பாது: திருமயிலு வரபோது ஐந்தாண்டிலே
தட்டி தீயிடுத்து மருத்துக்கொண்டு வந்திருக்
கிறார். எதிர்க்கட்சியோடு நான் அம்மாதிரி
வளவளவையு போலிக்கொண்டே வந்திருக்கிற
கோபாய்: தீயும் உடல் போயிருந்ததா?
எல்லாமோ ரெண்டு உடம்பாடுத்து அறுபயித்த
மாதிரிப் போகிறதேயே

புதுநகர் கட்டிடம் கைவிடப்படும். மேலே
கேள்வி எதிர்ப்பா வறுக்கப்படவேண்டும். கையாண்
மார்த்திகேயப்பேரவை தன் பின்னர் ரெய்யாண்
திருக்காங்கு டாடா ராமச்சந்திரன்க்கும் மேலே
திருக்காங்கு அண்ணாதுரைக்கு அந்த அக்க
பீச்சு கட்டவே ஒத்துக்கொள்ளு. அதற்கு ஒரு
பெண் இருக்காள். அப்பொழுது நான் படி பேர்

ஸ்தையோ சொல்லிட்டு வந்துட்டார். அது தான் சாக்ரதன்னு அந்தக் கும்பிகோணத்துக் கோமான் இந்த மூயிற்றாக் கிழமை பெண் பாரிக்க வரும்படி எழுதிவிட்டார்!

கோபால்: உங்களை அந்தக் கும்பிகோணத் தார்கள் எந்தக் கோணத்திலிருந்தும் இது வரையில் பார்த்ததேயில்லை. அந்தக் காதலித் தில் எங்கைப் போகச் சொல்லுகிறார். அப் படித்தானே?

பாது: கரெக்ட்! கரெக்ட்! நான் பாடி இருக்கிறேன்; நீ கோபால்கிருஷ்ணன்! ஒரு 'கோ'தான் வித்தியாசம்! எங்கப்பா பேரு. என் தாத்தா பேரு. எங்க வீட்டுக் கவரிலே மாட்டியிருக்கும் காவசனடிகள், படங்கன் விவரம் எல்லாவற்றையும் உன் மனத்தில் உருவெற்றும் வசையில் ஒரு கடுதாசியிலே எழுதித் தருகிறேன். ரகிவிலே போகிறபோது பாடம் பண்ணிக் கொள்.

கோபால்: அந்தக் கும்பிகோணத்து ஆராய்ச்சி விசாரணைக் கொடு! அப்

கண்டையும், வரிவசியிலே முப்பது பேர் கண்டையும் சேர்த்து உருவாக்கின மாதிரி இருப்பாளாம்....!

கோபால்: மீது இருபது பேர்சென்ட் கெபெல் பவுடராக்கும்!

பாது (எரிச்சலுடன்): சேக்காப் பவுடர்! சொல்றதைக் கேளு! எக்கப்பா என்னை

புறம் அனாத நீ மறத்துட்டியானா தான் ஒவ்வொரு தெருவாகப் போய் 'எத்த வீட்டில் பெண் பார்த்தனாய்' என்று கவாய் பூசுவதை மாநில அரசு வேண்டியிருக்கும்!

பாது: என்னடா பிப்பி! நான் அனாத மறத்துடுவேனா? நீதான் உன்னைச் சில மணி நேரங்கள் மறத்து என்னைமா? நீ நடித்துவிட்டு வரவேண்டும். மறத்துப்போய்க்கூட 'நான் தான் நரஸிம்மன்' என்று பாதுவின் கீதே இதன்' என்று ஆரம்பித்து விடக்கூடாது.

கோபால்: அப்படியே ஆரம்பித்தாலும் நான் எமாளித்துக் கொண்டுவிட்டு மார்ட்டோ? 'நான் அவன் கீதே' இல்லை! அவன் தான் என் கீதே' என்று சொல்லிவிடுவேன்!

பாது: (சுயமிகைத்துக்கொண்டு): அபத்தம்! அபத்தம்! எந்தவாலது எமாளி கீதே என்று எந்தவாலது உதறித் தொலைத்து விஷயத்தைக் குட்டிக்கவராக்கிவிடக்கூடாது. லாஸ்பத் திரைக்காடு!

கோபால்: நல்ல நல்ல டிபனாக வைத்தால் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டோ! சுயமா உட்காரித்திருக்கச் சொல்லியாயா?

பாது: அட சாப்பாட்டு ராமா! போனாப் போகிறது. டிபனாக்காக மாத்திரம் லாஸ்பத் திறந்து தொடா! அது சரி! நீ யாரு?

கோபால்: என்னடா அப்படிச் கேட்டுட்டே... அடியின் திருவாயர் அனாத தாராயணனின் கண்கள் புதல்வன் கோபால் கிருஷ்ணன் என்ற கோபால்... கோபால் என்னைப் போய் இப்போய்! கம்பெனியின் கம்பெனா... அப்படியே...!

பாது: கவிமன் புதல்வன்! உன்னை நம்பி லுன்! மனை குதிரைகள் நம்பி லுப் போவத் தான்... 'தான் பாலவிகுண்டன்' என்று பனிக் சென்று பழம் சொல்ல வேண்டாமோ?

கோபால்: அடேயே... என்னக்கு அந்த லுன்னை பரிட்சை வைத்துப் பார்த்துட்டியா? தலை வை! நான் அனாத எதிர்பார்க்கவே! உங்க அப்பா உன் போட்டோய் படத்தை அனுப்பித் தொலைத்திருப்பார்! நான் போய் தின்றேன்...

பாது: எங்க அப்பா மூவறி பண்ணினார்! என்னைப் போட்டோ எடுத்துக்கொள்ள விட்டார். நல்ல வேலை! நான் பாய்த்து விட்டேன்!

கோபால்: வெளி துட்... என்னக்கு எதிர்பாராத கும்புகொண்ட விஷயம்! எதிர்பாராத டிபன்! அக்ஷர்ட்! ஒடுகிறேன் நிறுமாவிலே அத்தப் பெண் அபவரணாக இருந்தால் நீ பிறகாவதில் என்னைச் சிபிக் மாட்டாயோ!

பாது: சத்தியம் வேண்டுகிறேன்! பண்றேன். நான் உன்னைச் சிபிக் மாட்டேன்! நான்தான் கல்யாணத்தைப் பொறுத்தவரை வேறு லோன் வைத்திருக்கிறேனே!

கோபால்: அப்போது நீயோ உனக்குப் பழம் நாழே போக மாட்டோம்! உங்க அப்பாவே போய் சிகலாபித்திரா! போய் என்னைத் தூக்கிச் சுண்ண மறைத்துக் கொண்டார். தூக்கிவதை!

பாது: அபகுணம்! நான் அவனாக வந்ததானேடா இந்த லூயிற்றுக் கிழமை

ஒதுக்கியிருக்கிறேன்! இங்காதபோது நானே ஹாய்மாக ரவியின் கும்புகொண்ட போய்ட்டு வர மாட்டேனா?

கோபால்: அப்படியா விஷயம்? இரண்டு பெருமாகச் சேர்த்து எங்காவது சிபிக் போவதாக உத்தேசமா?

பாது (பெருமூச்சுடன்): ஹும்! அத்தகு லுன்னுக் கொஞ்ச நான் போகலாம். இப்போது எங்கள் காதல் செழிப் பருவத்தில் இருக்கிறது! அது மரமாயிப் பூத்து...

கோபால்: இன்னும் பஸ் கிட்டாண்டு கட்டத்தில்தான் இருக்கிறது போலிருக்க. அது பாரக், சிபி, கட்டத்தைத் தாண்டி சினிமாக் கொட்டைகள் பருவமாயி... அப்படியே... ரொம்ப நாளாகும் போய் இருக்கே பிரதர்!

பாது: ஹும்! இப்போ பஸ் கிட்டாண்டு பருவத்தில்தான் நிற்கிறேன். அங்கச் சற்று வதந்தத்தால் நாளைக்கு மறுநாள் மறத்தால் ஒரு சந்தர்ப்பம் காத்திருக்கிறது. கும்புகொண்ட டிரிப்பை அதற்காகத்தான் உனக்கு விட்டுக் கொடுக்கிறேன்.

கோபால்: என்னைக் கும்புகொண்டதுக்கு லுன்! ஏற்றிவிட்டு நீ தலைமறைவாகப் போய் விடுவாயா? மறுநாள் உன்னைப் பட்டியத் துத் தெருவிலே உங்க அப்பா பார்த்துத் தொலைத்தால் உன்னை அங்கேயே சினிமா லுன்! போய்! மேலே சாணி எதிரிதாமாதிர் தூக்கி விடுவாரே!

பாது: உனக்கும் லுன் இருக்கு! சரியான சென்னை கேட்டே! என்க்கும் லுன் இருக்கு. தானும் சரியான ஏதோடு பண்ணியிருக்கிறேன். என்னுடைய உன்னத்தைக் கொண்டு கொண்டுவன்...

கோபால்: உம்!... சினிமா டபலாக் எல்வாம் அடிக்காதிட... ஒழுங்காகப் பேசித் தொட.

பாது: சரி... நான் காதலிக்கிற பெண் அவன் கீதேவிடுகொனாடி! நாளைக்கு மறுநாள் மகாபலிபுரத்துக்கு சிபிக் போகப் போகிறோம். நானும் அத்தகு மகாபலிபுரம் போகப் போகிறேன். உன்னை ரவியெதறி விட்டு விட்டு நாளை ராத்திரி ஹோட்டல் லாசம், லூயிற்றுக்கிழமைப் பஸ் குழுவும் மகாபலிபுரம்... நிகட்கிறோம்! காரை நேரே ஸ்டேஷனுக்கு வந்து உன்னைப் பார்த்து விட்டுக் கிழவையும், சுட்டைவையும் கிழத்துக் கொண்டு விட்டுக்குப் போவோம்! இப்போ புரிகிறதா?

கோபால்: பேஷாய்! புரிகிறது! இந்த ஆன் மாறுட்ட நாடகத்துக்கு என்ன கூர்!

பாது: இப்படிச் சிபிக் பிழைப் பார்த்து நியது! உனக்குப் பத்துத் தொப்புக்கரணம் போடுகிறேன்!

கோ: அத்தசெவ்வாய் உன் காதல் மனை வரட்டு! என்னக்கு வேண்டாம். உன் தொப்புக்கரணம் ஒரு தயானபா பெணமா? நான் கும்புகொண்ட போகலாம்...

பாது: என்ன வேணும்! சொல்லி அரு...! கோ: போன மாசம் லாக்கினிலே ஒரு சாக்வேட் கவர் டெரீசின் ஷர்ட்! அது வேணும்!

YET ANOTHER FEATHER

Sankar Brand Calcium Carbide - the first make of Indian Calcium Carbide to be exported - has added yet another feather to its cap. It now proudly holds the ISI trademark, another tribute to its superb quality.

With the main use of Calcium Carbide in the manufacture of acetylene gas for welding and various other purposes Sankar Brand Calcium Carbide has made itself indispensable to industry at large.

SOLE SELLING AGENTS:
**V. D. SWAMI & CO.
PRIVATE LTD.**
K. B. Road, 1st Floor, 4, Colaba, Bombay

IS 1040

GRADE 'A'

கைத்தறி ஜவுளியை காரிகையர் விரும்புவதேன்?

அணிபவர்க்குமானது கைத்தறித் துணி. கோடைநிலை
ஞளிர்ப்பதி பொருந்தியது. கவலை செய்வது கலப்படம்.
நெகிழ்ந்து நழுவுவதோ. கைத்து அழுத்துவதோ
விடைபடாது.

கவலத்துக்கு வற்றாது. கைத்தறி ஜவுளியே. கைத் தறி
நிறுப்பாதுகூடும். அது மட்டுமல்லாது. கவலைவிதக்
கற்பனாக்களுக்கும் இடம் தருகிறது.

ஆயிரம்மாயிரம் ரகங்கள். அதில் உடைநி. ஒவ்வொன்றும்
தூவியொரு விதம். பாவை, கந்தா சம்பத்துகளும் ஏற்ற
புதுக் கோக்காக எளிதாடுகிறது.

மீட்டி வ உற்பத்தியிலும் சரி. விநோ
சந்தாப்பங்களில். புனிததாட்டிலும் சரி,
கைத்தறிப்புடனெங்களை காசிகை. உ.
அணிவதும் விரும்பித் தேர்ந்தெடுப்பாவை.

ஹாண்ட் லூம்

ஹவுஸ்

9. ரத்தன் பஜார்,

சென்னை-3.

909 555 355 700 8

பாது: அட பாவி! அதைப் போட்டுக் கொண்டுதான்டா மகாபலிபுரம் போகத் தீர்மானித்திருக்கிறேன்.

கோபால்: பேஸ்! அப்படியே கும்ப கோணத்துக்கும் போயிட்டு வந்துடு.

(இமைப்பினால்)

பாது: நீயிலு! கழுத்தை அறுக்கறியே! சரி! தந்து கொடுக்கிறேன்! காதல் வேற்றிக் காக ஒவ்வொருத்தன் சான்றாஜ்யங்களைப் பிளக்கப் பண்ணிவிடுக்கிறேன்! தாற்புது லபாய் சட்டைமையத் தலை முறுகுதவதானா பிரமாதம்!

கோபால்: நானிக்கு ஸ்டேஷனுக்கு வர போது கொண்டு வந்துட்டி அப்பறம் இப்பறம் என்ற விலகாரம் கொண்டாய் (குரலில் தாழ்த்தி) அண்ணா! வரகு அந்த மகாபலிபுரம்மணி! எனக்குக் கொஞ்சம் சொல்லுவேன்.

பாது: தம்பி... கொஞ்சம் பொறுத்திரு! தன்னிலை தெரியும்! அப்பறம் நீ தானக்கு அது மஸிக்கு ரெடியாக உன் வீட்டில் இரு. நான் வந்து உங்க 'ரிக்' பண்ணிண்டு ஸ்டேஷனுக்குப் போடுறேன்.

கோபால்: உங்க அப்பா உங்க அனுப்ப விட்டேனுக்கு வரமாட்டாரே?

பாது(பற்களைக் கடித்தபடி): தான் சொல்லித் திறன்! நானிக்கு மற்ற விவரமெல்லாம்!

(பொருள்மீள்)

கர்ட்டி - 2

பாதுவின் வீட்டுக் கூடம்.

(பாது தோள் குட்டியில் ஸ்கின்னத் இனிதற்குக் கொண்குருகிறான். அவன் தந்தை நகிற் மனி வகுதிரு.)

நரசிம்மன்: என்னடா? ஒரு நாள் தேவைக்கு இந்தனை துணிகள் எதற்கு? எங்கே வாங்குறாயில் தொங்குக்கப் போகிறாய்?

பாது: இவ்வெப்பா! அவசரத்திலே காப்பி கீப்பி வித்திருலாம் மாந்திக் கொள்ள எதன் யாக இருக்குமனுதான்....

நரசிம்மன்: கடைசியை நே அவர்களுக்குப் போட்டோ அனுப்ப வில்லை! திருமங்கட்டை மாநிலி நீ போய் தினாலு உங்க அலர்களுக்கு எப்படியடா தெரியப் போகிறது?

பாது: இதென்ன பிரமாதம்?.... திருவாளர் நரசிம்மன் புதல்வர் பாலகிருஷ்ணன் என்று பாது பட்டணத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன் என்று பழைய காய் பாயி டிலே கட்டியும் கூறிக் கொண்டிட உன்னை போக மாட்டேனா?

(பாதுவின் தாலை கவனமாயும் தங்கை கவனமாயும் காண்குது வகுதிருவின்.)

கல்யாணி: இந்தாடாப்பா பாது! அவர்கள் கொடுக்கும் புதிய ஸாத்திரம் பாரிந்து விட்டுப் பெண்டிவிச் சரியாகப் பார்க்காய் வந்து தீர்மானி! பக்கத்து வீட்டுக் கிளி போன்ற பெண்டிவிச் சொல்லி வந்து காட்டிச் சம்பந்தம் பெற்றுவிட்டு அப்பறம் காக்காய் போன்ற தன் பெண்டிவித் தம்பியில் எவற்றைக் கூட்டி விடுவார்களே!

நீ: கல்யாணி! உங்க அப்பா அப்படித் தான் பண்ணிறார்!

பாது: நீங்க பயப்பட வேண்டாம் அப்பா! சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாமல்

"வாழ்வு எளிதென வாழ்!"

"வாழ்வு வாழ்வு பங்களைத் தன்னைத் தன்னைத் தோலெடுத்து!"

"உம்... இந்தப் பெண்களுக்கு மட்டும் தனிதன் வந்திருக்கிற மட்டிலுமே!"

.....

அந்தப் பெண்டிவிடேயே "நீ திறம்மா இந்த வீட்டுப் பெண்தானே?" என்று கேட்டு விடுகிறேன்.

கல்: அசடு மாநிலி என்னத்தையாவது கேட்டு வைக்காதே! கவனமாக இருந்து தான் சொல்வேன்!

நா: அப்படி இவன் எக்கச்சக்கமாக ஏதாவது கேட்டால் அந்தக் கோதண்ட பாணி ஒரு பாலச்சம் பாய்ந்து....

பாது: பட்டினம் கரை நூத்திக் கொண்டு வந்து விடுவாராக்கும்!

கவண்: பாது! மறந்து போயிடாமல் அந்தப் பெண்டிவிடப் பாடச் சொல்லிக் கொள்!

பாது: நோ! நோ!... அப்படியெல்லாம் கேட்டுப்பிட்டுப் பெண்டிவிடம் மனம் கஷ்டம்!..

நா: என்னடா வேண்டாம்சுமிறது? அதுக் கெய்வாம் இடமே இவ்வ: அந்த மனுஷன் அவ்விக்: ரசிலிம் கொண்வதிருந்து நிச்சயம் அந்தப் பெண்டிவி உங்களுக்குப் பிடிக்கத் தான் போகிறது! நீ வேண்டாம் என்று சொல்லப் போவதில்லை! நீ கும்பகோணம் போய் வரவது எல்லாம் சம்பிரதாயத்துக்குத்தான்! கல்யாணமெல்லாம் அநேகமாக நீசெய்யாவிட்டேனா என்றே மனத்துக்கொள், மனுஷன் என் "பெண்டிவி"களுக்கு எல்லாம் வந்துவரு இருக்கான். எனக்கு அவனைப் பிடிக்கப் போக...!

கல்: இந்தாடாப்பா! எப்படியாவது அவன் குரம் எப்படி இருக்குன்னு நன்றாகத் தெரிஞ்சுக்கோ?

கல்யா: அம்மாவுக்குப் பயம்! வரப் போகிற தாட்டுப்பெண் எந்தக் குரலில் அன்னா போடுவாளோ என்று!

... எல்லா கேள் இதெல்லாம்? வீட்டுக்கு வரும் தாட்டுப் பெண் நன்றாகிடுக்கெழுந்திரு

அக்கறைற்றோரை அப்பா அப்படிச் சொல்லு...சாரி சாரி மகமான்னு தீர்க்காமல் ரயிலுக்குக் கொம்பு ! தானே மத்தியானமே பஸ் கிஸ் கிடைத்தாய் புறப்பட்டிடு விடு ! அநாவலியமாகப் பக்கிஸ் காட்டிச் சொண்டு நித்தானே அப்பிடு !
பாது : சாரி, அப்பா!... அப்பிடு நான் கொங்கிறேன்!...

கட்சி - 3

இக்கட்சியை என். எழுப்பி ரயில் திண்டிசைப் பரம். திருவனந்தபுரம் மாதிரி வந்து நித் தோ. போய் வண்டியை நுத்து குறக்குறம். (பாது அலறுகிற அம்மை தெருகுறா.)

கோபால் : என்ன பாது! காலை வேலை யிலே இங்கி உளையறோ! மார் வருகிறார்களே?

பாது : அட, பாவி! உளையப் பார்த்து என்ன கேள்வி கேட்கிறாய்?... உனக்கு என்ன வந்தது?

கோ : ஓ! ஐயம் சாரி! உனக்காகத் தானே நான் கும்பியோணம் போனேன். என்! என்! ஏதோ குழப்பம்! மறத்திடுமேன்!

பாது : ஏய்! அங்கே போய் ஒண்ணும் குழப்பம் பண்ணி உதை கிதை வாய்க்கலையே!

கோ : அட சி!... பிரமாத வெற்றி! இந்த தூதரவை என்ன திண்டிசை?... பாது! உன் கொக்கப்—தூடி கிண்டிசை உனக்குத் கொண்டு நீ வந்திருப்பது—பிரமாதமாக இருக்கு! தேற்று மகாபலிபுரம் பக்கிஸ் உடைய இருத்தது! படா ருளியா?

பாது : மண்ணுக்கிடு புரம் பச்சி!... உடைவிலே! அவன் வரவே இங்கே! எங் கேயோ ஊருக்குத் தொண்டிட்டுடனாம்! அங்கே கற்றிற்யங்கொண்டு சிறுமகன் தின்று விட்டு வந்தேன்!... நீ மறக்கே! கும்பி கோணம் பச்சிபைப் பற்றிச் சொத்து!

கோ : அது குளியான் புச்சி!... நீ பொருளம்பட வெண்டாம்! அந்தக் கோதண்டபாளி இனிமேல் உன் பக்கிஸ் திரும்ப மாரிட்டார்! உன்னை மறத்திட்டாரேனா நீ சைத்துக் கொள்ளுவாய்!

பாது : பிலி பிலி! உனக்கு ரொம்ப ரொம்ப தாக்கல்!... நீ என். பாலைநிலை னாகவே தூமாய்த்து விட்டு வந்துட்டியாக்கும்! 'பென் பிடிக்கலே' என்பதை எப்படியுடா தெரிவித்தாய்! முதலில் அவன் என்ன புடைய காட்டிக் கொண்டு வந்தான் என்று சொல்வித் தொட. எங்க அம்மா இந்தச் சிம்மலை விலையக்கி கொள்ளாய் அநிக அக்கறை எடுத்துக் கொள்வான்!

கோபால் : (முகவாய்க் கட்டையைத் தடவிக் கொண்டு); பென் பிடிக்கலையா? மாருடா சொன்னு அப்படி?

பாது : என்டா! என் பிரமாதம் இப்படி வாய்க்கிறே! ரவிசின் சிலாகத் தாங்கலியா! இப்போ உளறாமல் நடத்ததைக் கோணை யாகச் சொல்லு!

கோ : அவன் எனக்கு ரொம்பப் பிடிச் சிறுத்து பிரதர்!

பாது : நாராயணம்! அவனுக்குத் தாவி உட்டு சாவகாசமாக! ஆனால் தேற்று நீ.

என் பெருமகன் போயிருக்கும் போது அப்படிப் பக்கிஸ் இனித்திருக்க முடியாதே!

கோ : உன் பேரோடு தான் எங்கே போனோம்? இங்கேயே! கோபாலகிருஷ்ண னைத்தான் போனோம்!

பாது : பாவி!... என்னென்னவோ புதிதாக உளையிறோ! தான் எங்க அப்பா வுக்கு மன்ன ருதில் சொல்லுகிறேன்?

(இருவரும் மீளாயாசம் பெற்றில் உட்காரு சீராக)

கோ : விஷயம் அப்படியைலே கோனாரு விடுத்து பிரதர்! அந்தக் கோதண்டபாளிக்கு என்னைத் தெரியும். எப்போது எங்க கம் பெலிக்கத் வந்த பொது என்னைப் பார்த்திருக் கீர்! தான் அவர்விட்டுப் போய் ஆள் மாரிட்டப் பண்ண முடியுமா? நான் அவரைப் பார்த்தவுடின் திண்டிசைப் போனோம்!

பாது : என்ன பண்ணினே?

கோபால் : தான் விடுவது? ஏதோ விஷயமாகக் கும்பிகோணம் வந்ததாகவும் அப்படியே அவரைப் பார்க்க திண்டித்ததாக வும் சரடு விட்டேன்!

பாது : சரடு விட்டிருப்பீர்! சாப்பிட்டிருப்பீர்! புபின் வந்தப் பிடிக்க. என் விஷயம் என்ன—தூக்க? நீ அது பற்றி வாயைத் திறந்திருக்க மாட்டாயே!

கோ : கொஞ்ச நாழிகை யானைத் திறக் கத்தான் இங்கே! அப்பறம் அவன் காப்பி கொண்டு வந்த போது அதிகமாகவே வாயைத் திறத்தேன்.

பாது : அத்தனை பயங்கரமா? நீ அவரி விட்டாயோ?

கோ : அட அவர்வச்சிர்! அவன் அருகத் தேவதை! அவன்தான் தாம்பரத்திலேயிருந்து கும்பிகோணம் வரை என் என்னுமிருவோ கத்தான். இரங்கியதும் அவன் வண்டி ரிடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான். நான் சாப்பி சாப்பிட்டுவிட்டுக் கொஞ்சம் திதாச மாகக் கிளம்பினேன்! அவனை கோதண்ட பாணி விட்டேனே அவர் பெண்ணை வந்து தின்றுத் தான் என் அதிர்ஷ்டத்தை நினைத்து 'ஆலா! பிரமாதம்!' என்று வாய்விட்டு என்னைப் பாராட்டிக் கொள்ள மாட்டேனா?

பாது : எங்கேயு சென்றிப் போ! நீ கோதண்டபாளி மாப்பிண்டியாகப் போய திண்டிசைத் தோ அப்போதுஷன்! என் வருகைக் காகக் காத்திருந்த அவர் என்ன சொன்னார்?

கோ : அவர் சொன்ன வரை தான் காத் திருப்போது! 'பாது என் தம்பன். அவன் இன்னொரு வருவதாக இருந்தான். ஆனால் எதிர்பாராத விதமாக அவனுக்கு வெறே டுட்டிசைச் சிம்மலையிருந்து! அவன் அப்பா கோணை மொண்ட பிடித்தான். அவர் சம்பந்தம் - உனக்குத் வேண்டாம். பாதுவே வருத்தப்பட்டு இதை என்னிடம் சொன்னான். தீவிர இது மொண்டா. அவருக்கு ஒன்றும் எதிர வேண்டாம். வெறே இடம் பார்க்க லாம்' என்று சொல்லிவிட்டேன்.

பாது : பிலி பிலி! நீ சொன்னதை அவர்கள் நம்பினார்களா? ஒருவேளை உன்னை

**என் விவரம் என்ன சந்தேகப்பட்டு கதை
பாசுது கதைப் போவிறார்கள?**

கோபால்: அந்த மனுஷன் லுஞ்சியிலே
அப்படித்தான் சந்தேகக் கதை தென்பட்டது.
ஆனால் அந்தப் பெண் கொஞ்சம் கெட்டிக்
காசி; அப்பாளை நம்பி வக்கட்டா!

பாது: ஓரோ! நான் போய் அப்பா
கிட்டே 'பெண் ரொம்ப கமா! இந்த
விஷயத்தை நீங்கள் மறந்துடனாம்'னு
சொல்லிட்டேன்.

கோ: ஏன் அப்படிச் சொகிறே? அந்தப்
பெண்ணுக்கு வேறே இடத்திலே தீவைய
மாய்நுத்துய்னு சொகிறே!

பாது: இரண்டு பக்கத்திலேயும் போய்
வைச்சு எம எமடவாக வைக்கச் சொகிறாள்?
நம்ப ஸ்டியா!... அந்த ரும்புகொணம்
'அட்டமாஸ்பிய'ரைப் பற்றிக் கொஞ்சம்
விவரமாகச் சொன்னு! எங்க அப்பா நம்பு
கிறாடி கதை அளக்கணுமே!

கோ: அதற்கென்ன? திறைவச் சொன்
தேன். அந்தப் பெண்ணின் அழகு இருக்கே!...

பாது: நாசமாப் போச்சு! நீ சொந்த
தைப் பார்த்தா அவன் கிட்டே கொஞ்சம்
அழகும் இருக்கும் போவிறுக்கே!

கோ: கொஞ்சம் என்ன கொஞ்சம்?
உடைத்திங் உள்ள அழகு அந்தநையுமே அவ
கிட்டே மகாபலித் ஆயிரக்குறையினான்! நான்
அந்த மகாபலிபுரத்து மன்னிகைப் பார்த்த
திக்கே. ஆனால் அவன் இவளை எட்டிப் பார்ப்
பாளா என்பது சந்தேகம்!

பாது: நீ பேசுறதைப் பார்த்தால் தீயே
ஒரு நெடியோடே மாப்பிள்ளை ஆகத் தீர்மானம்
செய்து விடுவாய் போவிறுக்கே?

கோ: போவிறுக்கு என்ன? ஆயாக்க!
கம்மா டியன் காப்பினைச் சாப்பிட்டுவிட்டு
வருவானென்று கோதண்டபாணி பெண்ணை
யும் சம்பிரதாயமாகப் பார்த்துக் கவனத்தை
துக்குச் சம்பிரதாயம் தெரிவித்து விட்டேன்!
சும்பிகொண்டதிலே உடைக்காக ஒரு சதிக்
திட்டத்தை திறைவெற்றப் போனேன்!
ஆனால் வைக்கே அங்கு ஒரு சதியைத்தேடித்
கொண்டு விட்டேன்!

பாது: கங்கராகவேஷன்! நீ பெண்
பார்த்ததுக்காக அங்க! என்னை அந்தக்
கோதண்டபாணியின் பிடியிலிருந்து தப்ப
வைத்ததுக்காக! அந்த குட்டைவைக்க
கொடு!... நான் கொடுத்த சட்டையைத்
திரும்பி எடுத்துக்கொள்விறேன்.

கோ: பேசப்பாது பீரதா! அது
அதிகுஷ்டச் சட்டை! அதனுல்தான் வசந்தா
எனக்குக் கிடைத்தாள்!

பாது: தாயி! அவன் பேரும் வசந்தா
தானா?

கோ: அடேடே! உன் பிச்சைப் பிழம்புக்
கும் அந்தப் பெரா? ஆனால் எவ்வா வசந்தா
கனம் என் வசந்தா ஆயிட முடியுமா? இதிலே
என்ன ஆச்சரியங்கு அவனும் இதே பட்டணத்
திலேதான் ஒரு கம்பெனியிலே வேலை செய்து
கொண்டிருக்கிறான்! நான் பார்த்ததிலே.

"அவ்வா! உன் கார்டினிலிருந்து இன்னும் கொஞ்
சும் சில வேஷங்கள்..."

"அதெல்லாம்! அவருக்காக ஏதாவது 'பெட்டா'
தீங்கு போக்கென்று சொகிறது. இனிமேல், வரும்
போக்கில் பரிசுடாகக்கூடுதான்!"

~~~~~

பாது: வாட்! வாட்! திறைவாகவே நீ
போகாவிதான்! ஒரு எம்னாவிட் பெர்மீயிவ
பிடிக்கட்டே!

கோ: அவன் குப்பு அண்டு கப்பு கார்டி
தேஷனில்தான் கிட்டேவேஷாம். வசந்தாப்
பேட்டைலிக் உள்ள.....

பாது: குப்பு அண்டு கப்பு.....

கோ: ஆமா! அந்த கம்பெனினான்!
வசந்தாப்பேட்டை அதை விட்டும் இருக்
கிறான். அவனும் பிள்ளை பார்த்துச் சனிக்கிறமை
ராத்திரி! தாய்மரத்தில் வந்து வண்டிசுருதினான்.
ஒண்டா, அப்படியிப் பார்த்திருக்கிறேன்?

பாது: அட பாவி! குடியைக் கெடுத்
தாயே..... அவன்.....

கோ: துள்ளுத்தான் இருக்கிறான்.....
இப்போ பொருமைப்பட்டு என் ன
பிரவேசனம்?... நீ ஏதோ மகாபலிபுரக்
குப்பையை திண்செண்டு.....

பாது: துணையிலோ!... அந்தக் குப்பை
தாண்டா குப்பு கப்பு கம்பெனிலே வசந்தா!...
அவன் மகாபலிபுரம் வராத காரணம் இப்பத்
தாண்டா புசுகிறது... குடிக்கெட்டது போ!...
அன் கோட்டை கிட்டேட்டேன்! (தலையிசுடித்
துக் கொண்டு): எந்த வேஷமில் உன்னை
உதவக்குக் கம்பிட்டுட்டேனா தெரியவில்லை!
அடியடியிலே பெருச்சாளியைக் கட்டிக்
கொண்டு போன கதைலாப் போச்சு!

கோ: மூத்தகக் கொஞ்சம் மனாத்தான்
தாயே இன்னொருவன் மனாக்க நடிக்கும்!
அதுதானே வசந்தா மம்!

பாது: அது என் கம்பம்!...
(குட்டையை மிஞ்சிக்கொண்டு வேஷமாக
நடக்கிறது)

வினாக்கள் - அபிமானத்தினை!

2-வகை முழுதும் - இயந்திர
தொழில் ஒளிக்கம்பியின்மீது
பலகைகள் கண்ணாடித்தகைய
தாள்மேல் பூசுவது எதனால்
என்று வினாவுக்குப் பதிலாக
முழுதும் தகைய தெரியும்.

7537: ஆன்மீக நலத்
தீர்மானம்

நீதியை ரொம்பவும் மயக்கம் கொடவில்லை. படுத்த படுக்கையாக வந்தது விட்டார். அவரது அந்திம நொய் அகிக் துரத்தில் இயல்பு எனக் கேள்வியுற்ற பத்திரிகை நிருபர்கள் எழுப்புகின்ற இனத்துக்குப் படை பெடுத்தனர். "வினக்கு எகிறு கொண் டிருக்கிறது" என்பதாக அவ்வப்போது எழுப்பும் குரப்பத்தினர் நிருபர்களுக்குத் தகவல் கூறியத்தனர். அப்போம் மறந் திசம் தேதி விடியதாகியும், "வினக்கு அகிறுத் திட்டது" என்ற துயரக் கேள்வி அறியக்கப் பட்டது. ஆம், உலகெங்கும் ஒன்றியமில் வினக்கு அகிறுத் திட்டது.

எழுதலின் இறுதி பாகத்தினை நிறைத்துத் துற அமெரிக்க ஸ்கூலிய றாடுகன் மூலமும் ஒரு நிமிட காலம் மின்சார ஒட்டத்தைத் தடைப் படுத்துவது என் முறையில் தீர்மானித்தனர். மின்சார பம்பைக் கண்டுபிடித்த மேதைக்குப் பொருத்தமான அஞ்சலியாக இது அமைந்து என்ன அமெரிக்க மக்கள் முடிவு செய்திருத் தனர். இத்தகு ஏராளமான பொருள் தரப்படும் பெருந்த கேதமும் விசுவமயன் என்ற காரணத்தின் பேரில் இந்த மோசை மக்கிடப் பட்டது. ஒரு நிமிஷ நேரம் மின்சார ஒட்டத் தைத் தடை செய்வ அன்று போதித்தது அமெரிக்கா. ஆயும் இன்று. பின்சாரத் துறையில் எவ்வளவுகூட முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலும்பொது திருமெய்து சென்ற தம்பியர் இரண்டாவது காரணத்தின் ஒரு தன் அங்கு கனடாவின் ஒரு பதவிநிறுமமாக என்பதன விரும்பு எதுர எமல் வின்றிரைத்தது. மின்சார ஒட்டம் அடிபொருது நேரம் போஷிட்டது. ஏதோ இயத்திரைக் கொண்டு காரணமாக, பன்விரண்டே நிமிஷங்களில் பாவிவிட்ட இத்த இருட்டடிப்பு நில இடங்கள் ஒன்றை மணி நேரமும் வேறு சில இடங்களில் இங் ஸுன்றரை மணி நேரமும் நீடித்து. ஒப்பது மிசோல் மக்களில் பாதித்தது. இதுவரையில் அதன் சரித்திரத்திலேயே இத்தகை பயன்மு மான இருட்டடிப்பைக் கண்டிராத அமெ ரிக்காவிற்கு இதுவும் ஏற்பட்ட தரப்பட தொழில் வர்த்தகத்துறையில் மூறு மிவிவன் டரவாருள். ஆனால் மெல்லுதல்களில் மட்டுமே ஒய்வொன்றும் ஒரு பாகத்தின் (10.3) வீதமும். - என். சீவியசன்

பன்மொழிப் புலவர் கா. அன்பரதுரை அவர்கள் பன்மொழி தெளிததாரக மட்டுமின்றிப் பன்மொழிப் புலவராகிய ஊர் எதிரும்பி நமசிதது? புத்தகங்களைப் படிப்பதில் ஊர் எதிரும்பி ததாரக ஊர்ஃ புலவரஃ

பரிசு காணிக்கைப் பெறும் தலைநாள் முழுதும் நான் தியாகத்தையே அளர் இருப்பார். காணிக்கை நான்கும் திறக்கப்படுமென்பதை நான் என்னால் நான் காத்து நிற்பார், நான் கத்தையின் பூட்டில் கொண்டு இறங்கி வேண்டும் என்று "கேள்வியில்" கொடுத்திருந்தேன். உங்கள் அன்பை மகிழ்ச்சியில்

மெலியே பொழுவாரர். அவர் பொலவன் பிழாவத்தவராக இருந்த கையன் அவரது பழங்காரிகள் கண்ணு தெரிந்தது ஒரு நூல் திவ்ய அறிவாரி அவர்மீது கருதிக் கொண்டு அவரை நூல் திவ்யத்தின் உள்ளினையே கவத துப் பூட்டிக் கொண்டு போய் விடுவாராம். இரவு தூண்ட நேரம் பழந்தூ விட்ட நூலகத் திவ்யை உறங்குவாரர் அப்பாதுரை.

(தமிழ் வரலாற்றாளர் மகாதாப்யஸ் திரு ந. சங்கரன் உதயன்.)

தேவதாஸ் தான் சங்கீத சபை

உதயம் மீது திருப்பி விளக்கம்

5-12-83 குமாதி கலங்கல குமாதி குழு
விளசின் "ஹரிச்சந்திரா" -
கலா 1984 கலா 1984

18-12-63 ஸ்ரீமதி தாராபாயின் ஜிம்
ஜிகாஞ்சலி அளிக்கும் *மெட்
ரவன் குறங்குளி' நாப்பிய
நாடகம்.

13-12-85 முதல் 14-1-86 வரையில்
செய்கட்டடத்தைப் பழுது பார்க்க வந்த
செத்தியமாதாம், கலை திருப்பிக் கொடுத்த
விடையாது. - எஸ். வி.

தமிழ் கவிஞர்கள்

[illegible][illegible]

附：本報廣告刊例

அகில இந்திய கிராம சேவா திட்டத்தின்
மூலக்கருவாக இருக்கும் கிராம சேவா திட்டம்

ଆମର ସମସ୍ତ ସେବା ଏକ ସମନ୍ବିତ୍ କର୍ମକ୍ରମ ଅଟେ । ଏହା ଆମର ସମସ୍ତ ସେବା ଏକ ସମନ୍ବିତ୍ କର୍ମକ୍ରମ ଅଟେ । ଏହା ଆମର ସମସ୍ତ ସେବା ଏକ ସମନ୍ବିତ୍ କର୍ମକ୍ରମ ଅଟେ ।

[illegible][illegible]

விடுவோட்டு என்ன சொத்
 செருகுக்குப் பொருத்தமாக
 இன்று இவை அநியமமாக
 வாய்க்கிவந்து வருகின்றதேயன்றி
 உணர்ச்சியிருந்து வராமலிருப்பதே
 பொருள், 'கண் காட்டி' எனப்படுபவையும் பொதுவாக
 நேத்திராவதமாக மட்டும்
 அமைகின்றனவே தவிர உள்
 எத்துக்கு ஏதாவது உணர்வு
 அளிப்பதில்லை, இதற்கு ஒரு
 விதிவிலக்கு சொன்ன புத்த
 பொருள் இவர்களை விட
 தானாதி மன்றத்தில் நடத்திய
 திருக்கோலிக் கண்டகாட்சி,
 இதைக் கண்டகாட்சி என்பதை
 விடக் கண்டகோலிக் காட்சி
 என்பதே பொருத்தமாகும்.

கனாக் ஆகிர்த்து தானாது
 ஆண்டுணாக் தமது முக்கியதவர்
 ஆவபுகளில் செய்க கண்
 வித்தகவின் செய்கவான் அத்
 புத்தமான் புனைப்பட்டங்கிலை
 மூலம் இக்காட்சியில் ஒருசேரத்
 திரட்டித் தந்தார்கள். சில
 கவிகள் பண்பாப்பு அழகைய்
 போனவே, போர்போர்ப்பு
 அழகையும் விடாமல் புனைப்
 பட்டதில் கொண்டுவித்திருந்த
 சாதுரியம் பாராட்டுக்குரியது. சில செய்ப்பு
 புகழங்கிலையும் ஆக்காய்க்கு கையத்து அழகு
 செய்திருந்தார்கள். சர்க்கார் இயக்காக மூன்று
 கூட இயக்கவது திறப்புகவும், சிலை உணர்
 வுடனும் ஒரு காரியத்தாகச் செய்திருக்கின்றதே
 என்ற ஆச்சரியமூண்டாவிற்று. இதை விட
 மகத்தான புனிதமான சொத்தெதுவும் நமக்
 கிந்திய-தமிழ்நாடு தென்கையிலில் - என்ற
 எண்ணமே காட்சிமையச் செய்தி வரும்போது
 பெயோகவி தின்றது.

தனித் தனிவரன் விமரிசைம் செய்வது
 சாத்தியமில்லை. கோழங்கன், விமானங்கன்,
 பிரகாரங்கன் மூர்த்தங்கள் இவ்வுதின் புகைப்
 பட்டங்கள் தானாதுக்கு மேல் இடம் பெற்ற
 காட்சியில் மூலகொங்குதான் தனிப்பட்ட
 சொல்லத்தெனும், எதைச் சொப்பது, எதை
 விடுவது என்றே முடிவு செய்ய இயலாத
 தானே! மொத்தத்தில் ஒரு சொப்பன் சொத்
 தரீய உயவன் எஞ்சுகின்றோம். ஆவினும் பிரத்
 திபட்ட உணவகவிட அருத்தம் வாய்த்த அமுத
 சொப்பனம் அது, நுட்பத்திலும் அதிநுட்
 பத்தாகச் செய்யும்போதே தென்கையையும் எளி
 மையையும் தரும் அற்புதக் கவிப் படைப்புக்
 களைக் கண்டோம். எத்தனை மதுரங்கள்!
 எத்தனை மகிழ்ச்சிவந்துங்கள்! எத்தனை கம்பி
 ரங்கள்! எத்தனை எளிமைகள்! எத்தனை முக
 பாவங்கள்! எத்தனை அங்க அசையுங்கள்!
 வடிவிகள் ஒங்கோர் அணுவிதும் ஒரே ரகத்
 தைத் தெக்கித் திணக்கும் படைப்புகள்
 எத்தனை! மொத்தத்தில் ஆவயம் என்பதே
 உயர்வெனட்டம் - அழகு அம்சங்கள் வாகும்
 சங்கீத மகிழ்ச்சி இவற்றின் ஒன்றாகும் அதிசயம்
 என்பதைக் கண்டோம். சிறப்பங்கள் வாகு

தெய்விகக்
 காட்சி

மகாத் சொத்தது ஒரு பாத
 நாட்டிய கோவந்தையே இருக்
 கத்தனிட் தாகக் கண்டோம்.
 இவற்றில் பரதம் சிறப்பதின்
 பிரதிபலிப்பா, சிறப்பம் பரதத்
 தின் பிரதிபலிப்பா?

இத்தனையும் செய்கிறபின்
 வார்? அவர்கள் பெரென்ன?
 னென்ன? அவர்களுடைய
 சிலை ஏதென இவர்களை காட்டினோம்!
 இதை செய்கவான் நோக்கும்
 பொது 'அவர்கள் புழம் வெளிச்
 சதை நாடாமல் அப்படி
 அநாமதேயமாக இருத்ததாக்
 தான் இப்படிப்பட்ட சிறப்பக்
 களைச் செய்ய முடிந்ததோ'
 என்று என்னி விடப் பித்
 மகாத்திரோம், கோயில்களைக்
 கட்டிய மன்னர்கள் இந்த
 அளவுக்கு அநாமதேயமாக
 இன்னகிடையும் அவர்களுக்
 கங்கள் காசிபத்தையப் பெர்
 தாகச் செய்து தங்களைச்
 சிறிவர்களைவரை காப்பாற்
 திகோண்ட பண்ணா விபத்
 தோம், மன்னர்கள் - ஏனா
 கிலை சிறப்ப புனைப்பட்டங்கிலை
 மூன்றுத்தங்கள் கோடாமல்
 வெளிவராததானில் கையத்திருத்

ததிலும்கூட இதன் பொருத்தம் தானாவே
 அமைத்து விட்டதாகத் தோன்றியது.

கோலிக் கட்டி முடித்த மன்னர் அதன்
 பின்னர், தந்தையின் பாவத்தில் அதற்குள்
 தான் வருகவாயினா என்று தயங்கி விதவரும்
 நடவடிக்கைக் கைகம்பி நிற்றும் பான்மையை-
 அதிலும் கூடத் தோனிக்ரும் கம்பிர
 பாவத்தை - என்னவென்பது?

இன்று இத்தப் பரம்பரையும் சொப்பன்
 மாக் மறைத்து விட்டதை என்னவிரும்
 கிறோம்தான் கண்டாவிறது. கண்டா சி
 வைக் கண்டவான் இதனை மாவட்டத்
 திறைகள் எல்லாவற்றிலும் நடத்த வேண்டு
 மென வோசனை உத்த நோன்றியது.
 உடனேயே, கோசன்கள் கூறிவிட்டால்
 மட்டும் ஆயிற்று! அது செய்கவான் முடி
 வேண்டாமா? அப்படியே செய்கவான் முடித்
 தாலும், அதற்கு வரவேற்பு இருக்குமா
 என்று சந்தேகமும் ஒரு தாபமாக எழுந்தது.
 நம் பழம் செய்கத்துக்கு கட்டாக இன்று நாம்
 புதிதாகச் செய்க முடியாவிடிருளும், அந்த
 சர்க்கரும் திணமையும் முன்னமையும்கூட
 அல்லவா இவ்விடம் தமது கவனம் நுகரவாய்
 சிவியவான் சிறப்பங்கிலை! பார்த்து நாம்
 துக்கிக்கும்போது அவை நம்மைப் பார்த்து
 வேதனையுடன் கிரிக்கின்றன. 'நான் பழ
 தானது இருக்கட்டும்; நீங்கள் இப்படிப்
 பண்ணிப் பழுதுபட்டு திறவிதிர்களே' இதற்கு
 திணார்களும் அறிவிர்களா? அன்னை உய
 மன்னர்களையும் சிற்பிகளையும் போல் எவை
 ராசப்பனம் செய்கின்றனா? என்று அவை
 கேட்டாகவி கேட்கின்றன!

பிரெஸ்ஸாம் போற்றும் டிரிட்டிஷ் எழுத்தாளர்

இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிவடைந்த அப்போது ஸ்பிரான்ஸிங் இருந்த ஸாமர்டெட் மாம் பிரிட்டனுக்குத் தொண்டாற்றத் தாம் தயாராக இருப்பதாகச் சொன்னார். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அவர்களைமாக இருக்கவில்லை; துப்பாக்கி ஒன்றை எடுத்துக் கொடுத்து, அவரைப் போர் முனையில் அனுப்பி வைத்திருந்தது.

ஸ்பிரான்ஸிங் தங்கியிருக்கும் அவர் ஆய்வினா - ஸ்பிரெஞ்சு நம்முடையது உத்தம விதத்தில் எழுதவேண்டும் என்று கோரியது. அவ்விதமே ஸாமர்டெட் எழுதினார். எழுதி எழுதித் தன்விஷை! யுத்த காலத்திய ஸ்பிரான்ஸிங் நினைவு அவர் அற்புதமாக வர்ணித்ததன் விளைவாக பிரிட்டிஷ் மக்கள் பிரெஞ்சு மக்களிடம் பெருமனவுக்கு அருதாயம் கொண்டு அவர்களுக்காகப் பாடுபட முன்வந்தனர். ஸ்பிரான்ஸிங் படை வெடுப்பிக்கொது ஸ்பிரான்ஸிங் இருந்த தமது உடைமாமக்கினைவளம் விட்டுவிட்டுப் பல அநிகரங்கள் ஓர் அடிகாரப் பீர்ப்புக்கு வந்த சேர்த்தார் ஸாமர்டெட். நாழிகளிடமிருந்து தாம் கப்பி வந்த இடக்கதைகளையும் அவர் கவனப்பட எழுதினார். பின்னர் யுத்தம் முடிபுய்வனையில் அமெரிக்காவில் தங்கியிருந்து அமெரிக்க - பிரிட்டிஷ் நம்முடைய வளர்க்கும் விதத்தில் திறமை எழுதித் தன் அருமைத் தரங்காட்டுக்கு அருத்தொண்டாற்றினார்.

எழுத்தாளர்களை யுத்தமாயத்தில் எப்படிச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள

லாம், யுத்த மேகங்கள் குழம்பொது எழுத்தாளர்கள் பணி எப்படிச் சிறக்க முடியும் என்பதற்கு ஸாமர்டெட் மாயின் வாழ்க்கை ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது.

புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞர்கள் மரம்பனாரைச் சிறந்தவர் ஸாமர்டெட் மாம். ஆனால் இவர் தோத்தெடுத்தது டாக்டர் பட்டத்துக்கான படிப்பை; எனினும் விஞ்ஞபி ஏற்றது எழுத்தாளன் தொழிலை. சிறந்த தொகு இறுக்கைத் ஆசிரியராகவும் நாவலாசிரியராகவும் நாடகாசிரியராகவும் ஒருபேரணங்கிய ஸாமர்டெட் மாம் பன்ஸிப் படிப்பின் போதே ஓரரணமாக

யுத்தங்களை இருத்தடுத்தப் படித்துப் போருவதில் போராளும் கொண்டிருந்தார். டாக்டருக்கும் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே எழுப்பி அதுவாங்கின் விளைவாக 'மாம் பெக்லின் மீனா' என்று நாவல் எழுதினார். இந்த முதல் நாவலை அவருக்குப் பெரும் புகளழத் தேடித் தந்தது. டாக்டர் பட்டம் பெற்றவரை, முழு நேர எழுத்தாளராகவே ஆக்கிவிட்டது.

ஆனால் அடுத்தாற்போல் அவர் எழுதிய பல கதைகள், நாவல்கள் பெரும் நோய்க்கிரீய் வாய்த்தன. போருளாதார நிலையில் 'மறுபடி யும் வைத்தியத் துறையில் புத்தரு கொள்கைதான் வேண்டும் போயிருக்கிறதே' என்று அவர் அடுத்ததுக் கொண்கத் தொடங்கிய சமயத்தில் ஒரு நிரூபம் ஏற்பட்டது அவர் வாழ்வில்.

வண்டலில் ஒரு நிலைப்பாடு அப்போது தடுத்து கொண்டிருந்த நாடகம் வேற்றிப் பெருது போக அவர்கள் அவரம் அவரை மாக வேறு ஒரு நாடகத்தைத் தேடித் தயாரிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தார்கள். சட்டென்று அவர்களுக்கு அவரப்பட்டதும், அறைத்த செனிய் ருடிக்கக் கடியதுமான நாடகம் ஸாமர்டெட்டினுடையதுதான்.

ஆனால் அவர்களை ஆச்சரியப்படும் விதத்தில் வேறு பிரெட்ரிக் என்ற அந்நாடகம் அமெரிக்க வேற்றிப் பெற்றது. ஸாமர்டெட் வைத்தியத் துறையை அறவே மறந்துவிடத் தீர்மானிக்கவும் சூதவியது. அடுத்த மூன்று மாதங்களுக்குள் அவரது நான்கு நாடகங்கள்

வண்டலில் ஒரே சமயத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன!

வாடின் பல பாகங்கள் கற்கும் விவாகம் கற்றுப் பலனம் சென்றுள்ளார் ஸாமர்டெட். அவர் எழுதிய நாமங்கள் பெருமையாலும் சொந்த அருவவங்களை அடிப்படையில் எழுத்தவையே, ஏறக்குறைய அவரது கவசரிதை என்றே சொல்லக் கூடிய ஆய்வு ஒரோஸ் பான்டேஜ் (Of Human Bondage) அது எழுதப்பட்டு இருப்பது வருஷங்களுக்குப் பிறகே மிகச் சிறந்த தோர் இலக்கியப் படைப்பு என்று போற்றப்பட்டது. அதுவரை யில் அந்தக் கவனிப்பார் இக்கிய

ஸாமர்டெட் மாம்

குதிரை உடை புத்தத்தின் போது பீட்டிஷனாகிய அந்த அரசாங்கத்தின் அகில காரியத்திலே குஷ்பாவிலும் ஸ்கீட்டிங் வாத்தியமும் வேறு பார்க்கும் வந்தார் ஸாமரெண்ட் மாம். இப்படிப் பலதரப்பட்ட குழந்தைகளையும் வாழ்க்கை ஞானங்களையும் கண்ட அவர், தமது நாயகங்களில் அவற்றைக் கொண்டிட்டுத் திறப்புப் பெற்றார். எழுத்துத் துறையிலே இருந்து அவரைப் போல் சம்பாதித்தவர்கள் கொஞ்சம் பேர்களே. தமது சொந்தத்தைத் தாராளமாக நல்ல காரியங்களுக்கு வழங்கினார். அவற்றில் மாணவர்களில் உபகாரச் சம்பளத்துக்காக அவர் ஏற்படுத்திய நிதியும், வருஷத்தோறும் ஞான ஞானக் கற்றுக் கொண்டிருக்கும் சிறந்ததோர் இளம் பீட்டிஷன் எழுத்தாளர் உடைவைச் சுற்றி வந்து அநுபவம் பெற உதவும் வகையில் அவர் ஏற்படுத்திய ஒரு நிதியும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடிப்பதாம்.

ஸாமரெண்ட் மாமின் எழுத்தாற்றல், எழுத்தாற்றல் இவற்றை விளக்கும் வகையில் அவரது ஒருவர் சித்திரம் துளிகளாக கீழே தருகிறோம்.

வாய்ப்பு மட்டும் கிட்டாமாயின் எந்தப் பெண்ணையோ ஆன்மத் தியாகம் செய்ய வாய்: ஏனெனில் தன்னைத் தானே பேணி வளர்த்துக் கொள்வதில் அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமான போஸ்தர் தன்னையே இழந்து கொள்வதுதான்.

பிடி

வாழ்க்கையில் தேவையான ஒரு சமூகம் அந்த அளவுக்குப் புறக்கணிக்கிறது

படித்துப் பாருங்கள்

என்பதைக் கொண்டுதான் அதன் ஊக்கத்தைக் களிக்க முடியும்.

விமரிசனம் வேண்டும் என்று மக்கள் கேட்டுக்கொள். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் விரும்புவது புறக்கணிக்கத்தான்.

தன்னைப் படிக்காதிருப்பதைக் காட்டிலும் கால அட்டவணையையோ 'காட்வாக்'களையோ உட்பிடிக்க என் தவார். இப்போதெழுதப்படும் நாவல்களில் பாதிப் பாகத்தைவிட அவை கவராமையான உள்ளன.

இவற்றையெல்லாம் தவறானவை என்று என்ன என்பது பற்றித் தவறாக எண்ணுவதில் மக்களுக்கு அசாதாரணமான திறன் உள்ளது. தவறான ஒருவரும் சீர்திருத்தவும் முடியவில்லை.

என் நடத்தைகள் பல அம்சங்களை நான் விசித்திர உணர்வுடன் பார்க்கும் சந்தர்ப்பங்களாகும். பல மனிதர்கள் கேட்கும் நான் உருவாக்கியிருக்கிறேன் என நான் உணர்விறேன். இந்த விஷயத்தில் என்னுடைய ஆதிக்கத்திலுள்ள மனிதனும் நீக்கியதாக இன்னொருவனுக்கு இடம் வழித்த தந்தையிடம் இருப்பதை நான் வேண்டும். இவர்களில் யார் உண்மையான நான்? எல்லோருமா? அவ்வது ஒருவருமே இல்லையா?

சாந்தலை

"தேவியே நீ இறந்த பின் என்ன நடந்தது? நீ என்ன பார்த்தாய்? உன் அநுபவம் எப்படி இருந்தது?"

"தேவியே என் ஆத்மாவைக்கு எவ்விதமான துன்பமும் நேரவில்லை; நோயும் இருக்கவில்லை; ஆனால் உடல் மட்டும் தொறுங்கிவிட்டது; அது ஆத்மா வளிக்கத் தகுதியற்றதாய் ஆகி விட்டது!"

"தேவியே நீ எனக்குப் பேருதவி செய்திருக்கிறாய். என்னைக் கனர ஏற்றுக்கொள்க? என் ஆத்மா என்னைக் கட்டியிருக்கிறது? நான் இறந்து விட்டேன். இது அற்புதம்! இரண்டு ஆதாமக்கள் ஒன்று ஒன்று புரிந்து நடந்து கொண்டாய், உமாவை அன்னையம், நம்பிக்கைகளையும் வளர்த்துக் கொண்டாய் ஒரே ஆத்மாவாக முடிவாய்?"

"முடியும் என்பதுதான் எனக்குத் தெரந்து தெறு, பிரமோ!"

சாந்தலையின் இந்த முடிவை இன்னைய 'நிவாஸி' பத்திரிகையின் பஸர் ஸ்பெக் கொண்ட முடியாமல் போகலாம். ஆனால் அப்பரிதவமான தூய காதலிலும், அதன் தொழில்க் தன்மையிலும் தெரிக்கமான, இவையிசிக்க முடியாத உண்மையான நடப்பிலும் தம்பிக்கை கொண்டுள்ள வர்க்கத்த

வர்க்கம் பெருமக்களுக்குச் சாத்தியமில் இந்தக் கூற்று தெருமை தெரிமுகச்செய்து என்னளில் நீர் மயக்க வயக்கும், நூலி முழுமையாகப் படிக்கும்போது.

இதுபோன்ற அந்த கற்பனை என்று ஒருதக் பட்டக்கூடாது விழையங்களில் உள்ளதைத் தருமை யாக்கிக் கொண்டு அதுகுடியோரும் உட, இந்த நாவலில் ஆசிரியரின் கதை சொல்லும் திண், சரித்திர நாவல்திலிருந்து வந்த பல சம்பிரதாயச் சடங்குகளை அவர் உணர்ந்ததை உடல் விளக்கி சுர்ணிக்வும் அறகு, பேதுர் சொன்ன கோவப் பெருமான் கோவில் எழும் பிய வித்தத்தையும், அதன் கை அழகுச் சிறுப் பையன் அவர் விரியாக எடுத்துக் கூறும் விதம் போன்ற வேறு பல அம்சங்களை வேரு யாக ரசியோர்கள்.

தெறாய்வை மன்னன் விஷ்ணுவர்த்தன னின் பட்டத்தாடு சாத்தியமையப் பற்றிய சரித்திர நாவல் இது. பிரம வண்டல ஆசிரியர் கே. வி. துயரில் இந்தப் புறடப்பை சாகித்ய அகாதமியின் ஆதரவில் சிதாதேவி நல்ல தாயித் தெருடல் இல்லாத வகையில் மொழிபெயர்த்திருப்பது பாராட் த தக்கது.

பிரசுரம்: கிழமைக் காரியாலயம், சென்னை-43 கிலோ கு. 8, 00

குற்றப்பீடமாக. அகலிங்கம் அர்
பொழுது இருந்ததென ஒரு பக்
கெட்ட. ஒரு மண்வெட்டி, சில
அரிசு புத்தகங்கள், ஒரு கிரேக்க
அகராதி!

பிற இராஜாக்கள் போல்
அவன் குடிசையில்லை, நுட்பிகளை
நாடி, ஓடவில்லை, எத்திரையும்
ஓடிர சித்தலை. யாவியைக் கவிழ்த்
துப் போட்டுக் கொண்டே
பொசித்துக் கொண்டே விழுத்
தான்.

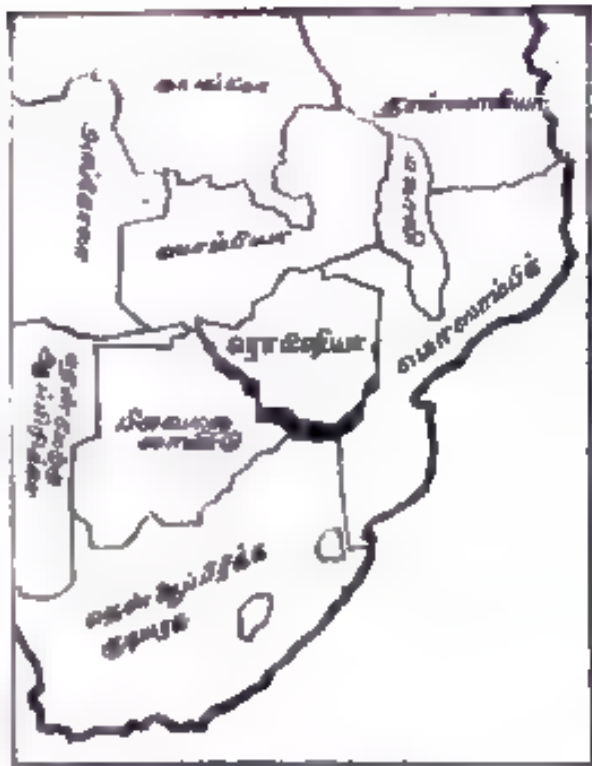
விவாபார நுணுக்கங்களிலே
அவன் தேர்ந்துநின்றான்; வாயிலே
பும் கரைத்துக் குடித்திருந்தான்;
சேதாத்நம், தத்துவம் பெற்றான்;
புறநாகிலே பவருக்கும் இருத்
தான்.

பத்து ஆண்டுகள் பறத்தன.
1880ம் 'ந. பிரீய் ஹாஸில்
கார்ப்பொரேஷன்' அவன் சிறு
விஞ்ஞன், நுட்பதன்: இரண்டு
வட்டம் பவுடர்கள். அது மாத்
திரமாம் மிகப் புத்திசாலியான
பார்பனே பார்த்துப்போ என்ற
ஐதலின் போட்டிக் கம்பெனியும்
தன்னோடு இணையும்படி பணிவ
வைத்தான். கிம்மாஸி வைரத்
தொழிலின் முடிவுடா மகன
லுக் உயர்த்தான். அந்த இரா
ஜம்: ஸர் லுக் கிஸ்டிரோன்.
புணம் குறிப்பது ரோட்டின்
இடைசியம் அவன். 'விந்த

ஆப்பிரிக்கா' என்ற இடம்பித்த அட
யிலே அவர் பொருளிட்டினார். அவருடைய
தன்மை தென்னம் கோட்டன் என்மலர்
சில அறக் தங்கு ஒரு புரட்சியை
அடக்கியிருக்காக ஓர் அகந் திணைப் போம்
கொடுத்ததாகவும், அகக் அவர் மறுத்து
கிட்டதாகவும் சொன்னார். ரோட்டன் உரிமை:
'கோட்டன் என்க்கு அப்படி காராவது
கொடுத்திருந்தான். எத்தனை 6 அறகை
அளவு நிதியாக இருந்ததாம் ஒற்றுக்
கொண்டிருப்பேன். பெரிய திட்டங்கள்
இருந்தால் போதுமா? பப்ப இன்னமும்
அவைகள் என்ன ஆகும்?'

'ஆண்டுக்கு 35 வட்டம் பவுடர் வரை
ரோட்டன்வுக்கு வரும்படியும். ஆண்டு வுறவுக்
கடைசியில் கடைசியில் 'ஓம்! புராய்ப்பாகவே'
இருக்கும். எத்தனை 100 'பொருள்கள்' அவர்
அளவி. அம்மிக் 'கொடுத்தார்' என்று
ரோட்டின் பாங்குகும், அவர் உயர்வதையை
எழுதியவருமான ரிட் கை குறிப்பிடுகிறார்.

ரோட்டன் பணக்காரரானதும் அரசியலிலே
குறித்தார். அப்பொழுது - டச்சக்காரர்
களின் வழிவகுப் போவர்களின் ஆதிக்கத்தில்
புராய்வியால் மாறிவம் இருந்தது....
புராய்வியாலுக்கு வடக்கே இருந்த கெட்டென்
லாண்ட், கோலன் லாண்ட், பெக்கலாரு
லாண்ட், மாஜோலு லாண்ட், மட்டியி
லாண்ட் ஆகியவை போவர்களுக்கா அல்லது
தென் ஆப்பிரிக்க பிரிப்புகளுக்குள்ள என்ற
போட்டி எழுந்தது.

புராய்வியாவில் போவர் தலைவரான
பாங்குலுரை கிடத் தாம் சிறத்த இராஜ
தத்திரவாதி என்பதை ரோட்டன் கொஞ்சம்
கொஞ்சமாக நினைத்தார். கெட்டென்
லாண்ட், போலன் லாண்ட் ஆகியவை
ஒன்றுதலின் ஒன்றுக் பிரிப்புகளாகருடன்
ஒப்பித்தல் சென்று கொண்டே கிட்டன்,
ரோட்டின் பாங்கை, அதற்கும் வடக்கே
பாய்த்தது.

ஆப்பிரிக்கக் கடுமையில் போர் வீரத்
துக்குப் புதற் கொண்டவர்கள் - ஜாஜக்
களும், மட்டியிலுமே. அவர்கள் பிரதே
சம் மட்டியிலி லாண்ட், மாஜோலு லாண்ட்
வென்று பெண்டவர்கள் குறித்தவை. மட்டியிலி
களின் புதற் லாங்கத் அரசின -
வோ பெண்டுவோ.

போர் பெண்டுவோயின் நாடு, காங்க வளத்
தின் புத்தித்க வேண்டும் என்பது
வேண்டியவர்களின் ஊகம். கடம் மட்டித்த
கிட உயர்த்த ஆதிப் பட்டும், ஐரோப்பியர்
வாழ்வுக்கு ஏற்றது என்பதும் அவர்கள்
அறித்ததே.

வோ பெண்டுவோயின் தலைவராம்,
புலவாயோ, மட்டியிலி மொழியில், 'படு
கொண்ட் ஊம்' என்று அத்தற்குப் பொருள்!
ரோட்டன் புலவாயோவுக்கு ஒரு துறக்
குறவை அறப்பினார். சேன்றார் வோ பெரு
கேமிடம் கேட்ட உரிமை: மட்டியிலி,
மாஜோலு பகுதிகளில் உபகாமி யொருங்
கை கேட்டும் உரிமை!

உருவமாண நதி ஆடாமல் அமைவாமை
 சீர்திருத்தம். ஆபத்த சித்தியின் அபிவிருத்தி
 விடத்த வேர பெருகுவினாள் மூன்று ஒப்பத்
 தப்பத்திரம் விளித்துக் கிடந்தது. மட்டியி
 வீரர்களின் கவசங்கள் பண்பாத்துக்கொண்ட
 டிருந்தன. தெஞ்சைக் கைவிலே பிடித்துக்
 கொண்டு வெங்கையர்கள் சித்திரத்தார்கள்.
 பெருகுவினா திரைத்தான். "இது மட்ட
 யினினைத் துக்க தான். ... இந்த அங்கதம்
 அங்கதின் அங்கதம் காலம்... என்றது
 தும் இந்த வெங்கையர் காரிகள், குறுகுக்கள்
 எல்லாணரையும் அபிவிருத்தி கிட்டார்கள்.
 பெருகுவினா திரைத் தன்மைத்துதான் இவர்
 களைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்..... அதோடு
 பணம் கிடைத்திடுவது பணம்! அதை
 எப்படி கிட்டு விடுவது?"

பெருகுவினா இவ்வாறு, கைவிலே கைவெழுத்
 திட்டான், வேர பெருகுவினா. அவற்றுக்குக்
 கிடைத்தது: 1 மாதம் 180 பவுண்டுகள்
 'பென்ஷன்'. 1800 துப்பாக்கிகள், 7,00,000
 துப்பாக்கி ரவைகள், பிரமிக்கப் பொருத்
 திய ஒரு ஸ்கைப் படகு! அதற்கு விவரமாக
 800 பவுண்டுகள் பெருகுவினா தர வேண்டும்!

இந்த அர்ப்ப விழிப்புத் வெங்கையர்கள்
 பதிலாகப் பெற்றது: காரர் ஈதது கட்டும்
 சதர ஸ்கைப்பில் ஏகபோக கரங்க காரினர்!
 'மாமம் மாற்றி மட்டியினினைத் தாக்குவாரி
 களோ?' என்று அங்கித் கொண்டே இரு
 மாதம் பிரயாணம் செய்து 11-8-1880ல்
 தற்போழுது தலைகாப் ஸ்கைப்பினி கள்ள
 இடத்தை அடைந்தார்கள். அங்கதம் பிரி
 டிட்டு பிரதமரின் பெயரை அந்த ஏதும் தக்
 குக்குச் சூட்டினார்கள். ஸ்கைப்பினி வேகமாக
 வளர்ந்தது. ஒரு வருடத்தில், அங்கித் மூன்று
 பாங்குகள், ஒரு கட்டாக் கைவிலே, ஒரு
 டவுன் ஹவுஸ், ஒரு தபாலாயினி, டிரீ
 ஆகியதிலி, நான்கு எச்சுகள், நான்கு
 தெரட்டைகள், ஒரு தேய்க்கொண்டி!

பெருகுவினா தனது ஆட்டு வேகமாக வீழ்வு
 கைப் பார்க்கதான். பொருக்கு ஆதரவுதங்கள்
 செய்தான்; போலி நடந்தது. வெங்கையர்
 கள் அவன் தலைநகரையே புலவாயினாயை
 4-11-1883ல் பிடித்தார்கள். வேர பெரு
 குவினா ஸ்கைப்பினிச் சதர்ப்பு நினைக்களுக்குத்
 தப்பி டிடி, அங்கித் மடித்து போனார்.

பெருகுவினா இறந்தபோழுது 'கங்களுக்குக்
 காலம் வரும்! காத்திருங்கள்! ஏழு நிமி
 ஷங்க்கும் பொழுது கங்கள் தலைவன் வரு
 வான்' என்று கூறிவிடுத்தான். 1885ல்
 மட்டியி வீரர்கள் 17,000 துப்பாணிகள்,
 புலவாயினா கற்றுப்புறங்கிலி கொள்வி,
 கொடி நடத்தினார்கள் 'தலைவன் வருகிறது'.
 போர்! போர்! என்று இருந்தார்கள். ஆனால்
 தலைவன் வருவதில்லை!

சிக்ஸ்தேரட்டை அப்பொழுது அரசியலின
 தன்மைத்து போலி... என்றது துணி
 வாகக் செயல்பட்டு இருந்திருந்தது. தன்மைத்து
 வாக மட்டியினினைத் போர்முகம் அருகில்
 கூடாமல் அ; அதுத் தங்கினார்.

மட்டியினினை அவரைக் கண்டு அருகி
 னார்கள். 40, 42 கட்டைகள் கட்டின. பிறகு
 மட்டியினினைத் தலைவர்கள் குறுகியினைத் துருவ

ராக் கத்தனர். ரோட்டை சமாதானத்தை
 அவர்களிடம் வலியுறுத்தினார்.

அருகாநெருக்கடன் ரோட்டை திராவுத
 பாணிவாக மட்டியினினைத் சென்றார்.
 அவர்களு கொடுக்கையும், கொள்விவைப
 யும் கண்டத்தார். 'சமாதானம் நிமித்தம்
 வேண்டும்' என்று குறுங்கினார்.

தனிமனிதனின் தெருக்கம் மட்டியி
 களின் போர்க் கைத்துத் தொறுக்கிவிட்
 டது. மட்டியினினை ஆயுதங்களின் கீழே
 விடுத்தார்கள். கைக்கெனின் வீழ்ச்சி பரிபூரண
 மாயிற்று.

ரோட்டின் பெயராக் அமைத்த
 ரோடிவினா வளர்ந்தது. இரயில்வேக்கள்
 வந்தன; கரங்க வளம் பெருகிவது.

1883ல் கார்ட்டரிட் கம்பெனியின் ஆட்சி
 முடிந்தது. அட் ரொடிவினா, தென்
 ரொடிவினா, தியாண்டாந்து மூன்றும்
 சேர்ந்து 'பெட்ரோலியம் ஆப் ரொடிவினா
 அண்ட் தியாண்டாண்ட்' என அமைத்தது.
 இவ்வாறுத்தின் மேற்பார்வையோடு ஆட்சி
 நடத்தது.

ஆப்பிரிக்காவில் ஏற்பட்ட புதிய கிழிப்
 பின் கிளவாக, 84-10-1864ல் அட்
 ரொடிவினா, 'ஸ்கைப்பினா' என்ற பெய
 ருடன் விடுதலை அடைந்தது. கருதிப்பதி :
 டாக்டர் கைவிலே கைவிலா.

தென் ரொடிவினாவின் கைப்ப: 1,80,000
 ரூபாய் வளங்கள்; இரன், புலவாயினி, புறங்கன்
 முக்கிய விவரப்பொருள்கள்; சமார் 20
 கட்டைகள் கைவிலைகள் உள்ளன.

விவக்கரி, அன்பெய்டாண்ட் உற்பத்தி
 அறிக்கை. தென்விருக்காவினாவுக்கே தென்
 ரொடிவினாதான் பெருங்குறையும் அன்பெய்
 டாண்ட் அளிக்கிறது. 1885ல் 33 பிளாஸ்க்
 பவுண்டுகள் பெருமளவுள்ள கைப்பொருள்கள்
 விடுதலைப்பட்டன. அந்திய தங்கத்தின்
 பங்கு: ஆறே முக்கியப் பிளாஸ்க் பவுண்டுகள்.

கடற்கரை இவ்வாத கைவிலைக்குப் பருதி
 தென் ரொடிவினா! துர்மியினா, திராவிட
 பிக், பெருங்குறையானது. தென் ஆப்பிரிக்கா
 இவ்வ அதனைக் குற்றத் தாருகள். மக்கள்
 தொகை பதினாட்டு ஆப்பிரிக்காக்கு ஒரு
 வெங்கையர் என்ற கிவிதத்தில் உள்ளது.

ஆப்பிரிக்கா மக்களின் ஒரு பருதிவினாக்குத்
 மட்டுமே கட்டுவினா என்பதுதான் அவர்கள்
 சொத்தமுள்ள 85 கட்டைகள் கைவிலை
 களில் 18க்கு கட்டுவினா கட்டுப் போட
 4-9-1881 லுருக்கிப்பெச்சொகக் கைத்திர
 அறிவிப்பைக் தென் ரொடிவினிய் பிரதமர்
 துபாய்மயமித், 11-11-1883ல் அறிவித்து
 கிட்டார்.

ஆட்சி கைவிலைகள் கைப்பற்றியுள்ள
 தென்ரொடிவினா தென் ரொடிவினா வெங்கையர்
 வளரப் பார்க்கது, கைவிலை பொங்கி நிதிநிறுது.
 ஆப்பிரிக்கா கிளந்து உறுகுநிறுது.

மட்டியினினை அரண் வேர பெருகுவினா
 குறிப்பிட்ட 'புரான்' சத்திரோகயம்! ஆப்
 ஆப்பிரிக்காவில் திரைக்கடிவ காலம் தெருங்கு
 வதற்குமே தொடர்ந்துவருது. ஆனால் அதற்கு
 மூன்று ஏதப்படப் போகின்ற நிமித்தகென
 கிடைத்தது. தெருக்கம் சிடுக்கிடைத்தது.

பொங்கல்
விசேஷ விற்பனை!
பட்டுச் சேலைகள்

- கோளி பீஸ்கள்
- நுயல் சேலைகள்
- மற்றும் பல தூதன ஜவுளி ரகங்களுக்கு

நல்லி

பாண்டி பஜார்

இயாகராய நகர் - மதராஸ்-17

போன் :
42567

டெக்ஸ்டைல்ஸ்

9-7-66

சுரபிது அன்று
விற்பனை உண்டு!

தி மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வேஸ்ட்மென்ட்
கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்.

23, நுங்கம்பாக்கம் ஹைரோடு, சென்னை-34.

டிபாஸிட்டுகள்

ரூபாய் **1,00,000** மும்

அதற்கு மேற்பட்ட தொகைகளும்

ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

கணிசமான வட்டி விகிதங்களுக்கு

எங்களை அணுகுங்கள்.

உங்களுடைய அசலுக்கும் வட்டிக்கும்

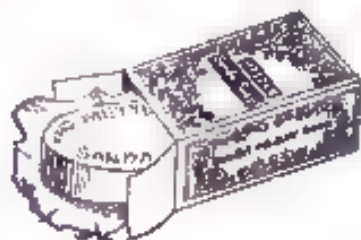
சென்னை அரசாங்கம்

உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறது.

மேனியெழிலை அள்ளி அளிக்கிறது

மேட்டூர் சந்தன சோப்

நான் முழுவுதும் சந்தன கறுமணம் தீர்த்தது
நிற்கச் செய்யும் உணர்த சோப்

மேட்டூர் தெமிதல் & இண்டஸ்ட்ரியல்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்.
மேட்டூர் அண் A. 5. மேல் தூர்வா
மாணாபுரம் சென்னை.
சேஷசாமி பிரதாஸ் இகாஸ்ட் லிமிடெட்.

Crntion-MC-613

காவச் சக்கரம்

அத்தியாயம் 15
மனமாற்றம்

தங்கப்பன் சத்திய சத்தனாக இருக்க நினைப்பது குறித்து உஷா பல தடவைகளில் அவனைக் கேசி சொத்திருக்கிறாள். அவள் நேர்மைமாளானாக இருப்பிற் அவளிடம் பொருமைமைய வளர்த்து அவள் கொபமுறவும் காரணமாக அமைந்திருக்கிறது. அவளை நெறிதவறி நடக்கச் செய்யும் உத்தேசத்துடன் அவள் கவர்ச்சியான சிரிப்பை உதிர்த்து அவளுடன் பேசியிருக்கிறாள். தங்கப்பன் உறுதியாகவே நின்றுகொண்டிருக்கிறான். அவனுடைய தொழிலகத்தில் தகராறுகளை உருவாக்கியும் நேரதல் பிரசார சமயத்தில் பல சதிகளைச் செய்தும் பார்த்திருக்கிறாள். அவன் அசைந்து கொடுத்த திண்டில்.

ஆனால் நேரதலின் முடிவில் அவன் சகா விலக்கு வாங்கப்பட்ட செய்தி கேட்டு ஏதப்பட்ட பேரதிர்ச்சியும் அதை யடுத்து அவனும் தோல்வியுற்ற செய்தி யைத் தாங்கி வந்த மாசுதி. "தம்பி! சத்தியம் செய்து விட்டது" என்று கதறிவாடியே அவன் மடிவில் மன முடைந்து விழுந்து இறந்து போனதும் அவனை அடியோடு மாற்றி விட்டன. உஷாவின் வசிகர விழிகளோ, என்ன மொழிகளோ அங்குதும் தும்பிச் சதிகளோ சாதிக்காததை இவை சாதித்து விட்டன. தங்கப்பன் இப்போது பழைய நேர்மைமாளான் அவன்! எந்த அளவுக்கு அகப்பட்டிருக்கொன்னாமல் தடுக்கத் தங்கள் செய்வலாமோ, அவ்வளவுமே செய்தான் அவன்!

கனக்கு வழக்குகளை வைத்துக் கொண்டு இற விதத்தில் ஏமாந்ததும் எஞ்சம் கொடுக்க

வும் அவன் தயாரானபிறகு இப்படி நடத்த கொண்டு நின்றிருந்த வரும்பின் பணம் பண்ணுவதும் மிகவும் எளிது எனக் கண்டான் அவன். அதிசயம் பண்படுத்தியும் உழைத்துப் பாடுபட்டும் கொவம் செய்து வாழ்க்கையில் உயர்வது நிறைமாளிகைக்குக் கூடக் கடினமான காரியம்தான். ஆனால் இப்போது அவன் நடத்துகொண்டிருந்ததற்கு அதிகமாகச் செலம்பட வேண்டியதுகூட இல்லை! கொஞ்சம் சாமர்த்தியம் தேவை, அவ்வளவு தான்.

உஷமான உழைப்பால் அவன் சாதிக்க முடிந்தது சொற்பமே. தொழிலகத்தில் அந் விருத்திக் கு எத்தனையோ இடைவழிகள், தொகைகள், சிற்சுவர்கள். ஆனால் இவ்வுதாமரைத் தொழிலகம் வெகு விரைவாக விவசாயத்து கொண்டு போய்விற்று! கறுப்புப் வெண்புழைப் பணம் தாழாளமாகக் குவிந்தது.

மிருகாட்சியின் போதனைகளின்பேரில் அவன் ஓர் அதிர்வின் கம்பளியில்லாத மாறிய பிறகு அவனுக்கு ஆட்சியிலிருந்தோரிடம் கொஞ்ச உற்சவிக் குத் தம்பிக்கையம் விவசாயமும் மதிப்பும் அடியோடு மாற்றத்து விட்டன. அதன் பின், இப்படிச் சட்டத்துக்கு விரோதமாக நடக்கிறதென ஏற்ற மனச்சாப்பி உறுத்தல் கூட அவனுக்கு ஏற்படவில்லை. உள்ளத்துக்கு ஒரு தீவிர கம்பளியில்லாததையும் பிறர் களைக் குத்து ஒரு மூதனானி - தொழிலதிபருகவும் - விவசாயம் தன் விதிநிர நிதியை எண்ணிப் பார்த்து அவன் தனக்குள் சிந்தித்துக் கொள்வான். பிறகுதான் விரும்பியதும் இதைத் தான். ஏதோ ஓர் உள் தொக்கத்தோடுதான் அவன் ஒரு கம்பளியில் என்பதே வெளியே யாருக்கும் தெரியக் கூடாது என்று அவன் கனிகுந்தான். அத்துடன் எந்த வழிகளைப் பின்பற்றவேண்டும் பணம் பண்ண அவன் தயக்கக் கூடாது என்றும் அவன் எவ்வளவு சம்பாதித்த தந்ததானும் அது அவர்களுடைய

தொகுதி மக்கள்! உங்களை சித்திரி எப்போது விரிவடைவது போலிறது? நாட்டைப் பற்றி மொத்தமாக நினைத்துப் பாருங்கள். இந்தத் தேசம் முழுவதிலுமே இன்று ஒரு சேரிருத்த யோசம் பரவ வேண்டும் என்பதாயமாக. அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று யோசிப்புகள். எங்குத் தெரிந்து இதற்கு ஒரே வழிதான் இருக்கிறது...

"மனத்தை விசுவப்படுத்திக் கொண்டு, பரவலான முறையில் எதைதும் நினைத்துப் பார்க்க எங்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்தவனே அவர்தான்" என்று நன்றியோடு எண்ணினான் தங்கப்பன். "இன்று நான் சட்ட வரம்புகளை மீறித் தவறுகள் இழைத்தாலும், மோசடிகள் செய்து பணம் சேர்த்தாலும் தான் இவ்வெல்லாம் ஓர் உண்மை மட்டும்தான் பரவப்படப் போகின்றன. இந்த நாட்டிலிருந்து லஞ்ச காலங்களும் ஏமாற்று வித்தைகளும் விடைபெற்றுக் கொண்டு ஒப்போகின்றன; மனத்திலும் வாக்கிலும் செய்

விலும் சத்தமான எழுதலும் அரங்காட்சியும் உருவாகப் போகின்றன. உழைப்பும் தேசமையும், அறிவார்த்தும் அவற்றுக்குரிய நியாயமான உயர்நிலையை அடைந்து பரவ் தரப் போகின்றன!" - இப்படியெல்லாம் பேருமித்ததுடன் எண்ணியபடி சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் பிளாட்டாரத்தில் ரயில் விட்டு இறங்கினான் தங்கப்பன்.

அத்தியாயம் 18

தீர்மானம்

"வா தம்பி! ரொம்ப நாளாகப் பார்த்து, செங்கிலித்தானோ?"

தங்கப்பன் குரல் கேட்டுத் திருக்கிட்டுத் திரும்பினான். "இவர் எங்கே என்னைத் தேடிச் செங்கு வந்தார்?" என்று எண்ணியவனாக, தாய் மாமன் முருகேசனுக்குப் பின்னால்

செல்லுமாய் அவன் அப்பா சபாபதியும் நின்று கொண் டிருந்தார்கள்.

"செங்கிலித்தான் மாமா! நீங்க எப்படி இருக்கீங்க? வீட்டிலே மாமி, மீனாட்சி, மாப்பிள்ளை எல்லோரும் சுகமா?"

"எவ்வாறும் நல்லத்தான் இருக்காங்க. மீனாட்சியோட கல்யாணத்துக்குக் கூட உனக்குக் கடிதமாக போட நினைச் சேன்; என்னமோ உனக்கு அவனைக் கட்டிக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று கோபம். அழைப்புக் கூட அனுப்பாமல் இருந்து விட்டேன். கிடக்கு, அந்தப் பழைய கதையை வெல்லாம் மறந்துரு தம்பி! வா, போகலாம்."

"மாமா! எனக்காவா நீங்க ஸ்டேஷனுக்கு வந்தீங்க?"

"ஏன் வரக்கூடாதா?"

"அருவசிய சிரமம்."

"கம்மா இருக்கட்டும், பரவாயில்லை. வீட்டிலே எஸ்ஸோரையும் அழைக்கக்கிட்டு தேற்று மாம்பலாப் போலிருந் தென். செல்லத்தைப் பார்த்து ரொம்ப ஓர் னா சுகன்னு மிஞ்சி. குறைவாட்டுக் கிட்டா. அங்கே போனப்போ பேசிக் வாக்கிலே நீ இன் னிக்கு வருகிறதா சொன் னாங்க. உடனே நான் கார் கொண்டு வரென்னுட்டேன்! காணியிலே 'அவாரம்' அருச் சதும் எழுதிருச்சு தேரே மாம்பலம்! இவங்களை யும் காரிலே ஓற்றிப் போட்டுக் கிட்டித்தம்பிணை வரவெற்க

மத்தியம். ஒவ்வொரு நாளும் மத்தியம் (மத்தியம்)...

"என்னை?"
 "புறமே!"
 "வெளியே செல்லலாமா?"
 "வெளியே என்ன தம்பி? சீக்கிரம் மாடிகளுக்குக் கழுத்தை நீட்ட வேண்டியவன் தானே நீ? செல்லத்தில் கைவாலைய போட்டுச் சொல்லி இப்போ ஒத்தினை மார்திறக்கலாம்.... போர்ட்டர்!"
 "வேண்டாம் மாமா! நானே தூக்கிட்டுறேன். ஒரே பேட்டிதான்" என்று தங்கப்பன்.

முருகேசன் அட்டகாசமாகச் சித்திரம்.
 "இத்தனை பெரிய முதலையினதற்குப் புறமும் உங்களைப் பழைய பழக்கங்கள் விட மாட்டேங்குது இவ்வளவு?" என்று வேட்டையாடு முன்னும் நடத்தார்.

"செல்லம் நீ எப்படி இருக்கே? அம்மா தனம்பாடு?" என்று விசாரித்துக்கொண்டே அவனுடன் முருகேசனையும் சம்பாதினையும் பின்புறத்தில் சென்னுடன் தங்கப்பன்.

காரி மாம்பழம் போய்க் கொண்டிருக்கையில், "தம்பி யுக்கி போலிதாக்க கேள்விப் பட்டேன்; என்ன விஷயம்? சதாராரா?" என்றார் முருகேசன்.

"அப்படிக்கு?"

"என்ன தம்பி, ஒண்ணுத் தெரியாத மாதிரி புருடா விட்டே!" என்றார் முருகேசன் அவனை நம்பாதவராக. "சதாராரா என்ன எந்த அறிந்ததிலே எடுத்துப் போர் வை சாராடு என்னுத் தெரியாது. சதாராராக்கு என்னையும் உங்கையும் போலிதவங்களுக்குத் தெரிஞ்சு அரித்தம் ஒன்னே ஒண்ணுதானே? இப்ப என்னவே எடுத்துக்க. சதாராரா பண்ணுமே நான் இப்படி அப்பாவியர் காரும் பங்கலாவியா வாங்கி உசத்திருக்க முடியுமா? அன்னாளுக்கு 'என் திவத்திலே இவ்விர கங்கைக்கேடு, என் சிட்டியே இவ்விர அடிசு' என்று வைக்காதே" என்று துரத்தி அடர்சையோ, அதுக்காக உன் மேயே ரொம்பக் கோப்பப்பட்டேன். ஆனால் அமைச்சுக்கு என்னுத் நீ எத்தனை நன்மை செத்தெகிறது போகப் போகத்தான் புரிஞ்சுது. தம்பி சார் சிட்டிப் போய், மத்திரி நிழலிலே அப்படி ஒண்டிக்கிட்டேனா? அவன் சொன்ன வேண்டிச் செய்துக்கிட்டிருந்தேன். உன்னுடைய

தொழிலாவிடையேயும் தெரிந்த சகலத் திவ உசக்கு ஆதரவு கொடுக்க முக்கியமான புள்ளிக்கிட்டுட்டேயும் மத்தவங்கலிடமும் உசக்கு எதிராகவே உஷா சொன்ன படியே சகலியோப் பிரசாரம் செய்துக்கிட்டிருந்தேன்...."

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரிஞ்சு விஷயம் தான், மாமா!"

"உனக்குத் தெரியாதவிறதுக்காகவா சொன்ன கபிறன் தான்? பாக்கிச் சந்தையக் கேளு. எப்படியானாலும் அவங்க பதவியிலே இருக்கிறவங்க; தாம் போடுவிற நம்பிடு விஞ்ஞாதுவனு திவக்கிட்டிருந்தேன். தம்பிக்கை பொய்யாகவே. கொஞ்ச தூவிலே இவ் தளையுக்கொட கடாட்சம் தம்பி பேசிலே விழுந்தது. சரியான இடத்திலே, சரியான நேரத்திலே, சரியான ஆசாயிட்டுட்டே, அவர் சரியான ஒரு வார்த்தையையும் போட வேண்டியதானே? அப்புறம் தாம் மூன்றுக்கு வர என்னாம் தன்னுடைய நடக்குது!

"மவுண்ட் ரோட்டிலே ஒரு பிளாட் விடைக்கது தம்பி, அதிலே அப்பா மாடர்னு ஒரு திவையிட்டர் எழுப்பினேன். அதன் பக்கத்திலேயே ஒரு பிங்குப் கட்டினேன். அதை ஒரு சர்க்கார் காரியாலயத்துக்காக வாடகைக்கு எடுத்துக்கிட்ட தம்பி மினிட்டிரே தனதுக்கா ஒன்றாடு செய்துட்டாரு. வாடகையைச் சொன்னா நீ மயக்கம் போட்டு விழுந்ததுவே! அந்த வாடகையை அப்படியே வட்டிக்கும் அத்துக்குமா மாதிரி மாதம் கொடுத்திடறேன். திவையிட்டிரே என்னுத் தாராளமாக ஒரு சம்பளம் போட்டுக்கிட்டிருக்கேன். மேற்கொண்டும் தன்னை கரும்படி. இன்னும் இரண்டு வருஷங்களிலே என் கடனையாவும் தீர்த்துரும். ரொம்ப வாயம் இல்லை! என்னைக்கிட்டேன். அப்புறம் இன்னைக்கு வாய்க்கு எவன் அமுதது? துணிஞ்சு இத்தக் காலத்திலும் நான் இறங்கியிராது பைசா விடாமே என்னவிறுத்தாக்கட என்னைம் தந்தாது ரூபாய் தேவியிருக்காது. இப்போ என் மதிப்பு என்ன தெரியுமா? பதினாறு வட்டாய் எதுக்குச் சொன்னவந்தேன். என்னை தம்பி எப்படி, எவன், ஏன் கடன் கொடுத்தான்? சதாராரா பண்ண வேண்டு இருதென்னம் தடக்குமா?"

"என் உதனை அப்போது தண்டித்தக் கொண்டாயே. இப்போது என் உயர் திவ

சந்தவத்தியாசம், சந்திரன் அருள்மேத விதிகள் 8. V. பண்டித் அனாசனின்

50 ஆண்டுகளாக லக்ஷக்கணக்கான குடும்பங்களில்

நஞ்சுள்கூடு-பல்பொடி

ஐக்கோர்ட்டில் உரிமைதீர்ப்பு பெற்றது

போலிகள் செய்யவாங்குகிறதற்கு விரிசுக்கும்

குடிசைகளுக்கு உபயோகம், கட்டிடம் பாக்கல், மத்திய இலாகா (பாக்கல்) உபயோகம், ராணுவ இலாகா, திவானி இலாகா (கல்கிவிசல் பாக்கல்), போலிக்ஸ் பருத்திகள் சிறை கிருமியுக்காக உபயோகத்திற்கு 10-15 வருஷ தாமதமாகும் சமூகம், கோடு குத்திகள்: டி.டி.டி. கண்ணாடி, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

வருகிற துணையி னாதம் மகர னாகராத்தி யன்று ஒவ்வொருவரும் காணிக் கந்தானம் செய்துவிட்டுச் சமீபத்திலுள்ள விஷ்ணு கோயிலுக்குச் சென்று கோபுரத்தவாரத்தின் வெளியே வடக்கு முகமாக உட்கார்ந்துகொண்டு துணை

தீர்த்தத்தினால் முன்று முறை ஆச மனம் செய்து பகவானின் பாதங் களை நினைத்துக் கொண்டு, "நாராயண" என்னும் பகவந்தாமத்தை மூன்று தடவை மனத்தில் நினைத்துக் கொண்டு, மறுநாள் மூதல் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் தினமும் காலை யில் கந்தானம் செய்துவிட்டு, நூற் றெட்டு தடவை இந்த நாமத்தை ஜபித்துவரவேண்டும். பகவானிடம் பக்தி நிறைந்த ஒவ்வொரு நபித்து குடும்பத்தின் வம்சத்தினரும் இந்த நாம ஜபத்தை துன்ம விரதமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த புத்த காலத்தில் ஜபம் முடிந்தவுடன் விசேஷமாக பகவானை உத்தேசித்து நமஸ்காரம் செய்து நாட்டிற்கு ஜபமும், சமாதானமும், அபேஷமும், வேள வேளமும் உண்டாக பகவானைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோபு பீடம் துக்குரு ஸ்ரீ கங்கராசாசிய ஸ்வாமிகள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

ஸைப் பாரி" என்று குத்திக் காட்டுவதற்காக அவர் இப்படி செய்கான் போலிலில் என்றும், அடிப்பட்டவர்களிட மெல்லாம் இப்படிப் பெருமை அடித்துக் கொண்டு தம்மைச் சிறுமைப்படுத்திக் கொள்ளும் இயல்பினர் தான் என்றும் தங்கப்பனுக்குப் பரிந்துறு. "வஞ்சம் கொடுப்பதைச் சொல்றீங்களா சதாராரி பண்ணுவதென்று?"

"அத்துடன் மோசடிஸையும் சேர்த்துக் கொள் தம்பி! கிரோடு, அத்தனையும் கிரோடு!"

"என்ன துணிக்கம் இந்த மனிதருக்கு?" என்று மனிதநாள் தங்கப்பார். "அந்த நாளி னேயே என் தாயானா ஏமாற்றி, பெளய்க் கணக்கு எழுதி நிலத்திலிருந்து வரும் வரு மானத்தின் பெரும் பகுதியை விழுங்கி ஏப்பம் விட்டவர்தானே?"

"என்ன செய்யாய்!" என்று மிகுந்த மனக் கலப்புடன் பேசினான் தங்கப்பன். "இன்னைய ஆட்சியில் வடகவி தேவியே உத்தரிரம் இடுத்து விட்டான்! ஆட்சியாளர் கொடுத்து இடத்துக்குத்தான் இவன் போய்க் சேர வேண்டும்!"

"தம்பி! அழகாகச் சொல்லிட்டே! நூற் றிலே ஒரு வாகு! 'வடகவி கட்டாச்சம் பீனே, மத்திரி கட்டாச்சம் முன்னே' என்றுகூட 'பீனினன்' வட்டாரத்திலே ஒரு புதுமொழி உருவாகியிருக்கு. 'யுக்ஸியே' தினதாளனுடம் தான் தண்டம் சமர்ப்பித்த தாகச் சொன்னு!"

"இந்த வருஷத்திலே நான் யுக்ஸிக்குப் போவதும்தான் முன்னுத தடவை, போயிட் டும், விசேஷமாக ஆய்வி நடத்தறது இந்தக்

காலத்திலே எவன் யுக்ஸிக்குப் போகாமல் தொழில் நடத்த முடியும்! எத்த விமா னத்திலே இடங்கள் காலியாச இருந்தாலும் யுக்ஸிக்குப் போகிற 'பீனினன்'களில் மட்டும் எப்பவும் எல்லா எட்டுகளும் இரண்டு வாரக் களுக்கு முன்னதாகவே 'புக்' ஆகியிருக்கி ன்னோ! பம்பாயிலிருந்து ஒரு நாளைக்கு முன்னு விமானங்கள் யுக்ஸிக்குப் புறப்படுகின்றன. அதுவும் போதவில்லை. எத்தனை கம் கொணிகள் யுக்ஸியே நிரத்தரமா நேராட்டில் கனிக் அளவகள் 'பீனினன்' செய்து கலத் திருக்கின்றன. யுக்ஸியில் ஒரு விசேஷப் பிரதி திதி இன்னாத பெரிய கந்தாபயம் ஏதேனும் இருக்க முடியுமா?" தங்கப்பன் வருத்தம் மிகப் பேசினான்.

"தம்பி! என்னற்குக் கிணப்பிறை நீ! எத்தனை மணிக்குப் பீனினன்? தான் ஓர் போரிட்டுக்குத் தான் எடுத்துக்கிட்டு வரேன்."

"சங்களுக்கு ஏன் கொத்தாய்? தான் ரவினிக்தான் போவர் போகிறேன்."

"அதுவும் தங்கப்பாசனாகாக. ஏ. வி. சியே மறுநாள் நான் நிம்மதியா ஒரு 'தொவி டே'வை அனுப்பிக்கொண்டுப் போகலாம்."

"நான் பஸ்ட் லினாவிலேதான் போய் போகிறேன்" என்றான் தங்கப்பன்.

"தங்கப்பா, நீ 'போட்டர்' எதுக்கு' என்று கேட்ட போதே சொல்லிட்டேனே! உனக்கு இன்னும் பழைய கிண்கணப் புத்தியெல்லாம் மாறவில்லையா ஏன் தம்பி, தங்கப்பம் போல் பெரிய மறுஷன்க இத்த மாநிரி சிவ்வழையை எண்ணிக்கிட்டு உட்காரத் திருக்கலாமா! சேச்சோ! நீ இப்படி நடத்துகிறது எங்கு வேய்க்கல விடுக்கு!"

"தங்கமலர் போல் பெண் மனிதரின்"
என்று அவர் தம்மையும் அனுடம் போதி
துக் கொண்டு பேசியது தங்கப்பனாக்கு என்
னவோ போலிருந்தது. "சீச்சி! இயல் அந்த
அளவுக்கு என்னிடம் உரிமை கொண்டாடும்
விதத்தில் அவ்வளவு தாழ்த்தா போய்விட்
டேன் தான்?"

"மாமா! தயவுசெய்து கொஞ்சம் செல்
வதையும் சபாபதி மாமாவையும் பேச
விடுங்கள். நீங்களும் தானியம் வர்ப்பாற்று
கிட்டிருந்தா எப்படி?" என்று அவர் கேட்டுக்
கொண்டான்.

கடனே, "இன்னதற்கு நீ அனுபவிப்பது
போன்ற கனழப்பாடுபு உயராமல், உயரு
கிற நிலைக்கு நீக்கிரமம் முடிவு காலம்
நெருங்குகிறது" என்றும் நினைத்துக் கொண்
டான் தங்கப்பன். அப்போதும், "இவ்வரசி
சொல்லி என்ன பயன்?" என்ற எண்ணமும்
அவனுள் எழுந்தது. "என், தானே முடிவான
முடிவாகத் தனித்து இறுதியில் தவிருத்தல்
களில் இறுதியில் பின்வந்தானே இந்தனை
கோமாளம் பொருள் சட்டத் தொடங்கி
இருக்கிறதே? அப்போதென்ற வரிகளையும்
கட்டுப்பாடுகளையும் செயல் திறன், அதிவுத்

நிதம், குறுகத் திறம் ஆகியவற்றைப்பற்றி
பொருளாதார ரீதியில் மதிப்பீடு இவ்வாறாகக்
செய்திருக்கிறார்களா? ஏமாற்றியுல்தான்,
சுதந்திரம் கொடுத்தாத்தான் பணம் பண்பு
யும் என்ற நிலைமை உருவாகி விட்ட சில
இந்தச் சற்றை எப்படி உருப்பட முடியும்?
என்றையும் முறுகெனையும் போல் எத்தனை
பேர்கள் இத்தொட்டில் இருப்பார்கள்?
சிறிதும் பெரிதும் எத்தனை தொழிலகங்
களிலும் வர்த்தக நிலையங்களிலும் இந்த
அருவாக்கத் தக்க நிலை பரவியிருக்கும்?
இதை எப்போது பட்டேறும் தயக்கீதா, கெட்
டீதா, எந்த முறையாகக் கவலாண்டேறும்
மாத்திர வரலாக்க வேண்டும்.

"இருந் தங்கு கொஞ்சந் திட்ட இத்த
வாழ்க்கையையும், அதற்குக் காரணமானவர்
களையும் துணையாக முறையின் அடித்த
முடிவியது விண் பிரவானை, ஆளுதலும் எப்
படியேறும் இதைச் செய்தே ஆகவேண்டும்.
அதற்காக எத்தத் தியாகத்தையும் புரிவ
வேண்டியதுதான். துணையாகத்தையே தியா
கம் செய்ய வேண்டுமானாலும் சிறிதும்
தயங்காமல் அதற்கும் தயாராக வேண்டி
யதுதான்!" (தேவ. குமர்)

அங்குலம் எண்க்கை

பின்னைப் புதுமைக்கும்....

தில்லு முதுர் ஆகிய நிருவடி

பலமுதல் எல்லாம் பரிந்தவை ஆகி

-இருவராகவும்

இவ்வீதம் அட்டவயில் விடபெருமானின்
திருக்கோலத்தைக் காண்கிறோம். அண்ட
பிரண்டமெல்லாம் நீக்காத நிலைநிற்கப்ப
யல் இவ்வாறு எப்போது காண்கிறதென்று
போல் விடபெருமானின் உருவம் தமது
அட்டவ முழுமையும் விடாபதிக்குக்கும் வன்
வாதத்தைக் காண்கிறோம்.

அத்துடன் இந்த இதை வெளிவரவும் திரு
வாதினர நாள்படியும் திணைக்காலில் இவ்வ
பாக்கிய எண்ணங்கள் யாவும் ஆனந்தத் துத்த
விடம் செல்வின்றை. சிதம்பரத்திலே மெய்
வடிவார்கள் அந்த ஆடிய நிருவடிமை மெய்
விளக்கக் கண்டு தொழும் காட்டி நினைவுத்
திரையின் எழுமித்து. அத்துடன் மணிவரகைப்
பெருமானின் மேற்கூறிப்பட்ட அடிக்கும்
நிலையுக்கு வருகின்றன. தில்லிபுத்தூரில்
(சிதம்பரத்திலே) மட்டுமே விடபெருமானின் நடன
மாடவிலை, ஒவ்வொரு உரையிலும் அவன்
தட்டம் பாய்கிறான். - இவ்வாறுமட்டுமல்ல;
என்றென்றும் அவ்வாறுதருமா.

இதுதான் மரணிக்க வரகை பெருமானின்
தனித்தன்மை. தில்லையில் நடராஜர் ஸ்ரீத்தி
யின் முன் திணைக்காலில் அவர் உயிரின்
சொல் விவாதிமை திணை உருவிறது. சர்வ
விவாதிமேல் திணை எழுந்தகையில் எங்கோ ஒரு
ஸ்தலையில் ஓர் உருவத்திலே உயிரிலோ இவ்வா
வன் எழுந்தருளும் பாங்காக நினைத்து உருவி
விடுவதே.

அதற்குள்ளால் அவர் பாடல்களில் பத்தி
யைக் கண்டு ரசிப்பவர்களும், பத்தத்தியக்
குப் பிரதானம் கொடுப்பவர்களும் இருவருமே

எழுந்தருளினார்கள். இந்த அம்சத்தை அவரது
திருவெம்பாணையிலும் காண்கிறோம்.

உத்தம் இன் அனாள் நுகரவாழின் பக்கோழம்
எத்தம் பகட்டிதம் உத்தம் விவையு

என்ற பாடலில் பாடி வருகிறோது சில
பெருமான் திருக்கதைத் தன் கண் முன்
வெய்ய கண்டு மெய் புலகித்து விடுகிறோம்.

அதே மையம், எத்திர மண்டலத்தையுப்
பிடிக்க முடியும் விருந்தானின் வரகை
வெளியை ஆராய ஆராய இவ்வாறு என்ன
வெவ்வாறோ, புதுமைக்காரன் விடைக்
கிளவன் என்று வருகின்றனர். இவையே பன்
புது ஆனந்தருக்கு முடிவு எவ்வளவு தயை
மாக உணர்ந்து. மானிக்கவரகைப் பெருமான்
திருவெம்பாணையில் பத்தியுடன் பாடுகிறார்!

முன்னம் புறக்கொருக்கும் முன்னம்
பழம்பொருளை

பெண்ணப் புதுமைக்கும் பேத்தியுமாய்
பெற்றியேன!

"பேர்த்தும் அப்பெற்றியேன!" - என்
வளவு கணக்காகக் கொங்கி விட்டார்!

இவ்வாறுகிளர் படிக்குகிறோது காலத்தை
யும் இடத்தைதான் கட்டித் திறந்து தானை
யை கட்டின எப்போதுச் சந்தேகமற்றச் செய்து
விடுகிறார்.

இம் மார்க்கித மாதத்திலே இருப்பாணையின்
திருவெம்பாணையின் தொடர்மையும் ஏழாங்கக்
செய்ய வேண்டும் என்று பணித்தார்கள் கால
கொடி ஆசாரியர்கள். பத்திக்கும் புத்தத்தி
யுக்கும் சாடுகொடுக்கும் இந்த இரண்டு பற்றுக்
கொல்களைப் பற்றிக் கொண்டு செரு என்
நிலை பற்றற்றான் நிருவடி அப்பத்தையப்
பருகிவிட்டான். இதுதான் தமிழ்நாயகத்தித
தங்கொருவனின் பெரும் பாக்கியம்.

2 நங்குக்காகத்தான்

- மயங்குமேர்து

மீது இயத்திர விழில் தன்
துணிமணிகளைவெயிலாம் எடுத்துப்
பெட்டியில் அடுக்கிக் கொண்
டிருந்தான்.

தன் இச்சை என்று ஒன்று
இல்லாமல், தன்னை ஓர் உயர்ச்சி
யுள்ள இளமாகவே மதிக்காமல்,
வெறும் உதனைய மட்டும் ஏற்
படுத்தி, அதனும் ஏற்பட்ட உட
னாகக்கூட கருக்காக வாழ்த்து
வந்த அந்த வாழ்க்கையை இயத்
திரத்துக்கு ஒப்பிடுவதை அவன்
ஆட்சேபிக்கப் போவதில்லை.

காணியில் கணவன் கூறிக்
கொண்டு வார்த்தைகள் அவன்
காதில் விழும் ஒலித்துக்கொண்
டிருந்தன.

எத்தப் பெண்ணுக்குத்தான்
பிறந்த வீட்டுக்குச் செல்வதில்
விரும்பம் இருக்காது? ஆனால்,
ரத்தினச் சுருக்கமாக, அவன்
செய்த வேண்டியதன் தோக்
கத்தை, அவசியத்தை ராசவன்
தெரிவித்தபோது, தினகந்தான்
அவன், மொழிமொழி அணைவி
உருப்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும்
செய்ய இலவையில்லை, அவனால்.

ஒரு வாரமாகக் கணவன்,
மனைவியிடையே குழறிச் கொண்
டிருந்த எரிசாடி, அன்று காலை
வெடித்தே விட்டது. தன்னுடைய
அவரகத் தேவையான முத்தரது

ருபாய்க்காக மீது தன் பிறந்த வீட்டினிடம்
சென்று எப்படியாவது பணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்ய
வேண்டுமென்பது ராசவனுடைய தீர்மானம்.

பிறந்த வீட்டில் போட்டிருந்த எல்லா நகைகளையும்
ஒன்றுமொன்று, இந்த போன்று 'அவரகத்துக்காக'
ஏதாவது ராசவனிடம் எம்ஸ்பித்து விட்டான் மீது,
நினைவிருத்த தீங்காத அத்தப் பணமு எம்பய்க்கன்
ஒன்றன்மீது ஒன்று அவன் பணத் திரையில் நிறுவாடின.

தான் ஒரு வருஷத்துக்கு முன் அவன் ராசவனிடம்
கொப்பித்த சம்பம் எல்லாப் பெண்ணையும் போல்
பெரிய பெரிய இன்பக் கோட்டைகளில் வெண்ணம்,
தன்னுடைய சிறிய உன்னத்திலே உருவாக்கி, அத்தப்
கணையோடு இன்ப வெண்ததிலே தீத்தி, இவ்வயத்தில்
வாங் வைத்தான் அவன், எத்த ஒரு விஷயத்தினால்
மீது மனத்தாங்கல் ஏற்படுவதைக் கூட நினைக்க முடி
வாத ஒரு தீம்.

இரண்டு வருடங்களாகப் போந்தி, பாதுகாத்த அத்த
இன்பக் கோட்டைகளில் எங்கோ ஒரு சிறு விசைல்,
இரம் புரிகாடி ஒரு உலகம்.

இரவு இருவரும் சேர்த்து சாப்பிடுவது என்ற நிலை
மாறி, நோய் புர்த்து வீடு நிரம்பும் கணவனை, எத்த
நிர்த்து வருவதற்கு அவர் சாப்பிட்ட சிவ் அவன் சாப்
பிடுவது, வழக்கமாக மாத ஆரம்பித்தது.

பிரிவு, தனிமை, உதவம் - இவையெல்லாம் கணவன்
மீது போய்த்தைத்தான் ஏற்படுத்தின அன்று, எவ்வளவு
கவனத்திலே மட்டுமே கோணம்.

கடவுள் எதப்பப் போட்டதைத்தான் வீடு நிரம்பிய
கணவன் ஆரம்பித்தோடு வருவதெதிலுள் அவன்.

"என்னை இவ்வளவு சீக்கிரம்?"

அவர் மனில் கொண்பதற்கு வேண்டிய விஷய
நோத்துக்குச் சொடி, இன்பக் கற்பினைகளில் எடுப்படு
வதற்கு அவன் மனம்.

"மீது, சீக்கிரம் திரை பண்ணிக்கொண்டு புறப்படு,
என்னால் வழியில் சொல்லிடுறேன்" என்மென்று அவர்.

அடுத்த பத்து நிமிஷங்களில் தயாராகிடுறன் மீது,
இருவரும் புரிகைச் சாப்பிட்டுவிட்டு அன்று வெளி
வந்திருந்த அத்த ஆங்கிலப் படத்துக்குச் சென்றனர்,
வழிபெய்க்காமல் ஏதேதோ பேசினர், படம் முடித்தது,
தொட்டிலித்தான் இருவர் சாப்பாடு.

சிறைத்த மனத்தோடு வீடு நிரம்பினர் இருவரும்.

விட்டு வேகலில் முடித்துக் கொண்டு அத்த அளவு
விடுவ புறமுத்த மீது, தலைமீது தன்னுடைய இறுக்கி
உட்கக் கொண்டு, வேதனையில் மூனும் தன் கணவனாக்
கண்டதும் திருக்கிட்டான். பத்தறத்தோடு அவர் அருகில்
கொண்டு உட்கித் தொட்டுப் பார்த்தான், ஒன்றும் தெரிய
வில்லை. அவனுடைய வற்புறுத்தலின் பேரில் தீண்ட
தோத் தடுமாற்றத்துக்குப் பிறகு கண்ணமையக்
கூறினார் அவர்.

"ஒன்றாய்க்கில் மீது, என் ஆய்த நண்பர் ஓர்ந்தி
ஒரு பெரிய கங்குடத்தில் இருக்கிறான். அவன் மனைவி
வைப் பிராவத்துக்காக தன்னில் நோயில் சேர்த்து
விட்டாள், கையின் பணயில்லாமல் அவன் தனிப்ப
கைப் பார்த்து, எப்படியாவது அவளுக்கு தான் துறு

பொங்கல் விசேஷம் எிற்பனை!

புதுமாதிரி

**காஞ்சிபுரம், பஜாஸ்
பட்டு சேலைகள்**

காஞ்சிபுரம் விசேஷக் கிடைக்கும்.

P.B. லக்ஷ்மணன் & பிரதர்ஸ்

ஏர்-கண்டிஷனட் ஷோரூம்

PHONE-86966

பட்டு ஜவுளி உற்பத்தியாளர்கள் வியாபாரிகள்
109, லயா முதலி தெரு, சிந்தாமணி பட்டை, சென்னை-2

தயாரிப்பு கிடைக்க 15. மீட்டருக்கு, காஞ்சிபுரம்.

அவ்வந்தைய சமையலில்
அப்படி எண்ண விசேஷம்!

சுந்தி

உபயோகத்தினால்
நாள் அங்கியிக்கிறது

அவர் முகத்தில் மார்க்கிட்டுள்ளதை
கதா சமையலுக்கு அதிக நுகர்வளித்த
இல்லத்தில் இல்லம் நிலைப் கொண்டு
இப்பொழுது 2 & 4 மெட்ரிக்ராம்
கலர்ச்சிபாண்டி புகளில் மெட்டைக்கும்

தேவாஸ் தேவாஸ் & ஆயில்ஸ் பிரிமெட்

மெட்டைக்கொண்டிருக்கிற பாக்டீரியாவுக்கு

கொழிக்கிறதே - 5, தேவாஸ்

மெட்டைக்கொண்டிருக்கிற பாக்டீரியாவுக்கு மெட்டைக்கொண்டிருக்கிற பாக்டீரியாவுக்கு மெட்டைக்கொண்டிருக்கிற பாக்டீரியாவுக்கு மெட்டைக்கொண்டிருக்கிற பாக்டீரியாவுக்கு

மெட்டைக்கொண்டிருக்கிற பாக்டீரியாவுக்கு மெட்டைக்கொண்டிருக்கிற பாக்டீரியாவுக்கு மெட்டைக்கொண்டிருக்கிற பாக்டீரியாவுக்கு மெட்டைக்கொண்டிருக்கிற பாக்டீரியாவுக்கு

பண்டிட்

டி.கோபாலாச்சாரியுலின்

ஜீவாய்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

[illegible]

இதற்கான காரணம்) தான் இருக்கிறது. உறுதியாக உதவி செய்ய, தங்க காலியத்துக்கு முறையில் உதவுங்கள். என்ருது ஒரு நாள் தங்கநீர் அபிததிஸ் ஏற்பட்டால், ஆண்டுகள் உதவிக்கு வரலாமா என்று அன்புடன் அறியுங்கள்."

கிராமிய அறிவு
தமிழ் சொல்வகைத்
தொகுப்படுத்தியுள்
அவன். அகலியிருந்த
தமிழ் வகைப்பாட்டிற்
புள்ள அகலர் வகைத்
தொகுப்பு.

அடுத்தடுத்து, இரே
பேரன் துணைப்
பெண் தங்கியவர்களுக்
காக, ஏழைத் திருவ
நாட்டில் படிப்பு வந்தி
யதிலிருந்து வந்த
நியத்தை காங்கிரஸ்
போர்டுவது போன்ற
நல்ல காரியங்களுக்க
ாகத் தன் மூலம்
உள்ள துணைகள் மூல
மாகவாகப் போர

மாண்புமிகு பொதுத் திட்ட அமைச்சர்: ஆம், அதை எந்த முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதைப் பற்றித் தீர்மானம் எடுக்கப்படும். அது பற்றித் தீர்மானம் எடுக்கப்படும்.

இந்தியை வெல்லுதற்கு அங்குடம் ஒன்றும் இங்கு எந்த நிலைமையிலும் அங்குடம் தொடர்பு இல்லாததனாலும் பிறகு அங்குடம் பரம சத்தாவுக்கும் வழியில் அங்குட ஆபீஸ் போல உத்திரவு எழுப்பிச் சென்றபிறகு, அங்கு அங்குடம் அங்குடம் உத்திரவு எழுப்பிச் சென்றபிறகு, அங்குடம் இங்கு, அங்குடம் போகும்.

சித்தப்பாசனம் பார்த்துவிட்டு "நீங்கள் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது" என்று கூப்பாட்டிவிட்டுப் போய் விட்டாராம்.

புலவர் ஸ்டான்லி கித்ரன் மீதுவெண் டிருந்தபோது, அவர் குடும்பிய உடத்து வந்த. அதே கம்பெனியைச் சேர்ந்த ஸ்திரீயர் ஸ்டான்லி தரம் கிழைத்துத் சேர்ந்தாராம்.

11.6.66 ஸ்பெஷல் ஜி. ஏ.கே.யில் உத்தரவிடப் பரிசீலித்து தரப் பிசுவல் அனுதாபப்படுத்தித் தர ஜி. ஏ.கே.யில் 'செஷ' பத் திசுப் அமைசு முகப்பாடாய் போனவிட்டது அனாசுரு. வர வர அபிஸ் மாதிரி போன விட்டதும், ஜி. ஏ.கே.

அவர் 2008 முடிந்ததற்குள் டன் வந்தவர்களை சித்தப்பா வந்தவர்களை 1, 2, 3, 4, 5.

எங்காவதும் அங்கிடம் சொல்லி விட்டு அவன் ஒரு
முறை ஏதேனும் பார்த்தார் சித்தப்பா, என்ன நினைத்தும்

* விவரத்திற்கு வருகிறோம். இரண்டு மாத உழைப்பில் தரூ ரூபாய்க்குப் செலவு விட்டேன். இன்னும் ஒரு மாதம்தான் வேலை இருக்கும். அதற்குள் எப்படியும் உங்களுக்குத் தெனவயான தொகையைச் சேமித்துவிடுகிறேன். மற்றபடியும் நான் கடிதம் போட்டால் தீர்மானம் வந்து வரவேண்டிய அடிப்படையில் வேண்டும். என் தொழிற்சாலைக்குக் காக, ஆயன் உங்களைப் பார்த்து மிகவும் ஆவனாக இருக்கிறார்.*

கடிதத்திலிருந்து தலைவர் நிமித்தியைக் ராகவன், 'அப்பப்பா, பெண்ணைக் கூட வயது சந்தியா' என்றேனார் குறித்த தீர்மானம் உண்டாயிற்று. தொழிற்சாலை.

* காலகிரகம் பற்றி ஒரு வேண்டுகோள். அன்றாடம் மிகுந்து வரும், கடிதங்களில்

வகிப்பது பற்றி விவரித்தால், நான் அங்கு சென்னைமுக ஒரு குறையும் இல்லாமல் இருப்பதாக எழுதிவிடுவான். உங்களுக்குத் தான் சொல்லிடுவன். மீது.*

'மீது' - ராகவன் கத்தியை விட்டான்.

கடனையில் தவறிவிட்டான் அவன்? மனத்தில் அடித்தனத்திலே வெடித்துக் கிளம்பிய அந்தக் கேள்வி, பார்த்துமிடமெல்லாம் எதிர்நோக்கியது.

இப்போது இப்போது, இப்போது இப்போது - பிரமை பிடித்தவன் போல் தனக்குத் தானே பேசிக் கொண்ட ராகவன், பரபரப்போடு பேசும்படியான குரல் மனவீரம் துள்ளிக்கொண்டிருந்தான். ஆம், இப்போதுமே இப்போதுமே, மனிதனாக மாறிவிட்டான். - எல்லாம் அவருக்காகத்தான்.

உணவின்மைக் கொள்கையையும் மனிதநேயம் முழங்குவது: - "ஆதி காலியைக் கவனித்து; கைநெருங்கி" என்று துணைகொண்டு பறவையினம் தொடரவானில் கொள்வது: - மனம் துள்ளிவரும் மனிதநேயம் உட்கொடுத்தல் தரும்படி:

பாட்டியையும் நிகழிவென்பதும் பார்ப்பும் ஆக்குது: - தெருப் பாதுக்காரன் வருமுன்வரும் பழக்கத்தைக் கவனித்து! உட்கொடுத்தல் விட்டபின்னர் கொல்லும்படியான கொடுத்தல்: - அந்தக் கொல்லும்படியான பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதில் ஆதித!

பக்திபெட்டம் தெருமுனையில் பாதுக்காரன் கொடுத்தல்: - கொடுத்தல் மனிதநேயம் கொடுத்தல் மேலும் பக்திபெட்டம் கொடுத்தல்! முத்துகூடப் புயல்கொடுத்தல் கொடுத்தல் கொடுத்தல்: - மனம் கொடுத்தலில் அடித்தனம் கொடுத்தல் கொடுத்தல் பக்திபெட்டம்!

காலியின் ராமநாமம் சந்தித்தனம் ஒலிக்கது: - வரும் காலியெல்லாம் தெருமுனையில் காலியின் கொடுத்தல்! காலியும் என்னிதிக் காலியின் காலியும்: - என்னம் கொடுத்தலின் காலியும்: காலியின் காலியும்!

காலியின் காலியும் காலியின் காலியும்: - அங்கு காலியின் காலியும் காலியின் காலியும் கொடுத்தல்! காலியின் காலியும் காலியின் காலியும் கொடுத்தல்: -

காலியின் காலியும் காலியின் காலியும் கொடுத்தல்!

- தமிழகம்

மார்க்கித் திருநாள்

B.I

M. S. “சர்தா”

சென்னைபிரிந்து

1966 ஜனவரி 19

1966 பிப்ரவரி 10

சென்னைபிரிந்து பிரிந்து மற்றும் சிங்கப்பூருக்கு பிரயாணம் செய்வ விரும்பும் பிரயாணிகள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விவரத்திற்கு விண்ணப்பிக்கவும்.

மெஸர்ஸ் பின்னி & கோ., லிமிடெட்.

7, அரவிந்தகாரத் தெரு, சென்னை-1

அகலது கீழ்க்கண்ட கம்பெனியின் அங்கீகாரம் பெற்ற பாஸேஜ் புரோக்கர்களுக்கு விண்ணப்பிக்கவும்

C. M. குட்டி
புரொப்பைட்டர் குட்டி காரைக்கலில்
38, அகப்ப நாங்கள் தெரு
சென்னை -1

மெஸர்ஸ் கேரளா டிராவல்ஸ்
மாஸ்காட் ஹாட்டல்
திருவனந்தபுரம்

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து

1966 ஜனவரி 20

1966 பிப்ரவரி 11

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து பிரிந்து மற்றும் சிங்கப்பூருக்குப் பிரயாணம் செய்வ விரும்பும் பிரயாணிகள் தங்களது பிரயாண திகதிக்கான கீழ்க்கண்ட விவரத்தில் கோரிடப்படும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

மெஸர்ஸ் மதுரா கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்.

முதல் பிள வீக் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

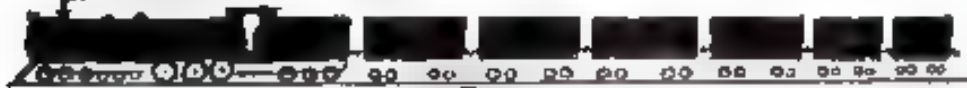
பிரிந்து, போர்ட் ஸ்டாப்ட்ஸ்தாம், சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு நேரடியாக ஏதிரிச் செல்லவும், சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி ஆஸ்திரேலியா தியூலியாந்து துறைமுகங்களுக்கு அனுப்பவும் சரக்குகள் சென்னைபிரிந்தும் நாகப்பட்டினத்திலிருந்தும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மற்றும் சாமான்கள் ஏற்றும் விவரங்களுக்கு தயவுசெய்து அறியவும்

பின்னி & கம்பெனி லிமிடெட் | மதுரா கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்.
7, அரவிந்தகாரத் தெரு, சென்னை-1 | முதல் பிள வீக் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

எஜெண்டுகள்: லிமிட்டெட் இந்தியா ஸ்டம் துவிகேஷன் கம்பெனி லிமிடெட்

சோ

காட்சி 20
சரேஷ் அரை

(ஒரு நாற்காலியில் நாகராஜன் உயிர்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறான். நாற்காலியில் உட்கார்ந்தவன் - எந்திர சரேஷ் என்பவரின் தாய்.)

நாக: இதுதான் உன் தாய் அல்லவோ? உன் தாயைப் போலவே.

சரே: இன்னொரு நடவடிக்கை உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

நாக: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

சரே: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

நாக: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

சரே: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

நாக: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

சரே: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

நாக: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

சரே: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

நாக: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

சரே: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

நாக: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

சரே: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

நாக: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

சரே: உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே. உன் தாயைப் போலவே.

காட்சி 30
சரேஷ் வீடு

(சரேஷ் தனியே அமர்ந்திருக்கிறான்...சரேஷ் வருகிறான்.)

சரே: மின் மாலத்தி! மாலத்தி! (திரும்பிப் பார்க்கிறான்): நீங்கள்...

சரே: நான் தான் சரேஷ். நாகராஜன் நினைக்கிறேன். நீங்கள் அவர்களுக்கு அந்தப் பொருள் கட்டித்தொடுக்க வேண்டுகிறேன்.

மால: ஆமாம்! நாகராஜன் கூட உங்களைப் பற்றி எங்கிட்ட சொல்லியிருக்கிறான். உங்களுக்கு.

சரே: பரவாயில்லை, பரவாயில்லை! (கூக்கிராக்கி கூறியபொழுது கட்டித்தொடுக்கிறான்)

மாலத்தி: நீங்கள் மின்மால சரேஷ் என்பவரைப் பற்றி எங்கிட்ட சொல்லியிருக்கிறான்?

சரே: இல்லை. உங்களைத்தான் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாலத்தி: உங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறான்?

சரே: ஆமாம். சொல்லிப் போனது உங்க கிட்ட மின்மாலத்திக்குக் கொடுத்திருக்கிறதான்.

மாலத்தி: மின்மாலத்தி, எங்கு?

சரே: மின்மாலத்திக்குக் கொடுத்திருக்கிறதான். உங்க கிட்ட மின்மாலத்திக்குக் கொடுத்திருக்கிறதான். உங்க கிட்ட மின்மாலத்திக்குக் கொடுத்திருக்கிறதான்.

மாலத்தி: மின்மாலத்தி, எங்கு?

எனக்கு இருக்கிற அபிப்பிராயத்தை மாத்திரையினு நினைக்க நீக்க இங்கே வந்திருந்தால். அந்த எண்ணத்தை மறந்துபோக. இனிமேல் அந்தக் தியாகராதன் மறக்கிறேன் கூட நான் முழிக்க மாட்டேன். எத்த அபேக் வியன்.

கரே: கெரெக். நீங்க சொல்லுது நூத் துக்கு நூது உண்ணை. நாரே அவர்க ரொம்ப தல்லவன்னு நினைக்க ஏமாந்ததுபாய்! விட்டேன். அதனால்தான் உங்ககிட்ட மண்ணியுக் கேட்க வந்தேன்.

மாவதி: திராமலா சொல்லுக்க?
கரே: யெஸ்... நாராஜன் எவ்வளவு தக்கமானவன்! அவனுக்குப் போய் இவ்வ தம்பியா வந்து சேர்ந்தாள்!
மாவதி: இந்த மாதிரி விபரீதமான பண்டிப்புகளைக் கடவுள் ஏன் தான் செய்வ ருரோ?

கரே: கடவுள் எங்கே பண்டிசார்? இது தம்ம சித்தத்துதானே!
மாவதி: என்ன சொல்கிறீர்?

கரே: ஒன்றுமில்லை... வந்து... கடவுள் எல்லோராரைப்போ தல்லவாக்களாததான் பண்டி கிறார். கத்தியிருக்கிற உலகத்தான் நில போன்றக் கேட்ட வந்தேன் இவர்தான் அபேக் வியனுக் மாத்திட்டது.

மாவதி: ஓ! அதற்குச் சொல்லிங்கனா?
கரே: யெஸ்... வந்து... ஒரு மக்கியமான விஷயம் உங்ககிட்ட சொல்லுறேன்...
மாவதி: என்ன அது?

கரே: ஒன்றுமில்லை... எனக்கு ஒரு சந்தேகம். அது தவறானது இருக்கலாம். சரி எனக்கும் இருக்கலாம். எனக்கு ஒன்றுமில்லை. ஒரே நுழைப்பாக இருக்கு. அது சந்தேகம் ஏற்பட்டதுமேயிருந்து எனக்குத் தூக்கமே வரவில்லை. இதன் சந்தேகம் என் மனசிலே தொன்றிய பிறகு நான் தூங்கவே இல்லை.

மாவதி: அது என்ன சந்தேகம்?
கரே: வந்து நீங்க அதைத் தப்பித் தவறிக் கூட யாரிடமிடையும் சொல்லக் கூடாது.
மாவதி: நீங்களே இன்னும் எழுதிட்டச் சொல்லுவிடு.

கரே: கேட்டா நீங்களும் தூங்க மாட்டீங்க.

மாவதி: பரவாயில்லை. சொல்லுங்க.
கரே: நான் எப்படிச் சொல்றது?

மாவதி: சரி, உங்க இஷ்டம்.

கரே: பரவாயில்லை. சொல்லுவார், வந்து தம்ம தாகராஜன்! பத்திய விஷயம்தான்.

மாவதி: என்ன சொல்லுங்க.

கரே: எனக்கு அதிலே ஒரு சந்தேகம்.

மாவதி: அதான் அப்பவே சொல்லிட்டீங்கனே. என்ன சந்தேகம்?

கரே: இல்லை, இல்லை. அது வேறே சந்தேகம் - இது வேறே சந்தேகம்.

மாவதி: இது என்ன சந்தேகம்?

கரே: ஒரே ஒரு சிங்ஸ்ச் சந்தேகம்.

மாவதி: இது என்ன முறையது சந்தேகம்?
கரே: இல்லை... இல்லை... ரெண்டாவது சந்தேகம்தான்.

மாவதி: சொல்லுங்க.
கரே: ரெண்டாவது சந்தேகத்தை மறக்கவே சொல்லிட்டுறேன்.

மாவதி: எனக்கு ஒரு சந்தேகம்.

கரே: என்ன?

மாவதி: நீங்க உங்க சந்தேகத்தைச் சொல்லாமலே போய்க் விடக்கொள்கிற சந்தேகம்தான்.

கரே: இல்லை... வந்து. என் சந்தேகத்தைச் சொல்றது நீங்க ஏன்? பத்தியே சந்தேகம் பருவிக் கொள்வதுதான் ஒரு சிங்ஸ்ச் சந்தேகம். அதான் ரெண்டாவது சந்தேகம்.

மாவதி: நான் அந்த மாதிரியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை நினைக்க மாட்டேன்.

கரே: இந்த மெனின் சந்தேகம் - அதாவது முதல் சந்தேகம்...

மாவதி: அதான் தூக்கம் வராத சந்தேகம்.

கரே: யெஸ். அது இந்த நாராஜன் எப்படிச் செய்தான்? சந்தேகம். அவன் யாரோ கொலை பண்ணியிருக்கலாமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

மாவதி (திடுக்கிட்டோ): என்ன?

கரே: ஆமாம். நிச்சயமாக அவன் இந்தத் தியாகராதன்தான் கொலை பண்ணியிருக்கிறான்.

மாவதி (பதறி): ஏன் அப்படி நினைக்கிறீர்?

கரே: காரணத்திதாடதான் சொல்றேன். நாராஜன் பம்பாய்க்கு வந்த பிறகு நான் அவனைப் பார்க்கவேயில்லை.

மாவதி: உம்மீனாடதான் பம்பாய்க்கு வரதாச் சொன்னார். ஏதோ பணம் சம்பாதிக்க நினைவும், அவருமா நிப்டம் போட ததாசச் சொன்னாரே.

கரே: வாஸ்தவம்தான். அவன் கவிதை எவப் பிரகரிக்க, அமர்க்கவப்படுத்திப் பணம் சம்பாதிக்கடனாத்து நிப்டம் போட்டோம். இதே பம்பாயிலே உங்க கண்ணத்தை ஐராம் ஐராமு தடத்தயாமு கழுக்கண்டேன். கணவாசலே போயிடுச்சு!

(கங்குலாடன எடுத்தல் கண்ணை மூடவும் சொன்னார்)

மாவதி: (கண்ணின் கண்ணிர் வறிய): என்னுடைய உங்களுக்கு இத்தச் சத்தெகம் ஏற்பட்டது?

கரே: நீங்கள் நினைக்கப் பாருங்க, தாகராஜன் பம்பாய்க்கு வந்த உடனே தம்பிசைப் பார்க்கப் போனான். அதுக்கப் புறம் அவன் வார கண்ணியையும் உட்க, அவன் மாராடப்பிடுமதான் செத்தயாத்து தியாகராஜன் சொய்கித்தான் எங்குத் தெரியும். தியாகராஜன் எத்த டாக்டரையும்

உபிடிக. இத்த உடனே அண்ணிக் கேடு தாகராஜமே உபிடாமே தாகராஜன் ...து மின்... அவன் பிரதத்தத எரிச் உட்கான்.

(மாவதி மிக மிக அழகிதும். எரேக தெர்த்து சொன்னார்)

மாராடப்பாமே செத்துட்டான்று ஹர் புதா செய்தியை அவன்தான் பரப்பினான். தாகராஜன் செத்ததையே திரட்டப்பட்ட தி தியைமான் தியாகராஜனுக்குத்தான் போறது. சபேசனே பண் சதவி செய்வார. உங்க மிட்ட கேடு தாகராஜனுக்குப் பெயி விருக்கான். இத்தயெய்மான் நினைக்கப் மாந்தா எங்கு என்னமோ ரொம்ப சத் தேகமா இத்த.

மாவதி: நீங்க அப்படி நடத்திடுக்கும்னு தம்பரீசுகளா?

கரே: ஈதல்சே அப்படி நினைக்கல. ஆறு, போகப் போக இப்ப இத்தச் சத்தெகம் வதுத்துக்கிட்டே வரிறது.

மாவதி: முதல்சே எப்ப இத்தச் சத்தெகம் வத்தது?

கரே: இன்னிக்கு காலைசில தான்.

மாவதி: இன்னிக்குத்தானா? சத்தெகம் வத்ததுமேருத்து தாக்கமே இன்னின்று சொன்னிங்கனா?

கரே: ஆமாம், காலைசிலத்த தான் தாங்கயெய்கிய. வழக்கமா எங்குதும் பண் தாக்கம் குறு மணி தோம்.

மாவதி: ஓ! திமாந்து இத்தச் சத்தெகம் உங்களுக்கு...

கரே: சொல்சை. இன்னிக்கு அவன் எங்கிட்ட தாகராஜனுப் பெயிஞன்... துத்தாத்தியை தவறி 'தாகராஜனைச் செத்த மா தி கி கண்ணையும் தொரிக்கப்படுமென். ஐக்கிரகன்!' என்று பிரட்டிசுறான். என் மண்ணையிலே சம்பட்டி ஹனே ஓங்கி...

மாவதி: அடிக்கட்டானா?

கரே: இல்லை. அடிக்க மாநிதி இத்தது. அவனே என்ன நினைக்கிட்டானோ என்னனோ

தெரியன். குறையே காலி பண்ணிக்கிட்டு எங்கேயோ போயிட்டான்.

மாவதி: அத்தத் தியாகராஜன் உங்க குமியை இத்தான்? அதுமேல குடும்பம் அவருக்குக் கண்ணாய் ஆயிடுத்து. பங்க இத்தகங்கத்து நீங்க சொன் மிட்ட சொன்னிங்களாமே... அவ்வளவு பெரிய குடும்பத்தை கிட்டுத்து உங்க குமியையே தங்கி விடுத்தா?

கரே: அவன் அரைக்கவந்தானா? என்ன வேறுமாதையும் செய்வான். குடும்பத் ததப் பத்தி அவருக்கு என்ன கவலை?

மாவதி: அப்படிப்பட்ட அலாக்கியனுக்கு நீங்க உதவி பண்ணிவிடுக்கே.

“குத்துப் போகப் போகிறீர்களே! என்ன உட்காண்கிறீர்?”

“மாடி மோனம் தவறாமல் கழுத்துக்குப் போதுமா என்று பார்க்கிறேன்.”

கரே: என்ன பண்ணுது? அவன் அபிஷாக்கிலிருக்கலாம். ஆனால் அவன் அண்ணன் பாரு? நாகராஜன். அவன் உத்தமன்! மகா நய்யவன். அவன் நம்பிக்கு உதவாரமே இருக்கலாமா?

மாவதி: இப்ப திவாகராஜன் மனைவி, பச்சைக்கு வார உதவப் போனாங்க?

கரே: அமைப்பு பத்தி தங்கக்கென்ன கவலை? மாவதி: ஏன்?

கரே: அவங்க பாரு? ஓர் அபிஷாக்கிலுண்டைப் பெண்டாட்டி, பச்சை! அப்போதே பட்டவாங்க எங்கேனோ கெட்டா தங்கக்கென்ன? இப்ப நாம கவலிக்க வேண்டியது ஒரே ஒரு விஷயம்தான்.

மாவதி: என்ன?

கரே: தாகராஜன் எப்படிச் செத்தான்? திவாகராஜன் கொல்லானியா இல்லை? இவற்றைக் கண்டுபிடிக்கணும்.

மாவதி: கண்டிப்பா போனீடுலே கம்பம் வெய்ண்ட் கொடுக்கணும். நீங்க சொந்த மாநிலி திசைக்கப் பார்த்தா எங்கே திவாகராஜன் மேலே சுத்திதான் ஈரது. கண்டிப்பா அவன் இந்த மாநிலி செம்பக் கடிவான் தான். “பாம்பை நம்பி நாங் போடு”ன்ன தாகராஜன் தெரிவாமனோ சொன்னா?

கரே: பொனிக் கம்பமெய்ண்ட் இப்ப எப்படிக்க கொடுக்க முடியும்? தம்பளவே எவ்வளவு தூரம் தகவல் கொடுக்க முடியுமோ, அவ்வளவு சொத்துக்கிட்டாத்தான் போனீடுலே போய்த் தைரியமே குற்றம் சாட்ட முடியும்? தெரே போய்த் திவாகராஜன், தாகராஜன்க் கொன்னுப்பிட்டான்னு சொன்னு தம்பளாங்கனா?

மாவதி: இப்ப என்ன செய்யலாம்னு சொய்தீங்க?

கரே: எங்குத் தெரிஞ்ச ஒரு துப்புரியும் நிபுணம் இருக்கான். எவ்வளவு. போனீடு தரலாம் பொறத்திருக்க வேண்டியவன்.

தவறப் போய் முடிவாகுது! பொறத்திருட்டான். அமை வெக்கிவிட்டுத் திவாகராஜன் குற்றமாயிச்சுது போனீடுக்குக் காட்டித் தகவல் கேட்கச் செய்யும் கம்பமெய்ண்ட் கொடுப்போம்.

மாவதி: அதை உடனே செய்யுங்க. இந்த அபிஷாக்கிலே திவாகராஜனுக்குச் சவியான தண்டனை விடக்கூணும்.

கரே: அதுக்கு ரொம்பச் செலவாகுமே. மாவதி: எவ்வளவு ஆணும் என்ன? அபிஷாக்கிலேக் கட்டத்தின் மூன்றாவே கொண்டு வந்துதான் ஆகணும். நீங்க கவலைப்படாதீங்க. நான் வேண்டிய உதவி செய்கிறேன். இப்பவே சிபார்சிவிட்டேட்டுப் பணம் வாங்கித் தரேன்.

(சியான் வந்துருது)

சியோ: என்னமா எங்கிட்டேருத்து வாகி கம்பமெனே... ஹல்லோ கரேஜ்!

மாவதி: உங்களுக்கு ஒரு விஷயம் தெரியுமா? தாகராஜன்க் திவாகராஜன்தான் கொலை பண்ணிவிருக்கான்.

சியோ: வாட்! என்னது?

மாவதி: ஆமாம். நீங்கனே போலீசுக்குப் பாராங்க. தாகராஜன் மாரடைப்பாலே செத்தானு திவாகராஜன் சொல்லித்தான் தெரியும். பிரதந்தைக்கும் வாலுப் பார்த்தல். இன்னிக்குக் கரேவைத் திவாகராஜன், “தாகராஜன்க் தொலைச்ச மாநிலி கண்டிவரும் தொலைக்கப்பட்டேறும்”ன்னு மிரட்டினான். இன்னும் என்ன வேணும்!

சியோ: அப்பய்யோ! இப்போதேயுட அபிஷாக்கிலு அயன்?

மாவதி: அவைப் போலீஸிலே மாட்டிக்க் கொடுக்க வேண்டாமா?

சியோ: கொடுக்கணும், கொடுக்கணும்.

கரே: அதுக்குத்தான் ஒரு பிரைவேட் டெடெக்டிவ் - துப்புரியும் நிபுணமார் வெக்கிவிட்டுக் காசிவந்தை தடத்தலாம்னு பார்த்திருேம்.

மாவதி: அதுக்கு உடனே நிறைவப் பணம் வேணும். கரேஜ் கேக்கிறதை நீங்க கொடுங்க. நான் சித்திரம் கிட்ட வாகி உங்களுக்குக் கொடுத்துட்டேறேன்.

சியோ: இவன் எப்படியே பத்தாயிரம் ரூபாய்க்குத் குறைஞ்சு கேக்க மாட்டானோ!

கரே: அவ்வளவுதான் னாச் வேணும்.

மாவதி: தரமாட்டீங்களா?

சியோ: கண்டிப்பா தரமாட்டேன். தாகராஜன் எவ்வளவு தள்ளை. அவன் தயிர், சொத்தக் கம்பி, கூடப் பிரத்திரட்டைப் பிரித் தயிர், அவன் கொட்காரன்னு சொன்னு வாலுக்கு அலமானம்! அந்த அமர கனிகை ஓர் அலமானம் வரலாமா? கொலை எடுக்கவே இருக்கட்டும். தடத்தது நடத்தாக்க. செத்தது போகுதுன்னு நாகராஜனுக்கு இப்படி ஓர் அலமானமா? அவன் பேர் கொட்குமே ஏதென்னா? தோ! தோ! நாளும் இதக்குப் பணம் தரமாட்டேன். கவக சபை வையும் தரண்ட மாட்டேன். நீச்சயும்! கரேஜ்! ஐ கேக் கொட அயிட்!

(வாழ்நிலை, கரேஜுக் திவாகுது திறல் சியான் மேக் கிட்டு.)

(தொடரும்)

அப்பாசாமி சென்னைப்பதிவே, குபேரா பாய்விட "போகலி" நீட்டியவர்களுக்கெதிராக எதிர்த்தென்றும், பத்தென்றும், நூறு என்றும் ரூபாய் தோட்டுக்களை எடுத்து விட்டு, ஒரு குட்டிக் குபேரகைப் போய் வகைய வந்து கொண்டிருந்த தருணத்திலேதான், பழையப் போன பாங்கி இளைப்பு ஏற்பட்டது. அதன் உடனடியப் பணமாக, அப்பாசாமி பண மரம் பட்டி என்ற சிறுநாள் கிடைத்து மாற்றியப் போடப்பட்டான்.

"வயல் சார் குது, நிறைவேறு இப்படி எவ்வகை தூக்கிப் போடுகிறீர்கள்? வேண்டியிருக்கிறது...." என்று மானேஜரிடம் போய் மூன்றையிட்டான் அவன்.

"சென்னைப் போய் ஆறுபவன் காப்பத்து ஆசாமியைத்தான் வெளியூர்க்கென போட வேண்டுமென்று பேசிட்டிருக்கிறது உத்தரவு எத்திருக்கிறது.... பணமரப்பட்டி அங்கு போனதும் மோசமான இடம் துக்கியதும், கொகை தொத்தரவுதான் அதிமேய்ந்து சொல்கிறார்கள்; உத்தரவு கொள்கை உட்காட்டு கொள்கை உட்காட்டு கீழ்க்காணம், ஆனால் நீ அநேகமாகப் சபாநிதிக் கொண் டான்.... போய் ஆறு மரம் இருத்ததான் பாரேன்; பிடிக்கலிவாயாக இருப்பீ வந்து விடலாம்...." என்றார் மானேஜர் மோதானமாக.

ஆயிரம் எதிர்ப்புக்கள், மூலாயிரம் மூன்று மூன்றுபுகள் ஆகியவற்றுடன் பணமரப்பட்டிக்கு வந்து சேர்ந்த அப்பாசாமி, அந்த ஊரின் கால்கைத் தடுத்துக் கொண்டு "இவ்வுட்கம் ரூபாய் கொடுப்பதால் போன்றதும் மெட்ராசுக்குத் திரும்பப் போவதில்லை" என்று பிரதிக்ஷை செய்து கொண்டிருக்கலாம். அத்தகுக் காரணம்..... வேறென்ன? ஒரு பெண் தான்!

அப்பாசாமி பணமரப்பட்டியில் பதவி பெற்றுக் கொண்ட மறுதான் காலம், பத்து மணி. பாங்கி ஊழியர்களான ஆறு பேர் கூறும், சபை ஸ்டாப் பரிமாணத்தின் பேசி தாகவும், காரணம் காரணத்தையிட வேக மானதாரவும் இருந்த கொக்கலி ஒட்டிக் கொண்டிருந்த நேரம்....

"மெட்ரா, ஆயிரம் ரூபாய் தோட்டுக்குச் சில்லறை இருக்கிறதா?...." என்று நயிங் ரூபாய் தொட்டது, நங்க ஸ்டாஃப்கள் அணிந்த தனிக் கார்டொன்று "அட்டை" ரூக்கின் நுழைவதைக் கண்டதும் அப்பாசாமி மயக்கம் அடித்துக் கொண்டு விழுந்ததென் னவோ ஆச்சரியத்தோடு.

"இந்த ஊரின் ஆயிரம் ரூபாய் தோட்டுக்கு ஒருவர் சிலைறை கேட்டிருக்கிறது?...." என்று அப்பாசாமி மனத்துக்குச் சிலத்து கொண்டிருக்கலாமெனவே, பின்னும் ஒரு ஏறாந் தீர்ப் இளைத்தது அத்திக் நேரம்.

"என்னை சார், எத்தனை நேரமென்று கேட்டோ.... சிலைறை இருக்கிறதா ஆயிரம் ரூபாய் தோட்டுக்கு?...."

அத்தகுக் கதார்த்தம் கொண்டுவட்ட அப்பாசாமி, "மயக்கம் வெண்டு...." இரண்டு நாட்கள் "டபம்" கொடுத்திருக்கா லும் தவிர ஆயிரக்கு எழுதி, சிலைறை கரவையடுத்துத் தருகிறேன்" இது சின்ன "பிராசு" பாருங்கள்" என்றும் பணிஷ்டம்.

"தாமதம் போட....." என்றும், "கைக்குத் தொண்டைக்குள்ளேயே அடக்கி கொண்டு, அப்பாசாமிக்குப் பின்னும் ஆறுபரத்துத் திணித்து இருப்பப் பெட்டியை அகல் விடுத்த விடுகனாய் அனத்தயிட்டே, "இவ்வளவு பேரில் இருப்பப் பெட்டி வைத்திருக்கிறீர்களே, அதற்குள் என்னதான் வைத்திருக்கிறீர்கள்? ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் தோட்டுக்குப் போய் சில்லறை துக்கி என்னைக்கென?... " என்று கேட்டான்.

"அதனால் அப்பாசாமி.... அதற்குப் பெட்டியின் ஒரு ரூபாய்க் பணம் எவ்வளவு பட்டங்கிட்டுக் கும். மீதி இடக்கண் டுபாய் பாக்ஷாக்கும், மத்தார இடக்கொட்டல்புகளும் இருக்கும்...."

"காட்! காட்!... டபம் பாக்ஷா?...."

"ஆமாம், கொகை தொகைத் தபம் பாக்ஷா கொண்டு தாங்கள் என்னொரு நடவடிக்கை அதற்குப் பெட்டிக்கனதான் வைத்திருப்போம்!...."

"ஒண்டிப்புக் கங்கன் ஸ்தா...." என்ற வன் திரும்பப் போகத் திட்டிட்டான்.

"ஒரு தியிடம் திணுங்கள், உங்கள் பெயர் என்னவென்று சொன்னாமைப்போதித்தீர்களே?" என்று அங்கைத் தடுக்கத் திறத்தினால் அக்காசாமி.

"என் பெயர் எத்தனாக உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டுமாம்?...."

"அத்தகுக் பதத்துவிடக்கொண்டே... வெ லை கேட்கலிவாய் நங்கள்" "இன்னுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் தோட்டுக்குச் சிலைறை தென்கொட்டிடுது" என்று எங்கள் தவிர ஆயிரம் துக்கம் தகவல் தெரிவிக்க வேண்டாமா?...."

"ஓ, அப்பாசாமி!... என் பெயர் அய்யா?...."

"ஒண்டிப்புக் கங்கன் பெயர்!...." என்ற லுன் அப்பாசாமி, பழைய கிளையரத்துக்கு "போன்" கொடுக்குப் பாவ்விட.

"மூலுப் பெண்களும் கேட்டால் இப்படித் கொண்டு மனம் மாறக்கூட, அய்யா நூராய்ப்பாய் எப்பதாரு?..."

"என்ன சேல்வது? வெ பெயர் இருக்குக்கு ரகசிய எப்பதாரு துக்கிட இதுவருக்கிலை...." என்று உணர்ச்சியில் அங்குக் கத்தினான்.

அவன் அப்பாசாமி விளையுடனேயே, பிழன் கதாசுவத்தை அனாத்து, "இப் போது வத்துவிட்டுப் போனார்களே ஓர் அம் மான், அது சார்?" என்று மென்னை விசாரித் தான் அப்பாசாமி.

"பேரே இடத்துப் பெண்ணுங்க, பணக் காரக் கூடுப்பாருங்க, பணம் படைத்தவ ளுங்க...."

"எம்மா, உங்களுக்கு விசாரிசைக் கண்டால் பிடுக்காதேர் எம், ஸ்ரீ, ஆர், நடுத்த பட்டக் காலகிய கொக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்?"

"அதெக்காள் ஒன்றாருக்கிலை!.... அதற்குப் பெண்ணைப் பற்றித்தான் கொக்கி நேன்.... பெயராலும் அது பேரே பணக் காரர் கிட்டப் பெண்ணுங்க...."

"அக்க அப்பா என்ன பண்ணுகிறீர்?...."

"பிடித்து!" என்று கதாசுவம், மானே ஜுகிள் ஆலாட்டி பணி ஒக்கலி வேக மாக ஒடிக்கிறான்.

இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு அத் தப் பெண் பின்னும் வந்தாள். அட்டை ஆயிரம் ரூபாய் தோட்டை எடுத்துக் கொண்டாள்.

அவன் மூ உத் தை தக் கண்டதிலே,
"வாருங்கள், வாருங்கள். நீங்கள் கேட்டது
ரெடிவாக இருக்கிறது!" என்ற அப்பாசாரி,
மீறோமாவத் திறந்து பத்து ரூபாய்க் கட்டு
ஒன்றை எடுத்து அவனிடம் நீட்டினான்.

ஒரு மூன்று அரைப் புரட்டைப் பார்த்த
அபீதா சப்புக் கொண்டாடினான்.

"என்னைப் பழகாக இருக்கிறதே!"

"இக்கியே... இந்தப் பாங்க், இந்தக்
கையாட்டர், தூதுவாசி, தூன் எம்மாமே புதுக்
தானே?"

"தான் நோட்டுக்களைக் கொண்டு..."
என்றவன் அந்தக் கட்டை எடுத்துக்கொண்டு
கிறந்து தயங்கினான்.

"என்னைத் துணிக், காய்க்கி!" என்றான்
அப்பாசாரி.

"தேவையிலே... உங்கனிடம் எனக்கு தம்
பிக்கை இருக்கிறது. இவ்வாவிட்டால் உங்கள்
உதவியை நாடி வருவேனா..." என்றான்
மென்சன்.

"உதவியா? என்ன உதவி? இன்னும் இது
போன்ற பத்து ரூபாய் ரூபாய் நோட்டுக்
களுக்கு நலா கபாசாராக வேண்டுமா?...
நானே என் கையால் என்னைத் கொடுக்
கிறேன்... இக்கியே..."

"அதில்லாமல் ஒன்றும் வேண்டாம்.....
இன்று மாலை ஆறரை மணிக்கு மேல் ஒரு
மணிக்குள் இந்த ஊர் கஜா மந்தாரதூர்த்தி
கொய்யுக்குத் தெற்கே இருக்கும் குளக்
கரையில் அரசு மரத்தடிக்கு கர நுட்புலா
உங்கனால்தான்..."

"சரித்திரத் தொடர் கதைகள் திறைல்
படித்திருப்பானோ இவன்" என்று கத்தி
கதனாத் தனக்குள் அடக்கிக் கொண்டு,
"அந்தசென்னை, அப்படியே செல்கிறேன்..."
என்று பதிலளித்தான் அவன்.

அரசு மரத்தடி. நேரம்: ஆறு மணி
அடித்து முடிப்பதைத்து திமிடம்.

"ஆரணங்கே! உன் ஆணையைச் சிறமேல்
கொண்டு அடியென் டுதோ வந்துவிட்டேன்.
நீ அடுத்தபடி இப்பேரதும் கட்டிக்காக
அடிபணிந்து காத்திருக்கிறேன்..." என்று
சொல்ல வேண்டும் போலத் தோன்றினதும்,
"ஆமாம், என்னைவா வரச் சொல்லியே,
என்ன லிஷயம்?" என்றான் அப்பாசாரி.

"நீங்கள் எனக்கு ஓர் உதவி..." என்று
ஆரம்பித்தான் அவன்.

"செய்கிறேன் என்றதான் பூன்று மணி
நேரத்துக்கு முன்னாலேயே ஒப்புக்கொண்டு
விட்டேனா! லிஷயத்தைப் போட்டு உடைய!"

"அதையேதான் நீங்கள் செய்வ
வேண்டும்!..."

"எதை, என்ன செய்வ வேண்டும் என்
கிறாய் நீ?"

"உடைக்க வேண்டும்!"

"எதை?"

"உங்கள் பாங்கின் இரத்தம் இரும்புப்
பெட்டியை!"

"ஹா!" என்று அப்பாசாரி எழும்பிய
குரல் அந்தக் குளக்கரையில் எதிரொலித்
திருக்கும், அபீதா மட்டும் அவன் வானைப்
பொத்திராவிடும்.

தகவல்கள்: என்ன அமெரிக்கியர் படுக்கை
நிதன இரவு தகவத்திலே திருவன்
நிதனம்! அம்மா அம்மா என்ன அம்மி
குளம்! கிசுத்துக்கொண்டே அமெரி திருவன்
கத்தகக் கட்டுக் அம்மாவா?

"என்ன சொன்னாய் நீ... இதம்புப் பெட்டி
கூடிய உடைப்பதா?... உடைத்துவிட்டு நெலி
தூக்கப் போகச் சொக்டுறா என்னை?..."

"தான் சொல்வதை முழுதும் கேளுங்
கினை... ரத்தினசாரி என்று சொன்னிப்
பட்டிருக்கிறீர்களா?..."

"ஹா அது... திருநெல்வேலி லிஷனா
லில் ஒவ்வொரு பாங்கி இரும்புப் பெட்டி
யாகப் பார்த்து உடைத்துக் கொண்டு வந்தா
னா! ஒரு பக்கத் திட்டன், அவனா?..."

"சேரீசே!... ரத்தினசாரி என்பது என்
அப்பா!... அவருக்காகத்தான் நீங்கள் இரும்
புப் பெட்டியை உடைக்க வேண்டும்"

"ஏன்... அவர் பெரியார் கட்டிவைச்
சேர்த்தவரோ?..."

"ஹி! தான் சொல்வதைக் கொஞ்சம்
காது கொடுத்துக் கேளுங்களேன்: அப்பா
ஓர் இரும்புப் பெட்டி தயாரிப்பாளாக்கும்!"

"உடைப்பாளும்பட என்று சேர்த்துக்
கொள்ளு..."

"உங்கள் பாங்கின் இருக்கிறதே 'ரத்தம்'
இரும்புப் பெட்டி. அதுகூட அப்பாவின
கொத்திராணைத் தயாரானதுதான்... இந்த
விவாதத்தில் அவருக்கு நல்ல பணம்...
ஆனால் இப்போது இல்லை..."

"அதற்காக இப்படிப் பாங்கி இரும்புப்
பெட்டியை உடைத்தப் பணம் சேர்க்கச்
சொன்னிருக்கிறதா?"

"ஹி! ஹி! கொஞ்சம் பொறுமை
யாகத்தான் இருக்கிறேன்... அப்பாவுக்கு
'மார்க்கெட்' இப்போது 'டல்'... ருன்போம்
இரும்புப் பெட்டிகள் இப்போது விற்பனை
வாங்குகின்றன... அதற்காகத்தான் ஒரு நாட்கள்
அடலாசென்று நீர்வாசிக்கிறுக்கிறோம்....
அதன்படி நீங்கள் இரவின் திருட்டுத்தன்
மையப் போல், உங்கள் பாங்கி இரும்புப்
பெட்டியை உடைக்க வேண்டும்!..."

"அது முடியாத காரியம்!..."

"நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டு விட்டீர்களே, ஏதாவது சந்திராவும்... மன்னாதி மன்னன், திருடாதி திருடன் வந்தாலும் அந்தப் பெட்டியை உடைப்பதென்பது முடியாது. ஆனால் காவலில் பெட்டியைப் பாத்தரால் பார்க்க திருடர்கள் இரும்புப் பெட்டியை உடைக்க முயற்சிப்பார்கள் தெரிய வருமாக்கமமா?..."

"அரட்டுமே, அதனால் எப்படி யாரும்?..."

"சத்தம் இரும்புப் பெட்டியைத் திருடர்களாலும் உடைக்க முடியாது" என்று அது பெரிய விளம்பரமுதானே?... அந்த பெயர் மீண்டும் விளம்பரம் குறிப்பாக குமே... எப்படி என் னடியும்?..."

"உயரத்தான் போ!..." என்ற அப்பாவி. "எப்போது உடைக்க வேண்டும் என்று?..." என்று.

"நான் இப்போ... என்ன, உடைக்கிறீர்களா?..."

அப்பாவி மெனமென இருந்தான். "பெரிய செவ்வகம் கொண்டு..." என்று துண்டாக அவன்.

"இரும்புப் பெட்டியை உடைக்காவிட்டால் உன் இதயம் உடைந்துவிடுமே... ஒப்புக் கொள்கிறாய்!..." என்று அப்பாவி கவி. சிலை வேண்டி வேறுபாடு.

"சோசியம்!..." என்று கவிஞன் அப்பாவி.

அது திடீர் இடைவேளில் பிறகு, "என்னை, கவிஞன் மிகுந்தான்?..." என்று பேசும் மொண்டி வந்தான் சதாவிடம்.

"நான் உடம்பாசை ஒன்று; திருடர்கள் இரண்டு; உத்தியம் ஒன்று வேண்டி வந்தது!..."

"அதென்னம் ஒன்று? தென்கிழக்கில் அப்பாவி உடைத்து விடலாமா?" என்று போசை கவிஞன் அவன்.

"என்னது அவர்கள் உடைப்பதா?... அடுத்தபடியாக அடியும்?..."

"நான் பெற்று விட்டேன் பாகுங்கி!" என்றான், ஒரு குத்து. விட்டான். அடுத்த விடாக, "பாத்திரங்கள்? பாவாதி பவன் கைவிட்டதற்கும், காஞ்சிபுரம் இட்டியும் எப்படிப் கொடுப்போம்? பாகுங்கி! இதுக்குப் போய்க் கடப்பாசை வேறும் விடலாம்!..." என்று பெருமிதத்துடன்.

"நான் கேட்டது நான் உடைப்பதற்காக இப்போது வேறொரு விஷயமாக... போய்க் கேட்கிறது கொண்டு வர எப்படியென்று?..." என்ற அப்பாவி, அவன் கையில் ஒரு குயிர்த்தாய் ஒன்றை வைத்து அழுத்தினான். ஒரு மணி தேர்த்துக்குப் பிறகு அந்தப் பக்கமாக வந்த மானேஜர் கண்காட்சிக்கு அருகில் கடப்பாசை மூன்றை, ஆயுதங்கள் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருப்பதைக் கண்டது, "என்ன இதெல்லாம்?" என்று அப்பாவி கைக் கேட்டான்.

"நீ... நான், நம்ம சொந்த உபயோகத் துக்காக வாங்கினோம் சார்!" என்று அவன் அளித்த பதில் அளிர் நம்பத் தயாராக இப்போது எப்போது அவரை முகம் தெளிவாகக் காட்டியது.

அந்த அந்த நான் விட கேட்டான் அப்பாவி, இதை என் விதித்துப் பெட்டியை

உடைக்க வேண்டுமானால் பக்கில் துருவிட வேண்டுமே... விட சாங்கன் ஆனதும், மானேஜரிடம் இரும்புப் பெட்டிச் சாங்கை ஒப்படைத்துவிட்டுத் தான் கவனித்து விட வேண்டும். தந்தான், தந்தான்.

பவன் தாக்கவதா? கையாண்ட பவன் சிவ இரண்டில் அப்பாவி பாகுங்கி இரும்புப் பெட்டியை சிவ கத்து விட்டுத் தான் பக்கத் திருடோ திருடும் அந்தா, "சாங்கி!" என்று துள்ளிக் குதிக்கிறான். பெட்டிக்குள்ளிருந்து கைகளை எடுத்துக் கட்டிவிடும் அவன் கைகளில் கொட்டுகிறான் அப்பாவி. அவன் ரொஜா ராஜா ஒன்றை எடுத்து ஆசையுடன் அவன் கழுத்தின் போட வருகிறான். அவன் ஆசையுடன் தன் நீட்டிகிறது, பட்டென்று பாசை கவித்து அடிக்கிறார்கள்.

இந்தக் கட்டத்திலேதான் திருட்டுக்கு விழத்தான் அப்பாவி. பக்கத்தில் வந்து தன்னைக் காணக் கட்டி ஒன்று விட்டது. சற்று நேரத்துக்கு முன் மெதுவாக விடத் தன்னைக் கவித்து அந்தக் கைகளைப் பாகுங்கி என்று நினைப்பதற்குக் கொண்ட பிரதிபலிப்பு திமிர் பிறந்தது... அவன் கவிதை மெனமென உன்னமென இருக்குமா?... இன்னும் கவிதை இப்படி ஒரு இக்கட்டில் கை வைத்துக் கொட்டி கொள் கைவித்தார் ஒன்றைத் திருக்கிறீரா? அவன் பெண்கள் கேட்டுக் கொண்டு இரும்புப் பெட்டியை உடைப்பதா, வேண்டி... இப்படியாகக் கைகளை மூடிக்... இப்போது 'என்னதான் நடக்கும், நடக்காது!' என்ற துணிச்சலான எண்ணம் அவர்களைத் தாண்டி விட்டது.

இருட்டு அப்பாவி குறைத்துப் பூசிக் கொடுத்துப் போன்ற மையிட்டு.

பாகுங்கி கட்டித் தந்தான் மது ராஜி போட்டுக் கொண்டு துறைத்திருந்த அப்பாவி, துறாவித் துறாவித் தன் தாந்திரியை உடைத்திருந்தான். "என்ன இப்போது இருட்டு விளக்காய் போட்டு விடுவோமா?" என்று ஒத்தாற்றுப் பதினாறு தடவைகள் எண்ணியவன், தன் தாந்திரியைப் கைவிட்டுத் துறாவினான். நான் வேறொரு அவன் கேளீத்து வைத்திருந்த ஆயுதங்கள் அப்பாவி இருந்தன.

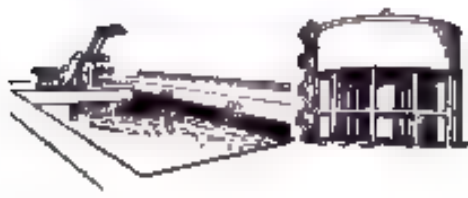
அவன் கட்டப்பாசையை எடுத்துக் கொண்டான். இருப்பில் பெட்டி இருக்குமிடத்தை ஒரு முறை நினைத்துக் கொண்டான். "போட்டான் ஒரு பாகுங்கி" உட்கொண்டு ஒரு நேரம் எழுந்தது.

போட்ட வேளத்தில் எதிர்தான் திறந்து கொண்டு விட்டதோ என்ற சந்தேகத்துடன் நடவிய பாத்திரங்கள். உடையான் அப்பாவி பொன்னுமில்லை. இன்னும் ஒரு பாகுங்கி போட்டான் கடப்பாசை எழுந்தான் "அவ" கொண்டு சந்தம் திறந்துவிட்டது. நடந்திருக்கிற கைகளில் இப்படி ஒரு சந்தம் கைவிடும், அக்கம் பக்கத்தில் குறுக்காகச் சந்தியைப் பட்டாட்டார்களினா?... இது உடையான் என்று கவனம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கைவிட்ட பையன் ஒன்றை கட்டியும், அப்பாவி கொண்டுவருவது ஆயுதம், பவர்கொண்ட மட்டும் அதைப் பிடித்து அதைதான், கைத் திறந்துகொள்ளும் போலிருந்தது... விளக்கம் முழுமுறை எத்தியைக் போட்டான்.

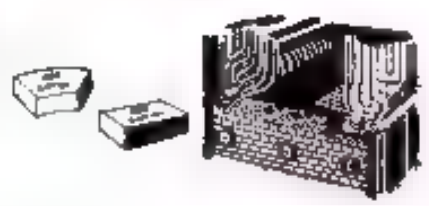
தலைசிறந்த ஏஸிஸி தயாரிப்புகள்

ஸில்னிக்ரீட்
வெள்ளை ஸிமென்ட்
தளவாக்கும், வீட்டில் உக்கும் புறமும்
பூச்சு வேலைக்கு இணைபற்றது

அக்கோப்கூப்
பிறந்தபெயர் காபுகல், தண்ணீர் உலக்குகல்,
நீர்ச்சு குளங்கள் முதலியவற்றில் நீர் சுசிபாசகல்
நடுக்க ஸிமென்ட்டுடன் கலந்து உபயோகிப்ப
பதற்கான மிகச் சிறந்த பொருள்

ரிப்பரக்டரிகள்
பொத்தியெகமாக இரும்பு மற்றும் எஃகு,
ஸிமென்ட், செம்பு, கண்ணாடி மற்றும் இவை
போன்ற தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான
கடல் அழகிய பொருள்களாகும்

அக்கோஸெட்-50
எவ்வாறியமான தொழிற்சாலை உலகத்துக்கு
ஏற்றமான ரிப்பரக்டரி ஸிமென்ட்

அக்கோஸிட்
ஆஸிடிக் மற்றும் காரையானப் பொருள்களாக
வற்பெரு அரிப்பைத் தடுக்கிறது

ஏஸிஸி
உயர் சீர்த
தயாரிப்புகள்
உத்தமம் தருகும்

கித்தகண்டவர்களுடமிருந்து கனிதிக் கிடைக்கப் பெறும்,
தி ஸிமென்ட் மார் கெட்டிங் கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட்,
மும்பை - அகலமதாயகத் - பெங்களூர் - கல்கத்தா - சென்னை - புது டில்லி
இந்தோர் - கான்பூர் - மதராஸ் - ஸாட்ரா - மொகலிதாபாத்
தி அலோஸிமெட் ஸிமென்ட் கம்பெனி லிமிடெட்
தி ஸிமென்ட் மார் கெட்டிங் கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட்

பிருந்தாவன்

இரு மூலத் தத்தெல்லப்பட்ட உண்ணத்தக்க எண்ணெய்.

தயாரிப்பு:

ஏனி வெஜிடபிள் ஆயில் இன்டஸ்ட்ரீஸ்

7000 & 657

தாமரைகல்

1977-204

புண்ணா கால்களுக்குச் சிறந்த சிகிச்சை...

ஜாம்-பக்

— விஷ வெட்டுகடாவம், தீராவம்பு, பூச்சிக்கடி தீர்ப்பு, கட்டிகள், தைக்கள், மன்கடக, கர்ப்பவிய, கொடியுறக்க ஆகியவற்றுக்கும் அதுதான் மருந்து ஜாம்-பக். இதனால், விஷவால், தீராவால் சிவந்தாக்கு இன்பமற்ற ஜாம்-பக். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மருந்துகளைக்கொண்ட ஜாம்-பக்கிற்குக் கொழுப்புத் தயாரிப்பு, கச்சிக்கைகளுக்கெதிராகக் கனிப்பு தாம்-பக்.

செயல் எடுத்து விசுவாசிக்கிறதும், பல சரக்குகளை உட்களிலும் சிதம்படுகிறது.

சென்-723 TAM

மென்சு ராஜா கமிட்டிப்படுத்தினர் :

சென்னை சென்ட்ரல் & கமிட்டி, 214, போலித்தம்பு நாயக்கன் தெரு, தாமரை வெட்டி தெ. 1962, சென்னை-1

கதவு திறந்துகொண்டது - இரும்புப் பெட்டிக் கதவு அவன்; அந்த அறைக் கதவு! அப்பாசாமிக்குச் சேத் தாழ்களும் ஒரேயிடம் போய் விட்டன.

இரும்புப் பெட்டிக்குப் பின்னாலோ, தாக்காலிக்கு அடியிலோ, கனமான 'வெட்டி' களின் மீதோ அவன் பதுங்கிக்கொள்ளுமன் - அறையின் விளக்கு எரித்தது. வெளிக்கத்திய் மாமேஜர் திறந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. "வாட்! அப்பாசாமி!... என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய் இங்கே?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார் அவர்.

"பார்த்தால் தெரியவில்லை?... இரும்புப் பெட்டியை உடைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்!" என்று பதிலளித்தான் அவன். கூடியும் கட்டப்பாசராமராகப் பிடிபட்டாரெனியட்டது. இனி புதுருவானே?... தரீரோ மாநிரி தடந்து கொண்டால் தாங்கிக்குப் பெயர்வனில் படங்கட கரும். "காதலிக் காசு இரும்புப் பெட்டியை உடைத்தால் இவர்தான்!"...

"பெட்டியை உடைக்கிறாயா?... ஏதற்கா?"

"இருங்கள், இதோ உடைத்து விட்டுச் சொல்லிறேன்!" என்று கத்தியை ஒலிக்கும். நெய்தலுக்குப் போவதென்னவோ நிச்சயம்; உடைத்து விட்டுத்தான் போவோமே!...

"நோ! நோ! நோ!... பீசில், அப்படிச் செய்வாதே!" என்று முடிவற்று அவன் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டார் மாமேஜர்.

"விடுங்கள் என்னை!" என்று திடுதிருடன் அவன்.

"நோ! நத்திங் டீயிங்!"

"அட சட்! விடயமா!" பின்னும் துதிநல். குப்பிரென்று கைகளை விட்டுவிட்டு அவன். கால்களைப் பற்றிக் கொண்டார் மாமேஜர்.

"உங்களுக்கு கோடிப் புண்ணியமுண்டு. அப்பாசாமி! தயவுசெய்து என்னைக் காட்டிக் கொடுத்துவிடாதே!" என்றுகொஞ்சினார் அவர்.

"புண்ணியமாவது காட்டிக் கொடுப்பதா வது! என்ன உளறுகிறார் இவரி!"

"நான் செய்ததென்னவோ தப்புத்தான். அப்பாசாமி. ஆயின் பணத்தில் கைவைத்திருக்கக் கூடாதுதான். இருத்தாலும் சேத் தர்ப்பம் அப்படி வந்து சேர்ந்து விட்டது. காலியரான நீ இந்த மாநிரி 'என்பரெஸ் செக்' செய்து என்னைத் திட்டாட வைப்பாய் என்று நான் துளிக்கட நினைக்கவில்லை... நீ என்னிடம் இந்தப் பெட்டிக்காலியைக் கொடுத்துவிட்டுப் போன பிறகுதான் ஆயின் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் என்னமே எங்களுக்குத் தோன்றியது..." என்று விளக்க முற்பட்டார் மாமேஜர்.

"எவ்வளவு பணம் எடுத்தீர்கள்?" என்று கப்பிரமனாக் கேட்டான் அப்பாசாமி. "பிச்சைக்காக முற்றுது ரூபாய்!... அதைச் சிட்டியை போக்கிவிட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறீரோவோதான் இங்கே ஏதோ சத்தம் கேட்டது. எவ்வளவுக்குப் பார்த்தால்..."

"உல்!... அந்தக் கைதெய்வம்மாம் செண்டாம். பணத்தை எப்போது திருப்பிக் கொடுப்பதாக உத்தேசம்?..."

"இந்த காரைக் கடைசிக்கூட... தரிசைய அடகு வைத்தாவது..."

ஒருவர் தந்தோடு செத்து கொன்றும் உத்தேசித்துடன் வணிக வத்துதும் தரிசைக் கொடுத்து உயிவு வந்துதும்கொண்டு விடலாம் என்று என்னி ரங்க் தன் வானத்தின் போம் உட்காத்தான்.

அவருக்கு கத்திக்கொண்டு உட்காத்திருந்த அயலார் பார்த்து நுழைவது, "இருந்து என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய் நீ?" என்றான்.

"மரிகில் விழுந்து எவ்வளவுக்கக் கத்தி இருக்கிறேன்!" என்று அவன் பதில் அளித்தான்.

"கைகளை அடுக்கென வெட்டினேன்?"

"உடையும் வெட்டினேன்!"

"சைப் போடுவதுக்கு உணவு எதற்கு?"

"என்ன அப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்? இத்தப் மரமும் எயின் தோத்துக்கு வருமேன். நேரம் தாழ்த்து வருமேன், மாரி கண் பரக்கி! அதுவரை உண்ணாத்ததம்மம் மரிகிவைக்க வித்து ஏன் முடியுமா!"

"அதுவரை விஷயம் வெளியே போகாமல் இருக்க வேண்டுமானால்..."

"என்ன வேண்டுமானாலும் செய்கிறேன்!"

"ஒன்றும் வேண்டாம்!... நான் சொன்ன படி செய்கங்கள்!" என்ற அப்பாசாமி, அவர் கையின் பெளுவையும், பெப்பரையும் எடுத்திக்கொடுத்தான்.

மறுதான் வான பெயர்வனில் பரிமரப் பட்டி குபேர - ஐசோ பாங்கின் இரும்புப் பெட்டியை வாரோ திருபர்சன் உடைக்க முயன்று தோக்கியதுதும் போய் கட்டப்பாசர, முதலிய ஆயுதங்களும் போட்டுவிட்டு ஒடிப் போய்விட்ட செய்தியுடன் அந்த இரும்புப் பெட்டி 'ரத்தூ' தயாரிப்பு என்ற விவரமும் வெளியாகி பீர்த்தது.

அதேநேரமையும் அழைத்துக் கொண்டு அப்பாசாமிவின் அறையுக்கு இறையம் செய்த ரத்தினசாமி, "மாப்பிரீனி! உங்களுக்கு எந்த மாநிரி இரும்புப் பெட்டி வேண்டுமென்று இந்தக் 'காட்டைக்கை' பார்த்துச் சொல்லுங்கள்! கப்பெல்லாகத் தயாரித்துத் தரச் சொல்கிறேன்!..." என்றார்.

அவர் விவரித்த 'காட்டைக்கை' அடைபி வத்துடன் புரட்டிய அப்பாசாமி, "இரும்பாவது, ஒன்னாவது! அதெல்லாம் வேண்டாம், தங்கத்திலே..." என்று இழுத்தான்.

"என்ன இது! தங்கமாவது! மொரார்ஜி கேட்டான் போகித்துக் கொள்ளப் போகிறார், என்ன விளவாட்டாக இருக்கிறதோ?...!" என்று பதிலிார் வருங்கால் மாமனார்.

"அவசரப்படாதீர்கள் மாமா!... தங்கத்திலே வார்த்தெடுத்துப் போக் உங்கக் பெண்டியேன் எனக்குத் தானே வார்த்துக் கொடுக்கப் போகிறீர்கள், இரும்புப் பெட்டி என்னத்துக்கு என்றுதான் சொல்ல வந்தேன்!" என்று அப்பாசாமி சொன்னதும், அதேநேரம் மூகம் தங்கத் தாமரைவாயியது!

மேட்டமேனா

* பொருத்தமான செய்தி

* மனிதன் தான்

* திருப்பாவை தீயர்

சென்னை ராஜ்யம் மலர் இன்றுதான் வெளியாகிறது. அங்குள்ள தொழிலாளர் இங்குமிருந்தும், மலர்சார் தரம் பெரிதும் மகிழ்ச்சி தந்தது.

1965ல் என்னுடைய திரைப்படம், மத்திய கிழக்கு, திரைப்படத்துறைகளிலிருந்து இரண்டாவது உலகப் போர் முடிந்த நாட்கள் நினைவில் கொண்பதற்காக.

இந்திய தேசியப் போராட்டம் உச்சகட்டத்தில் இருந்தது. படைவீரர்கள் ஆளும் வர்க்கத்தில் கைக்கவிகள் கைக்கவிகள் கைக்கவிகள். நாட்கள் நீண்டதாறாக இருந்ததோம். மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் வீடுநிலம்பிய வீரர்களுக்குப் பெரும் அரவணக்குதலும், ஆளும் வர்க்கத்துக்குப் பெரும் 'சொற்றுப் பட்டாளம்'.

பேரரசியல் கவி அந்தச் சமயத்தில் ஒரு தலைவராக எழுந்தார். "வெற்றி வீரர்களே! நிரம்பி வரும்படி" என்று புலி மாரி குட்டினார். அதைப் படைவீரர்கள் என்றமே மறக்க மாட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல! கைக்கவிகள் பாரதத்தில் ரட்சகர்களாக இவர்கள் கைக்கவிகள் போய்விட்ட நிலைமை என்று உறுதி கூறினார். அது நன்றாகத் தான் பதிந்தது.

அந்த மரபு அல்லவாமல் தங்கள் நாட்டின் தெருக்கடி காலத்தில் எங்கே கைக்கவிகள் எல்லாம் போய்விட்டதோ தெரியவில்லை! எங்கேயுள்ளதுதான் ஒரேயே

10-12-65

தி. சா. சாஜா

67 தடவியாக கைக்கவிகள் படித்திருக்கிறேன். சித்திரிக்கிறேன். ஆனால், இவையெல்லாம் (பார்த்திருக்கிறேன்) மட்டும் அன்று - தி.சா. சாஜா) வரிக்கு வரி கைக்கவிகள் சித்திரிக்கிறேன். இந்த நாட்களில் புகட்டத்தேடின இராஜ்யம் வாழ்க்கையில் பல கோணங்களிலும் அது அதுவாக உணர்ந்து எழுதி விடுகிறது. போரில் கைக்கவிகள் பிற எழுத்தாளர்கள் எழுதுவதற்கும், படைவீரர்கள் சேர்த்தவர்களை எழுதுவதற்கும் எத்தனை விதமானவர்கள்!

போரில் படைவீரர்கள் ஆட்கள் மனம் குடிப்பது - தாழ்வுகத்தைப் பொறுத்தவரை - ஒரு பிரச்சனை. படைவீரர்களில் பெரும்பாலும் கைக்கவிகள் - பட்டாளத்தான் என்பதால்.

வேறு வேறு சிதைக்காதவர்கள் - அதிர்ஷ்டவசமாகப் பட்டாளத்தில் சேர்ந்தவர்கள் என்பது பலரின் எண்ணம். இராஜ்யம் உடைவோடு சேர்த்துப் பட்டாளம் அப்படியே இருக்கவேண்டும் தெரிந்துகொள்ளும் தெரிந்தவர்கள் மதித்து வந்தனர்.

ஆனால் என்றமே வட்டியுடைய படைவீரர்களுக்கு நல்ல மதியு உண்டு.

பேரரசியல் பாசனங்களிலும் அதிர்ஷ்டவசமாகப் பட்டாளத்தான் - கைக்கவிகள் - கைக்கவிகள் - மனதின் உடைவோடு சேர்த்துப் பட்டாளம் அப்படியே இருக்கவேண்டும் தெரிந்துகொள்ளும் தெரிந்தவர்கள் மதித்து வந்தனர்.

வீரர்கள் மாதக் கைக்கவிகள், உறுது, கற்றம் இவர்களைப் பிரித்து தெரிந்ததொன்றில் வாயு

தெரிந்தது. அங்கும், பாசனம் அங்குமிருந்தும் உண்டு.

சமீபத்தில் தெரிந்தது தெரிந்தது - வீரர் நாட்களில் பதிப்புப் பட்டாளத்தான் என்பது தெரிந்தது. "பட்டாளத்தான்" என்று இவ்வாறும், "பேரரசியல் மனிதன் தான்" என்ற உணர்வோடு கட்டத்தான் போதும். அதுதான் நாடு காக்கும் வீரர்களுக்கு விட்டோடுகப்பவர்கள் - தர வேண்டிய பரிசு.

கைக்கவிகள்,

கைக்கவிகள்

13-12-65

இந்திய வாய் படை

"திருப்பாவை தீயர்" என்ற மருடம் புகைந்த அட்டைப்படி விளக்கத்தை 10-12-65ல் தெரி கவி இந்தியப் பார்த்தேன். கைக்கவிகள் உண்மையிலேயே "கைக்கவிகள்" ஆகியவர்களைப் பூர்வீகமானவர்களை அறிவதற்கு வாய்" என்று தொடர்ந்து எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. பூர்வீகமானவர்களை அறிவ மகாபுருஷர்களில் தலைவராகிய வாய் ஆகியவர்களைப் பார்த்தவர்களை.

பூர்வீகமானவர்களுக்கு மொத்தம் ஐந்து ஆசிரியர்கள். அவர்களில் இருவர்தான் திருக்கோயில்களில் வாழ்ந்து போகும் நம்பிகள் என்ற பெரியாரும் பூர்வீகத்திலேயே வாழ்ந்திருக்கிற பெரிய கவிசை என்ற பெரியாரும். பெரியார்தான் குறாரத்திற்கு அத்தனும் என்பதும் திருக்கோயில்கள் நம்பிகள் குறாரத்திற்குத் தேவையான என்பதும் திருத்தாம்.

பூர்வீகத்தில் வாழ்ந்தவர்களை கவிப்பிரமம் சரி, திருக்கோயில்களில் திருப்பெற்றதால்தான் சரி கைக்கவிகள் வாழ்ந்து போகும் இப்போது. ஆனால் பூர்வீகத்தில் சிலவாக பூர்வீகமானவர்களை வாழ்ந்தபோது திருத்தும் திருப்பாவையார் பார்த்தவர்கள் பாடிக்கொண்டே புகைக்கூடு போல் கருவது வறக்கமாக இருந்தபடி வாயும் பெரிய நம்பிகள் குறாரத்திற்கு அத்தனும் என்ற பெரிய இருக்கையினால்தான் கைக்கவிகள் பூர்வீகத்தில் திருப்பெற்றதால்தான் கோயில்களில் அதுவாய் உண்மையிலேயே கைக்கவிகள் இருக்கும்.

புகைக்கூடு,

18-12-65 தி. சா. சாஜா அறிவாளர்

"திருப்பாவை தீயர்" பதிவு வெளியாகும் கைக்கவிகள் திருப்பாவையின் பெருமைகளையும் பாராட்டிய திரு என். வி. எஸ். என். குறுந்தளிர் கருவது. திருப்பெற்றதால் நம்பிகள் குறாரத்தின் திரு மனிதத்தில் கைக்கவிகள் வாழ்ந்த பாராட்டுவதால் அத்தனும் இத்திசைச் சிலை மார்க்கி மாதம் மூன்று நாட்கள் வெளியிட்ட கவிக்கு நன்றி கருவது என்று தெரிவாய் திருப்பாவையார் போனார்.

சென்னை

17-12-65 தி. சா. சாஜா கைக்கவிகள்

பிரிஸ்கர்ம்

A black and white portrait of a woman with dark, wavy hair, looking directly at the camera. The image is framed by a thick black border.

¹ உலகப் பழுவூறில் கையாடல் செய்து சேர்த்துள்ள உலர்ந்த பழுவூறின் மூலக்கூறு உபயோகப்படுத்தப்படும்

RECEIVED

விக்கிவிடுத்து புதிய சக்திவாய்ந்த இருமல் மருத்து

அடமுள்ள இருமலை நிறுத்துகிறது

இருமல் ஆரம்பமாகும் இடத்தில் செயல்புகிறது... இருமல் கட்டுப்பாட்டுக் கேந்திரத்தில்

இருமல் உருவாகாத கேந்திரம் செயல்படுகிறது...
உங்கள் இருமலோலா 44 இருமலை

விக்கல் பார்முலா 44 இருமல் உருவாகாத
கேந்திரத்தில் செயல்படுகிறது...
இருமல் நிற்கிறது, உங்கள் அன்பு தங்குகிறது

எதிர்சகை கொடுக்கும், தூக்கத்தைக் கொடுக்கும் இருமலிலும் நீங்கள் அனுபவிப்பவையெனலாம். இருமல் உங்கள் தொண்டையில் மட்டும் இருப்பதல்ல என்பது மருத்துவ விஞ்ஞானம் இப்போது அறிந்த விஷயம் உண்மையில், இருமல் கட்டுப்பாட்டைக் கெட்டுநிற்காத உங்கள் இருமல் அடங்கிவிடுகிறது. தொண்டை அழற்சி, சளியைக் குழாய் அடைப்பு ஆகியனவகன் இருமல் கட்டுப்பாட்டைக் கெட்டுநிற்காத தூண்டி, நீங்கள் இரும ஆரம்பிக்கிறீர்கள்

இருமல் 44 நிறுத்துவதற்கு இருமல் கட்டுப்பாட்டைக் கெட்டுநிற்க அமைநிலைமையே வேண்டியது அவசியம். விக்கல் பார்முலா 44-ல் உள்ள பிரதிநிதிகளான "இருமல் சமனி" உங்கள் இருமல் கட்டுப்பாட்டைக் கெட்டுநிற்காத விஷயத்தில் அடைந்து, அதை சீக்கிரமே சமனப்படுத்து

இருமல் நிற்கிறது. அதேவேளையில், விக்கல் பார்முலா 44-ல் உள்ள சக்தி வாய்ந்த மருத்துவம் தீவிரமாக வேலை செய்கிறது. அடைபட்டிருக்கிற உயராக குழாயைத் திறந்து, வலிமிக் மார்பு இறுக்கத்தை நீக்கி, தொண்டை எதிர்சகை போக்குகிறது. விக்கல் பார்முலா 44 உங்களுக்கு இருமலிலிருந்து துரிதமாக விவரணத்தை அளிக்கிறது... அடங்காத இருமலிலிருந்து விடுதலை பெற்று, நீங்கள் மூல மருவாகும் உணர்வாகத் தங்குகிறீர்கள்.

உங்கள் மார்பில் செயல்படுகிறது விக்கல் பார்முலா 44-ல் உள்ள விசேஷ கட்டுப்பாட்டு மையம் உங்கள் உயர் குழாயைச் சூழும் மையம் செயல்படுகிறது வலிமிக் மார்பு இறுக்கத்தை நீக்குகிறது.	உங்கள் தொண்டையில் செயல்படுகிறது விக்கல் பார்முலா 44 இருமலிலும் தொண்டையில் ஏதுமான சிலை மருவாகத் தங்குகிறது தூண்டி தூண்டி தூண்டி தூண்டி தொண்டை அழற்சி சளியை உடனடியாக சமனப்படுத்துகிறது.	உட்கொள்ளும் அளவு உட்கொள்ளும் சிலை தங்குகிறது அகிர்பெட்டோலினை மெல் உணர்வாகத் தங்குகிறது மெல் உணர்வாகத் தங்குகிறது

விக்கல் பார்முலா 44

அருக
செல்லுங்கள்
பார்முலா